

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ & ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

Διπλωματική Εργασία

«Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

της

ΜΠΑΤΖΙΟΥ ΜΑΡΘΑ

Επιβλέπων Καθηγητής

Σπυρίδων Αβδημιάτης

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του μεταπτυχιακού διπλώματος
ειδίκευσης στη διοίκηση & οργάνωση εκπαιδευτικών μονάδων

Θεσσαλονίκη, Ιούνιος 2019

Η παρούσα Διπλωματική Εργασία καλύπτεται στο σύνολό της νομικά από δημόσια άδεια πνευματικών δικαιωμάτων CreativeCommons:

Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή

Μπορείτε να:

- **Μοιραστείτε:** αντιγράψετε και αναδιανέμετε το παρόν υλικό με κάθε μέσο και τρόπο
- **Προσαρμόστε:** αναμείξτε, τροποποιήστε και δημιουργήστε πάνω στο παρόν υλικό

Υπό τους ακόλουθους όρους:

- **Αναφορά Δημιουργού:** Θα πρέπει να καταχωρίσετε αναφορά στο δημιουργό, με σύνδεσμο της άδειας, και με αναφορά αν έχουν γίνει αλλαγές. Μπορείτε να το κάνετε αυτό με οποιονδήποτε εύλογο τρόπο, αλλά όχι με τρόπο που να υπονοεί ότι ο δημιουργός αποδέχεται το έργο σας ή τη χρήση που εσείς κάνετε.
- **Μη Εμπορική Χρήση:** Δε μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το υλικό για εμπορικούς σκοπούς.
- **Παρόμοια Διανομή:** Αν αναμείξετε, τροποποιήσετε, ή δημιουργήσετε πάνω στο παρόν υλικό, πρέπει να διανείμετε τις δικές σας συνεισφορές υπό την ίδια άδεια CreativeCommonsόπως και το πρωτότυπο.

Αναλυτικές πληροφορίες νομικού κώδικα στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/legalcode>

Η παρούσα Διπλωματική Εργασία καλύπτεται στο σύνολό της νομικά από δημόσια άδεια πνευματικών δικαιωμάτων Creative Commons:

Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή

Μπορείτε να:

- Μοιραστείτε: αντιγράψετε και αναδιανέμετε το παρόν υλικό με κάθε μέσο και τρόπο
- Προσαρμόστε: αναμείξτε, τροποποιήστε και δημιουργήστε πάνω στο παρόν υλικό

Υπό τους ακόλουθους όρους:

- Αναφορά Δημιουργού: Θα πρέπει να καταχωρίσετε αναφορά στο δημιουργό, με σύνδεσμο της άδειας, και με αναφορά αν έχουν γίνει αλλαγές. Μπορείτε να το κάνετε αυτό με οποιονδήποτε εύλογο τρόπο, αλλά όχι με τρόπο που να υπονοεί ότι ο δημιουργός αποδέχεται το έργο σας ή τη χρήση που εσείς κάνετε.
- Μη Εμπορική Χρήση: Δε μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το υλικό για εμπορικούς σκοπούς.
- Παρόμοια Διανομή: Αν αναμείξετε, τροποποιήσετε, ή δημιουργήσετε πάνω στο παρόν υλικό, πρέπει να διανείμετε τις δικές σας συνεισφορές υπό την ίδια άδεια Creative Commonsόπως και το πρωτότυπο.

Αναλυτικές πληροφορίες νομικού κώδικα στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/legalcode>

Υπεύθυνη Δήλωση

Με ατομική μου ευθύνη και γνωρίζοντας τις κυρώσεις που προβλέπονται από τον Κανονισμό Σπουδών του Μεταπτυχιακού Προγράμματος στη Διοίκηση & Οργάνωση Εκπαιδευτικών Μονάδων του Αλεξάνδρειου ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, δηλώνω υπεύθυνα ότι:

- Η παρούσα Διπλωματική Εργασία αποτελεί έργο αποκλειστικά δικής μου δημιουργίας, έρευνας, μελέτης και συγγραφής.
- Για τη συγγραφή της Διπλωματικής μου Εργασίας δεν χρησιμοποίησα ολόκληρο ή μέρος έργου άλλου δημιουργού ή τις ιδέες και αντιλήψεις άλλου δημιουργού χωρίς να γίνεται σαφής αναφορά στην πηγή προέλευσης(βιβλίο, άρθρο από επιστημονικό περιοδικό, ιστοσελίδα κλπ.).

Θεσσαλονίκη, 2 Ιουνίου 2019

Η Δηλούσα: Μάρθα Μπάτζιου

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ θερμά τον Καθηγητή κο Αβδημιώτη Σπυρίδωνα για την πολύτιμη υποστήριξη και καθοδήγησή του καθ' όλη τη διάρκεια της συνεργασίας μας, στα πλαίσια της εκπόνησης της εν λόγω Διπλωματικής Εργασίας. Η εμπιστοσύνη και η κατανόηση που μου έδειξε, καθώς επίσης και οι συμβουλές του συνέβαλαν καταλυτικά στη διεκπεραίωση της παρούσης μελέτης.

Επίσης ευχαριστώ τους καθηγητές του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων, η συμβολή των οποίων υπήρξε σημαντική στη διαμόρφωση της επιστημονικής μου ιδιότητας όσον αφορά το γνωστικό αντικείμενο των σπουδών του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Διοίκηση και Οργάνωση Εκπαιδευτικών Μονάδων.

Οφείλω ακόμα ένα ευχαριστώ στους συναδέλφους της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης, που με βοήθησαν και δέχτηκαν να συμμετάσχουν στην έρευνα, αφιερώνοντας το χρόνο τους για τη συμπλήρωση των ερωτηματολογίων.

Τέλος ευχαριστώ θερμά την οικογένειά μου για την αγάπη και τη συμπαράστασή τους σε όλη τη διάρκεια των σπουδών μου αλλά και κατά την εκπόνηση της παρούσας διπλωματικής εργασίας.

Θεσσαλονίκη, Ιούνιος 2019

Περίληψη

Λέξεις –κλειδιά: ανάγκη, εκπαίδευση, κατάρτιση.

Στόχος της παρούσας μελέτης είναι να εξετάσει την αναγκαιότητα για εκπαίδευση και κατάρτιση του αστυνομικού, εξετάζοντας ειδικότερα την περίπτωση της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης. Τα ευρήματα από την έρευνα κατέδειξαν σημαντικά συμπεράσματα αναφορικά με την ανάγκη αλλά και την επιθυμία για συνεχιζόμενη εκπαίδευση. Η ανάγκη αυτή απορρέει από το γεγονός ότι έχουν αλλάξει οι μορφές εγκληματικότητας και προκειμένου να καταστούν περισσότερο αποτελεσματικοί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, επιθυμούν να ανανεώσουν και να βελτιώσουν τις δεξιότητές τους.

Η έρευνα εστίασε στη μελέτη της στάσης, της συμπεριφοράς και της νοοτροπίας του αστυνομικού σε σχέση με την αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσής του, καθώς και της ανανέωσης δεξιοτήτων μέσω προγραμμάτων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης. Παράλληλα, έγινε προσπάθεια αναγνώρισης πιθανών περιορισμών και τομέων που απαιτούν βελτίωση στην εκπαίδευση των Ελλήνων αστυνομικών.

Από τους συμμετέχοντες αστυνομικούς ζητήθηκε να αξιολογήσουν οι ίδιοι την πληρότητα των γνώσεων που έχουν αποκτήσει και την ποιότητα της εκπαίδευσής τους. Επίσης, θεωρήθηκε σημαντικό να διαπιστωθεί η αναγκαιότητα της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης των αστυνομικών.

Από τα ευρήματα της έρευνας διαφαίνεται η δια βίου μάθηση και εκπαίδευση είναι απαραίτητη και για τον σύγχρονο αστυνομικό και αποδεικνύεται από τη συγκεκριμένη μελέτη η επιθυμία και η ανάγκη των αστυνομικών για συμμετοχή τους σε προγράμματα κατάρτισης. Οι συμμετέχοντες αναγνωρίζοντας την ανάγκη για συνεχή ανανέωση των γνώσεων και δεξιοτήτων προτείνουν την υλοποίηση προγραμμάτων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης σε θέματα που αφορούν κυρίως στη νομοθεσία περί αλλοδαπών, τροχονομικά θέματα και αντιμετώπιση οινόφλυγων, άσκηση στην επικίνδυνη οδήγηση ,την νομοθεσία περί όπλων κ.α. Επίσης, προτείνουν την εφαρμογή και συζήτηση πραγματικών περιστατικών σε εικονικές συνθήκες.

ABSTRACT

«The need for education and training of police officers at the general police directorate of Thessaloniki»

Key words: need, education, training.

The aim of this study is to examine the need for police training, particularly in the case of Thessaloniki General Police Headquarters. Findings from the survey highlighted important conclusions about the need and the desire for continuing education. This need arises from the fact that crime has changed and, the police officers in order to be more effective in the performance of their tasks, they wish to renew and improve their skills.

The survey focused on studying attitudes, behaviors and attitudes of the police officers in relation to the effectiveness of their education, as well as the renewal of skills through continuing education programs. At the same time, efforts were made to identify possible constraints and areas requiring improvement in the training of Greek police officers.

The participating police officers were asked to evaluate their own completeness of knowledge and the quality of their education. It was also considered important to establish the necessity of continuing police training.

Research findings show that lifelong learning and education is also necessary for the modern police officers and the desire and need to participate in training programs is demonstrated by the study. Participants, recognizing the need for continuous renewal of knowledge and skills, are proposing the implementation of continuing education programs on issues relating in particular to foreign law, taxonomy and handling of alcohol, dangerous driving practice, arms legislation etc. They also propose the implementation and discussion of facts in virtual conditions

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περίληψη.....	6
Abstract.....	7
Εισαγωγή.....	10

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1.1.Εκπαίδευση-Κατάρτιση

1.1.1. Ανάλυση του όρου «Εκπαίδευση».....	14
1.1.2. Σκοποί της Εκπαίδευσης.....	14
1.1.3.Αρχική επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.....	15
1.1.4. Επαγγελματική κατάρτιση και συνεχιζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.....	16
1. 1.5.Τυπική - Μη Τυπική και Άτυπη Εκπαίδευση στην Ελλάδα	18
1.1.6. Η Αναγκαιότητα της Εκπαίδευσης του Ανθρώπινου Δυναμικού.....	19
1.1.7. Αρχές της Αποτελεσματικής Εκπαίδευσης Προσωπικού.....	19
1.1.8. Η Εκπαίδευση στον εργασιακό χώρο.....	20
1.1.9. Μέθοδοι Εκπαίδευσης εργαζομένων	21
1.1.10. Εκπαίδευση και ανάπτυξη ανθρωπίνων πόρων.....	25
1.1.11. Εκπαιδευτική Αξιολόγηση- Μοντέλα αξιολόγησης	26
1.1.12. Μέθοδοι και τεχνικές αξιολόγησης της Εκπαίδευσης.....	28

1.2. Η εκπαίδευση στην Ελληνική Αστυνομία

1.2.1.Ο αστυνομικός θεσμός – Ιστορική αναδρομή	30
1.2.2.Ο αστυνομικός θεσμός στην Ελλάδα.....	31
1.2.3.Ο ρόλος του σύγχρονου αστυνομικού.....	33
1.2.4.Διάκριση του αστυνομικού προσωπικού.....	35
1.2.5. Η εκπαίδευση των Ελλήνων Αστυνομικών.....	36
1.2.6. Η Αστυνομική Ακαδημία.....	36
1.2.7.Σχολή Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας	37
1.2.8.Σχολή Αστυφυλάκων Ελληνικής Αστυνομίας.....	40
1.2.9.Σχολή Μετεκπαίδευσης - Επιμόρφωσης Ελληνικής Αστυνομίας.....	41
1.2.10.Σχολή Εθνικής Ασφάλειας.....	44
1.2.11 Βασική εκπαίδευση των Ελλήνων Αστυνομικών.....	44

1.3.Βιβλιογραφική ανασκόπηση.....	46
--	-----------

1.3.1. Διεθνείς-Ευρωπαϊκές αναφορές και έρευνες σε θέματα εκπαίδευσης και επιμόρφωσης Αστυνομικών.....	46
--	----

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

2.1. Ερευνητικά Ερωτήματα και Στόχοι.....	52
2.2. Μεθοδολογία ανάλυσης δεδομένων	52
2.3. Καθορισμός της μονάδας δειγματοληψίας και του ερευνώμενου πληθυσμού.....	53
2.4. Σκοπός της έρευνας.....	54
2.5. Προσδιορισμός του μεγέθους του δείγματος.....	55
2.6. Μέθοδος δειγματοληψίας.....	55
2.7. Προσδιορισμός της μεθόδου συλλογής δεδομένων.....	55
2.8. Επιλογή τεχνικής ανάλυσης των δεδομένων	56

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

3.1. Παρουσίαση -Ανάλυση αποτελεσμάτων.....	57
3.1.1. Οι έννοιες ως κατασκευές.....	57
3.1.2. Εννοιολόγηση.....	57
3.1.3. Λειτουργικοποίηση- Αξιοπιστία.....	58
3.1.4. Ποσοτική έρευνα.....	59
3.1.5. Εγκυρότητα.....	60
3.2. Σχολιασμός.....	76
3.3. Συσχετίσεις.....	81
3.4. Περιγραφικές συσχετίσεις μεταβλητών.....	83
3.5. Σχολιασμός πινάκων διπλής εισόδου.....	87

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

4.1. Συμπεράσματα	89
4.2. Περιορισμοί της έρευνας.....	92
4.3. Προτάσεις για μελλοντική έρευνα.....	92
4.4. Επίλογος	93
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ	95
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α- ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ.....	100
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β –ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ.....	104
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ- ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.....	105

«Η εκπαίδευση είναι ένας τρόπος ζωής και όχι προετοιμασία για ένα μελλοντικό τρόπο ζωής».

JOHNDEWEY, (1859-1952), ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

1.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η σημερινή εποχή, χαρακτηρίζεται από τις ταχύτερες, μεγαλύτερες και συχνά απροσδόκητες αλλαγές στο τεχνολογικό, οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον. Οι αλλαγές αυτές απαιτούν αντίστοιχες αλλαγές των ρόλων και στόχων των οργανισμών και των ατόμων. Οι προσαρμογές στις απαιτήσεις των καιρών μας, είναι πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθούν, αν δεν υπάρξει η κατάλληλη εκπαίδευση και η ανάπτυξη των στελεχών και γενικότερα όλων των εργαζομένων, ώστε να αποκτήσουν το κατάλληλο επίπεδο, τις γνώσεις καθώς και την ικανότητα προσαρμογής στις νέες συνθήκες. Σε κάθε οργανισμό ή επιχείρηση, η συνεχής εκπαίδευση αποτελεί αναπόσπαστο λειτουργικό στοιχείο, δεδομένου ότι η αποδοτικότητα και η παραγωγικότητα ολοένα και περισσότερο φαίνεται να εξαρτώνται από τις δεξιότητες αλλά και τη γνώση των εργαζομένων (Μπαλατζάρας, 2005)

Η εξέλιξη, λοιπόν, της σύγχρονης κοινωνίας και η αύξηση της εγκληματικότητας επιβάλλουν την αναγκαιότητα για αλλαγές και στην Ελληνική Αστυνομία. Στις μέρες μας, ο ρόλος, η αποστολή και οι αρμοδιότητες της Αστυνομίας, είναι διαφορετικές απ' ό,τι στο παρελθόν, καθώς έχει διαμορφωθεί μια εντελώς νέα πραγματικότητα με δεδομένα που θέτουν υπό αμφισβήτηση τον παραδοσιακό ρόλο της. Οι Αστυνομικοί αναλαμβάνουν νέους ρόλους και πρόσθετες υποχρεώσεις.

Στο πλαίσιο αυτό, η νέα κοινωνική πραγματικότητα, επιβάλλει τη λήψη προωθημένων αστυνομικών μέτρων αντιμετώπισης, τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση των υπηρεσιών της αστυνομίας, αλλά και τη βελτίωση της ποιότητας των ανθρωπίνων πόρων, μέσω της εκπαίδευσης, ανάπτυξης και επιμόρφωσης.

Επομένως, ο ρόλος της αποτελεσματικής εκπαίδευσης –μετεκπαίδευσης του σύγχρονου αστυνομικού, επάνω στις σύγχρονες τάσεις και εξελίξεις αποκτά μεγαλύτερη κρισιμότητα και αξία. Γίνεται σαφές ότι, ο αστυνομικός απαιτείται να εκπαιδευθεί σε τεχνικές και δεξιότητες απαραίτητες αφενός μεν για την εφαρμογή του νόμου, και αφετέρου για την τήρηση της τάξης, με ευπρέπεια και κοινωνική ευαισθησία. Μάλιστα, μέσω της ανώτερης εκπαίδευσης και της συνεχούς ανάπτυξης, μεταβάλλεται η νοοτροπία και η συμπεριφορά του αστυνομικού και βελτιώνεται αλλά και ενθαρρύνεται η επαγγελματική του συμπεριφορά (Shernock, 1992).

Με άλλα λόγια, η νέα κοινωνική πραγματικότητα, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια, απαιτεί τόσο, τον εκσυγχρονισμό και την βελτίωση των υπηρεσιών της

αστυνομίας. Επομένως, καθίσταται σαφές ότι για να επιτευχθούν αυτά, απαιτείται εκπαίδευση, ανάπτυξη, επιμόρφωση και εξειδίκευση των αστυνομικών.

Είναι γεγονός ότι η εικόνα του αστυνομικού έχει αλλάξει από το 1900, όταν ένα άτομο χαμηλού μορφωτικού επιπέδου, εφάρμοζε το νόμο σύμφωνα με τις προσωπικές του ανάγκες. Στη σύγχρονη εποχή, ο αστυνομικός με γνώμονα το σεβασμό προς το άτομο πρέπει να εκπαιδευθεί σε τεχνικές και δεξιότητες απαραίτητες για την εφαρμογή του νόμου.

Πολλές Ευρωπαϊκές Αστυνομίες, αναγκάστηκαν να μεταρρυθμίσουν τα εκπαιδευτικά τους συστήματα, προκειμένου να εκτελέσουν αποτελεσματικά την αποστολή τους μέσα σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον εσωτερικής και διεθνούς ασφάλειας.

Στο παρελθόν, η εκπαίδευση των Ελλήνων Αστυνομικών είχε στρατιωτικό χαρακτήρα και λάμβανε χώρα σε στρατόπεδα. Σήμερα, έχει καταδειχθεί ότι το συγκεκριμένο μοντέλο εκπαίδευσης δεν είναι κατάλληλο να αξιοποιήσει τις ικανότητες ενός σύγχρονου αστυνομικού (LaGrange, 1998).

Φυσικά, το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας δίνει ιδιαίτερη σημασία στον τομέα της βασικής εκπαίδευσης των Αστυνομικών διότι συνιστά το πρωτογενές κύτταρο, μέσα από το οποίο καθορίζεται η ποιότητα των δράσεων και διαμορφώνεται η επαγγελματική συνείδηση των νέων στελεχών του Σώματος. Έχοντας ως γνώμονα, το σεβασμό προς το άτομο, η Ελληνική Αστυνομία, εκτός από τη βασική εκπαίδευση, οφείλει απαραίτητα να δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα και στην επιμόρφωση των στελεχών της, αποσκοπώντας στην βελτίωση της επιχειρησιακής κατάρτισής τους και στην αποτελεσματική εφαρμογή των βέλτιστων τακτικών τους.

Επειδή ο αστυνομικός, στην εποχή μας αποκτά νέους ρόλους και έχει επιπρόσθετες υποχρεώσεις, θεωρείται ότι η βασική εκπαίδευσή του, δεν είναι επαρκής. Για το λόγο αυτό, πλέον της βασικής εκπαίδευσης, τα στελέχη της αστυνομίας απαιτείται να επιμορφώνονται διαρκώς μέσα από τις Σχολές Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης της Αστυνομικής Ακαδημίας. Από την ίδρυση των προαναφερόμενων σχολών, η επιμόρφωση πραγματοποιείται μέσω διαφόρων σεμιναρίων τόσο στη χώρα μας όσο και στο εξωτερικό και αφορούν σε μια πληθώρα αντικειμένων. Ωστόσο, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι ένα μικρό ποσοστό αστυνομικών επιτρέπεται να συμμετάσχει στα σεμινάρια αυτά και δυστυχώς, την τελευταία πενταετία έχει παρατηρηθεί και μείωση της χρονικής διάρκειας διεξαγωγής αρκετών σεμιναρίων.

Υπό αυτό το πρίσμα, θεωρείται ότι η επιμόρφωση των αστυνομικών κατά τη διάρκεια της «επαγγελματικής ζωής» τους, καθίσταται απαραίτητη και θα πρέπει να είναι μια συνεχής λειτουργική διαδικασία (δια βίου εκπαίδευση και βιωματικού χαρακτήρα).

Αυτό το γεγονός αποτέλεσε έναυσμα για την πραγματοποίηση της παρούσας μελέτης. Άλλωστε στον ελλαδικό χώρο δεν έχουν εντοπιστεί πολλές έρευνες δημοσιευμένες για την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσης των Αστυνομικών.

Σκοπός της παρούσας μελέτης, λοιπόν, είναι να εξεταστεί τόσο η επάρκεια των γνώσεων όσο και η αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης του αστυνομικού προσωπικού γενικών καθηκόντων, της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης, ώστε να είναι δυνατή η βελτίωση και η ανάπτυξη στο μέγιστο βαθμό και αφετέρου την ανάδειξη της ανάγκης για επιπλέον εκπαίδευση και ανανέωση δεξιοτήτων μέσω προγραμμάτων κατάρτισης και συνεχιζόμενης εκπαίδευσης.

Για το σκοπό αυτό, διανεμήθηκαν ερωτηματολόγια σε μάχιμους αστυνομικούς, διαφόρων βαθμίδων ιεραρχίας, που υπηρετούν σε υπηρεσίες της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης

Η έρευνα που διεξήχθη είναι πρωτογενής ποσοτική έρευνα. Βασικό εργαλείο έρευνας στις ποσοτικές έρευνες αποτελεί το ερωτηματολόγιο (Αθανασίου, 2000, Creswell, 2011).

Για τη συλλογή των δεδομένων της έρευνας χρησιμοποιήθηκε το ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο, το οποίο ήταν ανώνυμο και συμπληρώθηκε ηλεκτρονικά από εκατό (100) αστυνομικούς (γενικών καθηκόντων) της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης. Ο λόγος που επιλέχτηκε η μέθοδος αυτή ήταν η ανάγκη για συλλογή δεδομένων σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα (Javeau, 1996).

Κάποια άλλα πλεονεκτήματα του ερωτηματολογίου είναι η εύκολη κατασκευή και χρήση του, είναι συγκριτικά οικονομικός ο τρόπος δημιουργίας του, ιδιαίτερα όταν επιζητούμε την συγκέντρωση πληροφοριών από πολλά υποκείμενα ταυτόχρονα, είναι ίδιο το όργανο για όλα τα υποκείμενα, είναι γραπτό κείμενο, είναι εύκολη η επεξεργασία των δεδομένων, μπορούν να συγκεντρωθούν δεδομένα από μακρινές αποστάσεις και είναι σχετικά εύκολο για το υποκείμενο να απαντήσει. (Δημητρόπουλος, 1994). Από την άλλη μεριά, το ερωτηματολόγιο είναι το κύριο μέσο με το οποίο υπάρχει η δυνατότητα επικοινωνίας ανάμεσα στον ερευνητή και στον ερωτώμενο. Είναι το εργαλείο με το οποίο μπορούμε να επιτύχουμε το διπλό σκοπό της έρευνας: 1) να δημιουργήσουμε το κίνητρο στον ερωτώμενο να απαντήσει και 2) να συγκεντρώσουμε τις κατάλληλες πληροφορίες για την έρευνα (Φίλιας, 1996).

Η δομή της συγκεκριμένης διπλωματικής εργασίας είναι η ακόλουθη:

Στο πρώτο κεφάλαιο και συγκεκριμένα στο πρώτο υποκεφάλαιο πραγματοποιείται η εννοιολογική αποσαφήνιση των εννοιών «εκπαίδευση» και «κατάρτιση», παρουσιάζονται οι σκοποί της εκπαίδευσης, οι μέθοδοι εκπαίδευσης εργαζομένων και η αναγκαιότητα της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης. Στο δεύτερο

υποκεφάλαιο παρουσιάζεται η εκπαίδευση στην Ελληνική Αστυνομία. Αρχικά, πραγματοποιείται μια ιστορική αναδρομή του Αστυνομικού Θεσμού και στη συνέχεια αναφέρονται οι αστυνομικές Σχολές που απαρτίζουν την Αστυνομική Ακαδημία. Επιπλέον, παρουσιάζεται η βασική εκπαίδευση των Ελλήνων Αστυνομικών. Τέλος, στο τρίτο υποκεφάλαιο, πραγματοποιείται η βιβλιογραφική ανασκόπηση των πηγών που αναφέρονται στις διεθνείς-ευρωπαϊκές έρευνες και αναφορές σε θέματα εκπαίδευσης και επιμόρφωσης Αστυνομικών.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, παρατίθενται τα ερευνητικά ερωτήματα της παρούσας μελέτης αλλά και οι επιμέρους στόχοι της και πραγματοποιείται η μεθοδολογία ανάλυσης δεδομένων. Ειδικότερα, γίνεται καθορισμός της μονάδας δειγματοληψίας και του ερευνώμενου πληθυσμού, προσδιορίζεται το μέγεθος του δείγματος και αναφέρεται η μέθοδος δειγματοληψίας.

Στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της έρευνας και πραγματοποιείται ανάλυση και σχολιασμός.

Τέλος, στο τέταρτο κεφάλαιο εξάγονται τα συμπεράσματα, αναφέρονται οι περιορισμοί της έρευνας και γίνονται προτάσεις για μελλοντική έρευνα.

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1.1.ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ-ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ

1.1.1Ανάλυση του όρου «εκπαίδευση»

Με τον όρο «εκπαίδευση» εννοούμε όλες τις δραστηριότητες που έχουν σκοπό την επίδραση με συγκεκριμένο τρόπο στη σκέψη, στο χαρακτήρα και στη σωματική αγωγή του ατόμου. Με τη διαδικασία της εκπαίδευσης αποκτώνται συγκεκριμένες γνώσεις, αναπτύσσονται δεξιότητες και ικανότητες και διαμορφώνονται αξίες (ηθική, ειλικρίνεια, ακεραιότητα χαρακτήρα, αίσθηση του δικαίου, αφοσίωση, επαγγελματισμός, υπευθυνότητα, κτλ). Η εκπαίδευση γίνεται με βάση συγκεκριμένες μεθόδους (θεωρητική διδασκαλία, επίδειξη, ανάθεση εργασιών, πρακτική εξάσκηση, κτλ), σε ένα ειδικά σχεδιασμένο πρόγραμμα, με συγκεκριμένους μαθησιακούς στόχους και είναι οριοθετημένη χρονικά. Η λέξη «Εκπαίδευση» προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό ρήμα εκπαιδύω που σημαίνει ανατρέφω από παιδική ηλικία, μορφώνω, διαπαιδαγωγώ. [Εκπαίδευση – Βικιπαίδεια]

Με τη στενή της σημασία, εκπαίδευση είναι η συστηματική και η οργανωμένη διαδικασία της αγωγής και της μάθησης, που αφενός προγραμματίζεται από την πολιτεία ή από οποιονδήποτε άλλο φορέα, δημόσιο ή ιδιωτικό (Ξωχέλλης,1986), αφετέρου υλοποιείται από τους φορείς αυτούς.

1.1.2.Σκοποί της εκπαίδευσης.

Αναμφισβήτητα οι σκοποί της εκπαίδευσης είναι διαφορετικοί για κάθε χώρα αλλά και για κάθε εποχή. Στις μέρες μας, η εκπαίδευση παρότι δεν έχει ξεκαθαρισμένους σκοπούς λόγω της γρήγορης ανάπτυξης, θα λέγαμε ότι είναι γενικά αποδεκτοί οι παρακάτω σκοποί:

- ✓ Ο σχηματισμός του χαρακτήρα, που θα βοηθήσει τους νέους στις σχέσεις τους με τους συνανθρώπους τους.
- ✓ Η ανάπτυξη της ευφυΐας.
- ✓ Η μετάδοση και ίσως η βελτίωση της εθνικής κουλτούρας.
- ✓ Ο εφοδιασμός των νέων με γνώσεις και δεξιότητες ανάλογα με τις ικανότητές τους, ώστε να κερδίσουν τα απαραίτητα για τη ζωή και να συμβάλλουν στην περαιτέρω ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας.
- ✓ Η προσπάθεια να γίνουν οι νέοι ικανοί να προσαρμόζονται στις μεταβαλλόμενες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες.

Επιπλέον, σύμφωνα με τον συγγραφέα *D.J. O' Connor* οι σκοποί της εκπαίδευσης πρέπει να είναι:

1. Να εφοδιάσει τους ανθρώπους με τις βασικές δεξιότητες (π.χ. ανάγνωση, γραφή, αριθμητική) που τους χρειάζονται: α) για να πάρουν τη θέση τους στην κοινωνία και β) να αναζητήσουν περισσότερη γνώση.
2. Να τους εφοδιάζει με επαγγελματική κατάρτιση που θα τους βοηθήσει να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα της ζωής.
3. Να τους ξυπνήσει το ενδιαφέρον και την αγάπη για γνώσεις.
4. Να τους κάνει να αποκτήσουν κριτική σκέψη.
5. Να τους φέρει σε επαφή με την κουλτούρα και τα επιτεύγματα του ανθρώπου και να τους εξασκήσει, ώστε να τα εκτιμούν.
6. Η ηθική εξύψωση του ατόμου, η ανάπτυξη ηθικής συνείδησης και ήθους.

[Εκπαίδευση – Βικιπαίδεια]

1.1.3 Αρχική επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση

Με τον όρο «αρχική επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση» εννοούμε τον πρώτο κύκλο κατάρτισης ενός συγκεκριμένου επαγγέλματος, που καλύπτει κυρίως τις αρχικές ανάγκες των καταρτιζομένων μέσω της απόκτησης επαγγελματικών γνώσεων και δεξιοτήτων ευρύτερου χαρακτήρα. Βασικός στόχος της αρχικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης είναι η προσφορά επαγγελματικών γνώσεων και η ανάπτυξη ικανοτήτων και εξειδικεύσεων. Απώτερος σκοπός της είναι η ένταξη, επανένταξη, η επαγγελματική κινητικότητα και η ανέλιξη του ανθρώπινου δυναμικού στην αγορά εργασίας καθώς και επαγγελματική και προσωπική ανάπτυξη. (Νόμος 3879/21/9/2010 “Ανάπτυξη της Δια Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις” Φ.Ε.Κ. 163/21/9/2010, άρθρο 2).

Η αρχική επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση είναι αρκετά σημαντική διότι αποτελεί το πρώτο επίπεδο παροχής επαγγελματικής κατάρτισης, με θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση, με μεγάλο εύρος ειδικοτήτων και ποιότητα παρεχόμενων γνώσεων. Η εκπαίδευση αυτή απευθύνεται σε μεγάλο αριθμό σπουδαστών, ανήλικων και ενήλικων και χωρίς ιδιαίτερους περιορισμούς ως προς το επίπεδο σπουδών τους και αποτελεί τη βάση της συνεχιζόμενης επαγγελματικής εκπαίδευσης. Ουσιαστικά, δίνει τη δυνατότητα στους σπουδαστές να αυξήσουν, να συνεχίσουν, και να ανανεώσουν τις γνώσεις τους (Καρατζογιάννης & Πανταζή, 2014).

Όσον αφορά στα προγράμματα σπουδών, αυτά είναι διαμορφωμένα σε τομείς, ομάδες και ειδικότητες και η επιλογή τους πραγματοποιείται σύμφωνα με τις εθνικές και τοπικές ανάγκες της οικονομίας. Συγχρόνως, είναι διαρθρωμένα σύμφωνα με

Ευρωπαϊκές προδιαγραφές προκειμένου να πραγματοποιείται η αντιστοίχιση και η ισοτιμία των τίτλων σπουδών καθώς επίσης και η εξασφάλιση της κινητικότητας των επαγγελματιών σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) (Νόμος 4186/17/9/2013, “Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις” Φ.Ε.Κ. 193/17/9/2013, άρθρο 18).

Τα προγράμματα σπουδών, καλύπτουν διάφορους τομείς, όπως των τεχνολογικών εφαρμογών, διοίκησης και οικονομίας, γεωπονίας, τεχνολογίας τροφίμων και διατροφής, εφαρμοσμένων τεχνών και καλλιτεχνικών σπουδών, επικοινωνίας και μέσων μαζικής ενημέρωσης, τουριστικών επιχειρήσεων και φιλοξενίας, υγείας και πρόνοιας και άλλους επιμέρους τομείς και επαγγέλματα. Οδηγούν σε αντίστοιχους τίτλους επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης και τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ορίζονται από προεδρικά διατάγματα (Νόμος 4186/17/9/2013, “Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις” Φ.Ε.Κ. 193/17/9/2013, άρθρο 25). (Μπάρα Κ.,2018)

1.1.4. Επαγγελματική κατάρτιση και συνεχιζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση

Είναι γεγονός ότι στο παρελθόν γινόταν κακή χρήση του όρου «συνεχιζόμενη επαγγελματική κατάρτιση» και γι’ αυτό ακόμη και σήμερα είναι ασαφής η διάκριση ανάμεσα σε πολλές μορφές αρχικής και συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης. Περίπου στα μέσα της δεκαετίας του 1950 αναπτύχθηκαν δράσεις συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης από δημόσιες υπηρεσίες, κρατικούς οργανισμούς καθώς και από μεγάλες ιδιωτικές βιομηχανικές μονάδες. Την εποχή εκείνη, εξαιτίας της γρήγορης οικονομικής ανάπτυξης, υπήρχαν ελλείψεις ειδικευμένων εργαζομένων για τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και για το λόγο αυτό, αναπτύχθηκαν δραστηριότητες οι οποίες περιορίζονταν κυρίως σε μορφές υποκατάστασης ή συμπλήρωσης της αρχικής επαγγελματικής κατάρτισης.

Οι σχετικές δραστηριότητες άρχισαν να επεκτείνονται μετά το 1981, χάρη κυρίως στις πηγές χρηματοδότησης Προγραμμάτων Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης, που προέρχονταν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μέχρι εκείνο το χρονικό ορόσημο οι εκπαιδευτικές δραστηριότητες που απευθυνόταν σε ενηλίκους, ήταν πολύ περιορισμένες και ταυτόχρονα υπήρχε σχεδόν παντελής έλλειψη εξειδικευμένων στο αντικείμενο φορέων, στελεχών και εκπαιδευτών. Λίγα χρόνια μετά και μέχρι σήμερα, σημειώθηκε μια αξιόλογη ανάπτυξη της συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης, η οποία χαρακτηρίζεται από τον σημαντικό, χρηματοδοτικό ρόλο της Πολιτείας, την

πληθώρα και την πολυμορφία των φορέων παροχής κατάρτισης και την προσφορά προγραμμάτων κατάρτισης.

Ο όρος «συνεχιζόμενη κατάρτιση», αφορά στον εκσυγχρονισμό και την ανανέωση των προσόντων και δεξιοτήτων τους μέσα από μια διαρκή εκπαιδευτική διαδικασία. Με άλλα λόγια, όσοι λαμβάνουν αρχική κατάρτιση προετοιμάζονται για την ανάληψη μιας μελλοντικής εργασίας, ενώ όσοι συμμετέχουν σε συνεχιζόμενη κατάρτιση προσαρμόζουν τις δεξιότητες τους στις μεταβαλλόμενες απαιτήσεις της αγοράς εργασίας.

Μέσω της συνεχιζόμενης κατάρτισης πραγματοποιείται ομαλότερα η προσαρμογή στις μεταβαλλόμενες συνθήκες των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, ευνοείται η ένταξη των νέων και άλλων ομάδων του πληθυσμού στην αγορά εργασίας και προωθείται η αρχή των ίσων ευκαιριών [Επαγγελματική κατάρτιση, Βικιπαιδία]

Στην Ελλάδα, η συνεχιζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση δεν αποτελεί μέρος του επίσημου εκπαιδευτικού συστήματος και καλύπτεται από τον γενικό όρο της δια βίου μάθησης. Σκοπός της είναι η διατήρηση, ανανέωση, αναβάθμιση και ο εκσυγχρονισμός των δεξιοτήτων εργασίας των ατόμων που αναζητούν εργασία. Ουσιαστικά, παρέχει βοήθεια στους εργαζόμενους, που ενδιαφέρονται για την εξέλιξη της σταδιοδρομίας τους.

Η συνεχιζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση παρέχεται από πληθώρα φορέων, που επικεντρώνονται σε συγκεκριμένες ομάδες πληθυσμού και που εποπτεύονται από διάφορα υπουργεία.

Το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο επικεντρώνεται σε τέσσερις κατηγορίες (EQAVET, 2016):

- Εκπαίδευση και κατάρτιση των ανέργων
- Εκπαίδευση και κατάρτιση των εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα
- Εκπαίδευση και κατάρτιση των εργαζόμενων του ευρύτερου δημόσιου τομέα
- Εκπαίδευση των κοινωνικά μειονεκτούντων ομάδων

Τα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης είναι σύντομα και ο αριθμός των ωρών διδασκαλίας εξαρτάται από το θέμα, το περιεχόμενο του προγράμματος σπουδών και την επαγγελματική ομάδα στην οποία απευθύνεται το πρόγραμμα. Προκειμένου να αναπτυχθεί συνεχιζόμενη επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση έχουν εφαρμοστεί διάφορες πολιτικές και στρατηγικές, ενώ έχουν ιδρυθεί διάφορα αντίστοιχα όργανα και δομές. Κυρίως, οι φορείς που προωθούν δραστηριότητες συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης είναι οι δημόσιες αρχές, οργανισμοί που ελέγχονται από το κράτος και μεγάλες εταιρείες. (EQAVET, 2016).

1.1.5. Τυπική - Μη Τυπική και Άτυπη Εκπαίδευση στην Ελλάδα

Όπως είναι γνωστό, η εκπαίδευση είναι μια συνεχής διαδικασία, η οποία εκτίνεται από την πρώιμη νηπιακή ηλικία έως την ενηλικιότητα και περιλαμβάνει μια μεγάλη ποικιλία μεθόδων και πηγών. Διακρίνουμε τρεις τρόπους εκπαίδευσης: (1) τυπική εκπαίδευση, (2) μη-τυπική εκπαίδευση, και (3) άτυπη εκπαίδευση.

- Ως **τυπική εκπαίδευση**, θεωρείται το ιεραρχημένο, δομημένο και οργανωμένο χρονικά σε βαθμίδες εκπαιδευτικό σύστημα. Περιλαμβάνει βαθμίδες από τη Ν πρωτοβάθμια εκπαίδευση έως το πανεπιστήμιο, τόσο τις γενικές ακαδημαϊκές σπουδές όσο και τα εξειδικευμένα προγράμματα και θεσμούς ολοκληρωμένης επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης (Jeffs & Smith, 1999). Στην Ελλάδα υπάρχουν τις ακόλουθες βαθμίδες εκπαίδευσης: νηπιαγωγείο, δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο, ΤΕΕ, ΙΕΚ, ΤΕΙ, ΑΕΙ.

- Ως **μη τυπική εκπαίδευση** θεωρείται κάθε οργανωμένη εκπαιδευτική δραστηριότητα εκτός του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος, που απευθύνεται σε συγκεκριμένους εκπαιδευόμενους και έχει συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς στόχους (Jeffs and Smith 1990). Μεγάλο μέρος της μη τυπικής μάθησης στη χώρα μας αποτελούν πολλά εκπαιδευτικά προγράμματα κυρίως για εκπαιδευτικούς. Παράδειγμα μη τυπικής μάθησης είναι η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση η οποία πραγματοποιείται από διάφορα Ιδρύματα και στα οποία μπορεί να συμπεριλαμβάνονται τα σχολεία και τα Πανεπιστήμια.

- Ως **άτυπη εκπαίδευση** θεωρείται σύμφωνα με τους Jeffs and Smith (1990) η διαδικασία με την οποία κάθε άτομο, σε όλη τη διάρκεια της ζωής του, μαθαίνει και αποκτά στάσεις, αξίες, ικανότητες – δεξιότητες και γνώσεις, από την καθημερινή εμπειρία και τις επιδράσεις που δέχεται από το περιβάλλον του (εργασία, οικογένεια, γειτονιά, ελεύθερες ασχολίες, βιβλιοθήκες, μέσα μαζικής ενημέρωσης κ.ά.). Ουσιαστικά, είναι η μάθηση που προκύπτει από δραστηριότητες της καθημερινής ζωής οι οποίες σχετίζονται με την εργασία, την οικογένεια ή τον ελεύθερο χρόνο και δεν είναι διαρθρωμένη από άποψη μαθησιακών στόχων, χρόνου μάθησης ή διδακτικής υποστήριξης, γι' αυτό και τυπικά δεν οδηγεί σε επίσημη πιστοποίηση.

Αρκετές φορές μεταξύ των δυο όρων μάθηση και εκπαίδευση υπάρχει μια σύγχυση όσον αφορά τη χρήση τους και αυτό διότι είναι δύσκολο να δοθεί ένας μόνο ορισμός που θα είναι γενικά αποδεκτός τόσο για τη μάθηση όσο και για την εκπαίδευση. Όσο αφορά τον όρο μάθηση, εννοούμε τις μόνιμες αλλαγές της συμπεριφοράς, καθώς και τις γνώσεις, τις αντιλήψεις και στάσεις ενός ατόμου. Πολύ σημαντικοί μελετητές της εκπαίδευσης ενηλίκων, όπως οι Kolb, Mezirow, Dewey Jarvis κ.α. θεωρούν τη μάθηση μια συνεχόμενη διαδικασία όπου το άτομο παίρνει

γνώσεις όπου τις επεξεργάζεται και έπειτα τις συνδέει με προηγούμενες γνώσεις του και έτσι μετασχηματίζει τη συμπεριφορά του, τις αντιλήψεις του κ.λπ. Αυτή η νέα κατάσταση θα είναι αφετηρία για νέους μετασχηματισμούς το οποίο θα συνεχιστεί και όλη τη διάρκεια της ζωής του ατόμου. (Κόκκος, 2005).

Αναφερόμενοι στον όρο «εκπαίδευση» εννοούμε την οργανωμένη και σχεδιασμένη μάθηση με συγκεκριμένο στόχο ώστε να έχουμε ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα ενώ η μάθηση είναι κάτι ευρύτερο που περιέχει και τις άτυπες μορφές μάθησης στις οποίες εμπλέκετε το άτομο με δική του ευθύνη (Βεργίδης κ.α., 2010). Στις άτυπες μορφές μάθησης είναι η επαφή με άλλα άτομα και όποια άλλη μάθηση συντελείται με περιστασιακό και μη οργανωμένο τρόπο (Κόκκος, 2005).

1.1.6. Η αναγκαιότητα της εκπαίδευσης ανθρώπινου δυναμικού

Η εκπαίδευση και τα αποτελέσματα αυτής διαφαίνονται από τη μεταβολή της συμπεριφοράς των ανθρώπων. Επομένως, μπορεί να ειπωθεί ότι η μάθηση είναι η μεταβολή που γίνεται και διατηρείται, ως αποτέλεσμα εμπειρίας ή άσκησης στη συμπεριφορά του ατόμου (Καυάλης, 2003 και Vickerstaff, 1992).

Στις μέρες μας, σε μία κοινωνία που μεταβάλλεται συνεχώς η απόκτηση γνώσης και συνεπώς η διαδικασία της μάθησης είναι περισσότερο αναγκαίες από ποτέ. Το ανθρώπινο δυναμικό κάθε επιχείρησης – οργανισμού, απαιτείται να έχει γνώση και κατάρτιση, προκειμένου να καταστεί ευέλικτο σε όλες τις αλλαγές που επιτελούνται. Είναι επίσης γνωστό, ότι η παροχή υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης στο ανθρώπινο δυναμικό, προσδίδει σε μία επιχείρηση ανταγωνιστικό πλεονέκτημα (Ξηροτύρη - Κουφίδου, 2001).

Η εκπαίδευση απαιτείται τόσο για τους νεοπροσληφθέντες, όσο και για τους λοιπούς εργαζόμενους, λόγω των αλλαγών που επιτελούνται στην παραγωγή. Παράλληλα, η εκπαίδευση χρειάζεται για να αποκτήσουν οι εργαζόμενοι, δεξιότητες για τη διεκδίκηση μίας καλύτερης θέσης.

Μέσω της μάθησης προσφέρεται ασφάλεια και κύρος στον εργαζόμενο, εφόσον αυτό σημαίνει ότι η επιχείρηση-οργανισμός τον θεωρεί πολύτιμο μέλος και επενδύει σε αυτόν. Η τεχνολογική πρόοδος, οι νέες ανάγκες που δημιουργούνται στις επιχειρήσεις-οργανισμούς και οι οργανωτικές αλλαγές, καθιστούν αναγκαία την εκπαίδευση. (Χυτήρης, 2001- Χατζηπαντελή, 1999).

1.1.7. Αρχές της Αποτελεσματικής Εκπαίδευσης Προσωπικού

Προκειμένου να καταστεί η εκπαίδευση του προσωπικού, αποτελεσματική απαιτείται να διέπεται από αρχές. Βασική αρχή είναι ο εργαζόμενος που θα εκπαιδευτεί, να

δεχτεί να το κάνει αυτό εθελοντικά και όχι καταναγκαστικά. Επίσης, απαιτείται αλληλοσεβασμός μεταξύ των εμπλεκόμενων στη μαθησιακή διαδικασία, καθώς και σχέση συνεργασίας. Σημαντική είναι επίσης η ανάγκη για μάθηση και η ύπαρξη κινήτρων καθώς και η γνώση των μαθησιακών στόχων που οι εργαζόμενοι θα επιτύχουν μέσω της εκπαίδευσης (Χατζηπαντελή, 1999).

Συγκεκριμένα, οι βασικές αρχές στις οποίες θα πρέπει να στηρίζεται η εκπαίδευση που θέλει να έχει αποτελέσματα, είναι:

- Η εκπαίδευση να είναι μακροπρόθεσμη και η μάθηση μια συνεχόμενη διαδικασία, ώστε να επιτευχθεί η συνεχόμενη ανάπτυξη του εργαζόμενου.
- Η εκπαίδευση να σχετίζεται με την απόδοση της επιχείρησης και να μην είναι αυτοσκοπός.
- Οι πολιτικές εκπαίδευσης να εκφράζουν τη φιλοσοφία της εκπαίδευσης, καθώς και τις πολιτικές της επιχείρησης (Χατζηπαντελή, 1999)

1.1.8. Η Εκπαίδευση στον εργασιακό χώρο

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η εκπαίδευση χαρακτηρίζεται ως μια οργανωμένη διαδικασία μάθησης που στοχεύει στην απόκτηση γνώσεων και ικανοτήτων τεχνικών δεξιοτήτων για έναν συγκεκριμένο σκοπό. Κυρίως, αφορά τη μεταφορά γνώσεων ή δεξιοτήτων ενός πομπού (εκπαιδευτή) σε έναν δέκτη (εκπαιδευόμενο), μέσω μιας τυπικής διαδικασίας (διδασκαλία), σε ένα ή περισσότερα γνωστικά αντικείμενα.

Αναφορικά με την εκπαίδευση στις επιχειρήσεις, αυτή έχει ως στόχο την καλύτερευση του εργαζομένου προκειμένου να είναι πιο αποτελεσματικός στη δουλειά του. Φυσικά, η εκπαίδευση θα τον βοηθήσει να αποκτήσει συμπεριφορές και στάσεις που θα προάγουν το έργο της επιχείρησης.

1.1.9. Μέθοδοι Εκπαίδευσης εργαζομένων

Στη σύγχρονη εποχή μας, όσον αφορά την εκπαίδευση των στελεχών στις επιχειρήσεις-οργανισμούς, χρησιμοποιείται μεγάλη ποικιλία εκπαιδευτικών μεθόδων. Οι εκπαιδευτικές μέθοδοι που επιλέγονται για κάθε περίπτωση εξαρτώνται, εν μέρει, από τον τόπο της εκπαίδευσης.

- **Εκπαίδευση στο χώρο εργασίας.** Η εκπαίδευση αυτού του είδους πραγματοποιείται στον συνήθη χώρο εργασίας του εργαζομένου, και χρησιμοποιεί τον εξοπλισμό, τα εργαλεία κ.λπ. που χρησιμοποιεί ο εργαζόμενος στην εργασιακή του καθημερινότητα. Ο εκπαιδευόμενος λαμβάνει οδηγίες για ένα απλό καθήκον και αφού το πραγματοποιήσει του ανατίθενται συνεχώς και πιο δύσκολα έργα, μέχρι να αποκτήσει την ικανότητα να φέρνει σε πέρας την εργασία χωρίς εποπτεία. Συνήθως, η

εκπαίδευση στο χώρο εργασίας αφορά σε θέσεις εργασίας η οποίες συνεπάγονται ποικιλία καθηκόντων.

- **Εκπαίδευση εκτός του χώρου εργασίας.** Η εκπαίδευση αυτού του είδους πραγματοποιείται εκτός του χώρου εργασίας. Τέτοιοι χώροι, είναι ειδικά διαμορφωμένοι για εκπαίδευση οι οποίοι διαθέτουν τον βασικό εξοπλισμό εργαστηρίου, αίθουσες διδασκαλίας, γραφεία και αίθουσες συνεδριάσεων. Κάποιες φορές η εκπαίδευση αυτή μπορεί να υλοποιηθεί και εκτός του χώρου της επιχείρησης-οργανισμού, σε ξενοδοχεία, σε κολέγια ή σε άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα

Οι πιο διαδεδομένες μέθοδοι εκπαίδευσης είναι οι κάτωθι:

i. **Επίδειξεις**

Η εκπαίδευση μέσω επίδειξης στη θέση εργασίας, εφαρμόζεται κυρίως σε περιπτώσεις νεοεισερχόμενου ανθρώπινου δυναμικού. Πολλές δουλειές αποτελούνται από μια λογική σειρά βημάτων και διδάσκονται καλύτερα με αυτό τον τρόπο βήμα προς βήμα. (Μπουραντάς, Παπαλεξανδρή 2003) .

ii. **Εκπαίδευση μέσω καθοδήγησης στη θέση εργασίας**

Αυτή η μέθοδος θεωρείται η πιο παλιά μέθοδος εκπαίδευσης και απευθύνεται σε στελέχη που απαρτίζουν την επιχείρηση-οργανισμό. Ο εκπαιδευόμενος, κατά την μέθοδο αυτή καθοδηγείται από τον προϊστάμενο της θέσης εργασίας, που επρόκειτο να λάβει καθήκοντα. Επομένως, ο εκπαιδευόμενος, λαμβάνει συνεχώς οδηγίες από τον προϊστάμενό του, οι οποίες είναι κυρίως τεχνικής φύσεως, και επιδέχεται κατά τη διαδικασία της εκπαίδευσής του, ανατροφοδότηση για το αποτέλεσμα του έργου του. Η μέθοδος αυτή στοχεύει τόσο στην ανάπτυξη γνώσεων, δεξιοτήτων και ικανοτήτων, όσο και στην μεταβολή των στάσεων και συμπεριφορών των στελεχών. Μέσω αυτής της εκπαιδευτικής διαδικασίας, παρέχεται στους εκπαιδευόμενους ανατροφοδότηση για τον βαθμό απόδοσής τους και τα σημεία που χρήζουν βελτίωσης. Επιπλέον, επιτυγχάνεται η ανάθεση καθηκόντων μέσω ελεγχόμενης διαδικασίας και γίνεται χρήση των πραγματικών γεγονότων στο εργασιακό περιβάλλον, με σκοπό τη δημιουργία ευκαιριών μάθησης.

iii. **Εκπαίδευση μέσω Μέντορα**

Αυτή η μέθοδος αναφέρεται στη διαδικασία κατά την οποία τα ανώτερα στελέχη, που έχουν επιλεγεί ως εκπαιδευτές από την επιχειρηματική μονάδα, παρέχουν καθοδήγηση στους εκπαιδευόμενούς τους σε θέματα καριέρας. Μέσω της μεθόδου

αυτής, τα άτομα πετυχαίνουν καριέρα βελτιώνοντας την αξία τους σε προσωπικό επίπεδο. Ο εκπαιδευτής – μέντορας που αναλαμβάνει να εκπαιδεύσει παρέχει στους εκπαιδευόμενους του, συμβουλές, πληροφορίες σχετικά με την επιχείρηση-οργανισμό και την απαραίτητη χειραγώγηση για να αποκτήσουν οι εργαζόμενοι τις κατάλληλες γνώσεις και ικανότητες, ούτως ώστε να εκπληρώσουν επιτυχώς τα καθήκοντα τους στη νέα θέση εργασίας. Μέσω της μεθόδου αυτής δημιουργείται σχέση εμπιστοσύνης του μέντορα με τον εργαζόμενο, τον οποίο εποπτεύει, ώστε ο εργαζόμενος να νιώθει οικειότητα και συζητάει μαζί του τα προβλήματά του τόσο σε επαγγελματικό επίπεδο όσο και σε προσωπικό.

iv. Συμμετοχή σε επιτροπές

Η επιλογή αυτής της μεθόδου πραγματοποιείται κυρίως από επιχειρηματικές μονάδες, που διαθέτουν επιτροπές διαχείρισης όλων των θεμάτων της επιχείρησης. Μέσω της μεθόδου αυτής, το εκπαιδευόμενο μέλος – στέλεχος συμμετέχει σε επιτροπές για να αποκτήσει τις απαιτούμενες ικανότητες και εμπειρίες, έχοντας ως στόχο την επίλυση προβληματικών καταστάσεων και τη λήψη σωστών αποφάσεων. Επιπλέον, η μέθοδος αυτή παρέχει στον εκπαιδευόμενο την ευκαιρία να γνωρίσει διάφορα πρόσωπα αλλά και να εξοικειωθεί με τις διαφορετικές συμπεριφορές των ατόμων που συναναστρέφεται. Η μέθοδος αυτή είναι έχει ιδιαίτερη σημασία, καθότι προσφέρεται η δυνατότητα στον εκπαιδευόμενο να γνωρίζει, αφενός μεν τα θέματα που αφορούν συγκεκριμένο τμήμα που εργάζεται αφετέρου και για τα υπόλοιπα τμήματα της επιχειρηματικής μονάδας.

v. Διαλέξεις

Αυτή η μέθοδος αποτελεί την πιο διαδεδομένη μορφή εκπαίδευσης, καθότι αποτελεί την πιο απλή μέθοδο μετάδοσης γνώσεων στους εκπαιδευόμενους. Ουσιαστικά, οι διαλέξεις αποσκοπούν στην επιμόρφωση των εργαζομένων, που στελεχώνουν την επιχειρηματική μονάδα, για θέματα που αφορούν την επιχείρηση - οργανισμό και τις εξελίξεις που προκύπτουν.

vi. Σεμινάρια

Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιείται όταν ο εκπαιδευτής θέλει να απευθυνθεί σε μικρότερο αριθμό ατόμων. Τα σεμινάρια διαφέρουν από τις διαλέξεις, καθότι επιδιώκεται η ενεργητική συμμετοχή των εκπαιδευομένων και όχι η μεταβίβαση γνώσεων. Στόχος της μεθόδου αυτής είναι η βελτίωση των ικανοτήτων και δεξιοτήτων των εκπαιδευομένων αλλά και η μεταβολή των συμπεριφορών και

στάσεών τους. Τα σεμινάρια διαρκούν από λίγες ώρες έως μερικές ημέρες ή βδομάδες.

vii. Εργαστήρια

Η μέθοδος αυτή διαφέρει από τη μορφή των σεμιναρίων καθώς απαιτείται σε μεγαλύτερο βαθμό η ενεργητική συμμετοχή των εκπαιδευομένων κατά την εργαστηριακή εκπαίδευση. Συνήθως, ο αριθμός των εκπαιδευομένων είναι μικρότερος από αυτόν των σεμιναρίων .

viii. Προσομοιώσεις

Η μορφή αυτή εκπαίδευσης πραγματοποιείται βάσει των πραγματικών συνθηκών του εργασιακού περιβάλλοντος. Ο εκπαιδευόμενος υποβάλλεται σε ένα περιβάλλον που συνάδει με το πραγματικό περιβάλλον και με τον τρόπο αυτό αποκτά γνώσεις και δεξιότητες που δεν διαφέρουν αρκετά από την πραγματικότητα. Μέσω της εν λόγω εκπαίδευσης, ο εκπαιδευόμενος μαθαίνει πώς να ανταποκρίνεται στις πραγματικές συνθήκες εργασίας. Επίσης διδάσκεται πώς να αντιμετωπίζει τις προβληματικές καταστάσεις και τα θέματα που προκύπτουν στο εργασιακό περιβάλλον. Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιείται κυρίως για τα στελέχη της επιχείρησης.

ix. Υπόδυση ρόλων

Με τη μέθοδο αυτή, οι εκπαιδευόμενοι καλούνται να συμμετάσχουν υποδύομενοι ρόλους οι οποίοι ανταποκρίνονται σε πραγματικές καταστάσεις. Με άλλα λόγια , η εν λόγω εκπαίδευση έχει ως στόχο , οι εκπαιδευόμενοι να εισέρχονται στον πραγματικό εργασιακό κόσμο, μέσω της υπόδυσης ρόλων και να λύνουν προβλήματα που θα μπορούσαν να προκύψουν στον χώρο εργασίας τους. Επομένως, με τον την μορφή εκπαίδευσης αυτή, επιτυγχάνεται η κατανόηση του ρόλου και των ευθυνών του προσώπου που υποδύονται, γίνονται περισσότερο κατανοητές οι καταστάσεις από διαφορετική οπτική πλευρά κάθε εκπαιδευόμενος έρχεται αντιμέτωπος με τον ίδιο του τον εαυτό, καθώς υποδύεται την συμπεριφορά του κάποιος άλλος εκπαιδευμένος. Κυρίως, οι εκπαιδευόμενοι υποδύονται ρόλους που αφορούν διάφορα περιστατικά οικονομικής φύσεως. Σε κάθε σενάριο που μελετάται συμμετέχουν δύο ή τρεις εκπαιδευόμενοι. Ουσιαστικά, το υποθετικό περιστατικό δύναται να είναι μελέτη περίπτωσης, κατά την οποία οι εκπαιδευόμενοι αναλαμβάνουν διάφορους ρόλους.

Με λίγα λόγια, η υπόδυση ρόλων είναι σημαντική για τους εργαζόμενους όλων των βαθμίδων μιας επιχείρησης, διότι αποκομίζουν εμπειρία στην εφαρμογή μεθόδων που

προϋποθέτουν αλληλοεπίδραση, μεταξύ δύο ή περισσότερων ατόμων όπως για παράδειγμα:

- Στη συνέντευξη
- Στην πρόσληψη νεοσύστατου ανθρώπινου δυναμικού
- Στην αξιολόγηση του προσωπικού ή του παραγόμενου έργου
- Στη συμβουλευτική παροχή των εργαζομένων
- Στην καθοδήγηση των εργαζομένων
- Στον χειρισμό των παραπόνων από τους εργαζόμενους ή από τους πελάτες
- Στον τομέα των πωλήσεων προϊόντων ή υπηρεσιών
- Στη διοίκηση γενικότερα

x. **Μελέτη περίπτωσης**

Αυτή η μορφή εκπαίδευσης, διαπραγματεύεται ένα πραγματικό γεγονός (που έχει συμβεί στην εκάστοτε επιχείρηση ή σε άλλη). Με τον τρόπο αυτό, καθώς οι εκπαιδευόμενοι αναλύουν το εξεταζόμενο γεγονός, καλούνται να διερευνήσουν τις αιτίες του προβλήματος και να προβούν στις μεθόδους επίλυσής του.

xi. **Επιχειρηματικά παιχνίδια**

Αυτή η μέθοδος αφορά κυρίως επιχειρήσεις με υψηλό όραμα και μέσω αυτής της μεθόδου παρέχονται στους εκπαιδευόμενους πληροφορίες που αφορούν:

- Τα οικονομικά στοιχεία της επιχείρησης
- Στοιχεία που αφορούν την παραγωγή
- Στοιχεία που σχετίζονται με τις διαπροσωπικές σχέσεις στο εργασιακό περιβάλλον
- Στοιχεία νομικής φύσεως

Ουσιαστικά, μέσω αυτής της εκπαιδευτικής διαδικασίας, οι εκπαιδευόμενοι υποδύονται διάφορους ρόλους διευθυντών (διευθυντή προμηθειών, διευθυντή ανθρώπινου δυναμικού, κοκ) και προβαίνουν στην επίλυση προβλημάτων και τη λήψη αποφάσεων. Είναι επίσης δυνατό, η εν λόγω διαδικασία να πραγματοποιηθεί με τεχνολογικά μέσα και οι αποφάσεις που θα λαμβάνονται κοινοποιούνται μέσω ειδικού προγράμματος στον υπολογιστή. Στην περίπτωση αυτή η εκπαιδευτική διαδικασία επισπεύδεται και τα οφέλη της είναι πιο άμεσα.

xii. **Εργασίες και Projects**

Αυτή η μορφή εκπαίδευσης περιλαμβάνει την έρευνα και την επίλυση προβλημάτων. Ουσιαστικά οι εργασίες είναι συγγράμματα που εκπονούνται από τους εκπαιδευόμενους

από έρευνα που πραγματοποιούν οι ίδιοι. Η ανάθεση των εργασιών αυτών στοχεύει στην αξιολόγηση των εκπαιδευομένων και πραγματοποιείται κατά το πέρας της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Έτσι μέσω της αξιολόγησης, ερευνάται ο βαθμός απόκλισης ή σύγκλισης των γνώσεων και δεξιοτήτων που αποκτήθηκαν, κατά την εκπαιδευτική διαδικασία.

xiii. **Εκπαίδευση σε ειδικά θέματα**

Μέσω αυτής της εκπαιδευτικής διαδικασίας επιτυγχάνεται η εξειδίκευση των εργαζομένων σε συγκεκριμένους τομείς, οι οποίοι δύναται να είναι οι κάτωθι:

- Ο αποτελεσματικός χειρισμός του χρόνου
- Ο αποτελεσματικός χειρισμός του άγχους
- Η επινοητικότητα
- Η εξάλειψη της αρνητικής στάσης και η ανάδυση της θετικής
- Η αποδοχή της διαφορετικότητας των υπολοίπων εργαζομένων (είτε είναι η διαφορετικότητα θρησκευτική, φυλετική, κοινωνική κλπ)
- Η ισορρόπηση της επαγγελματικής ζωής με την προσωπική. Πολλές έρευνες έχουν δείξει ότι οι συγκρούσεις στην προσωπική ζωή των εργαζομένων, έχουν άμεση επίπτωση στον εργασιακό χώρο, και αντίστοιχα η σύγχυση που δημιουργείται στο περιβάλλον εργασίας έχει αρνητική επίδραση στην προσωπική τους ζωή.

xiv. **Ηλεκτρονική εκπαίδευση (e-learning)**

Η ηλεκτρονική εκπαίδευση, η οποία αναφέρεται και ως εξ αποστάσεως εκπαίδευση ή διαδικτυακή εκπαίδευση, είναι η πιο διαδεδομένη μορφή εκπαίδευσης στη σημερινή εποχή της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας. Η ηλεκτρονική εκπαίδευση πραγματοποιείται είτε μέσω του διαδικτύου (με ειδικές εκπαιδευτικές πλατφόρμες) είτε μέσω των οπτικών δίσκων (cd-rom).

1.1.10.Εκπαίδευση και Ανάπτυξη Ανθρώπινων Πόρων

Η εκπαίδευση διαχρονικά βοηθά τον εργαζόμενο να είναι αποτελεσματικός. Η εκπαίδευση όμως μπορεί να μην είναι αποτελεσματική χωρίς την ύπαρξη της ανάπτυξης. Ουσιαστικά, η ανάπτυξη είναι αυτή που τον κάνει να επιτελεί την κατάλληλη προετοιμασία, ώστε μελλοντικά να μεταβληθεί η εργασιακή του θέση (Σκουλάς & Οικονομάκη, 1998). Αναλύοντας τον όρο, ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού, θα λέγαμε ότι είναι οι ευκαιρίες που παρέχονται, προκειμένου να μπορέσει κάποιος να προσαρμοστεί στην εργασία του μέσω των ικανοτήτων που έχει. Η ανάπτυξη λοιπόν, γίνεται με συγκεκριμένες μεθόδους και προσφέρει στον εργαζόμενο αίσθημα ασφάλειας,

αλλά και κίνητρο για την ενεργή συμμετοχή του στην επιχείρηση-οργανισμό (Κανελλόπουλος, 2002- Ζαβλανός, 2002).

Όσο άριστη εκπαίδευση και αν λάβει ένας εργαζόμενος, αν ο ίδιος δε θέλει ή οι συνεργάτες του δεν εργάζονται με τον ανάλογο τρόπο, τότε δε θα υπάρξουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα (Peel, 1994).

Μέσω της εκπαίδευσης, λοιπόν οι εργαζόμενοι μπορούν να βελτιώσουν αρκετά την απόδοσή τους, ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες που θα προκύψουν σε πολλούς και διαφορετικούς τομείς και κυρίως με τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας (Παπαλεξανδρή & Μπουραντάς, 2003 και Τερζίδης & Τζωρτζάκης, 2004).

Κυρίως, η εκπαίδευση που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις, έχει εργοκεντρικό χαρακτήρα, διότι καθορίζεται ανάλογα με τις απαιτήσεις που προκύπτουν από το έργο που πρέπει να διεκπεραιώσουν. Όμως, η ανάπτυξη όμως των ανθρωπίνων πόρων παρά τη μαθησιακή διάσταση που έχει, είναι πιο ανθρωποκεντρική, αφού εστιάζει στην ατομική ανάπτυξη του εργαζόμενου (Χυτήρης, 2001).

Επίσης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, η επιχειρησιακή εκπαίδευση έχει άλλα χαρακτηριστικά από τη συμβατική, αφού προσανατολίζεται στο επάγγελμα και ο σκοπός της είναι ωφελμιστικός. Επίσης, επαγγελματική εκπαίδευση μπορεί να παρέχεται και μέσω της παιδείας, αφού υπάρχουν και σχολικά επαγγελματικά προγράμματα (Κανελλόπουλος, 2002).

Φυσικά, η εκπαίδευση μπορεί να διαφέρει ανάλογα με το στάδιο βιολογικής ανάπτυξης του ατόμου και για το λόγο αυτό η προσέγγιση των εκπαιδευομένων πραγματοποιείται με διαφορετικές διδακτικές μεθόδους. Για παράδειγμα, ένας έφηβος, δεν είναι δυνατό να εκπαιδευτεί όπως ένας ενήλικας.

Όσον αφορά τα στάδια που συνθέτουν ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης μπορούμε να διακρίνουμε τα εξής: Το πρώτο στάδιο το οποίο αφορά στον καθορισμό των αναγκών για εκπαίδευση και των στόχων του προγράμματος. Το δεύτερο στάδιο αναφέρεται στον καθορισμό του τρόπου παροχής της εκπαίδευσης και το τρίτο στάδιο περιλαμβάνει την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων (Rogers, 1999)

1.1.11. Εκπαιδευτική αξιολόγηση –Μοντέλα Αξιολόγησης

Τα τελευταία χρόνια, η αξιολόγηση αποτελεί αναπτυσσόμενο πεδίο της εκπαιδευτικής θεωρίας και πρακτικής. Είναι γεγονός ότι, η αξιολόγηση της εκπαίδευσης αποτελεί τη συστηματική διερεύνηση του εκπαιδευτικού προγράμματος και των αποτελεσμάτων του. Εξετάζεται, δηλαδή, αν είχε ως αποτέλεσμα τη γνώση, την απόκτηση δεξιοτήτων ή αν προκάλεσε αλλαγές στη συμπεριφορά και τη νοοτροπία των εκπαιδευομένων (Aguinis, 2009). Ταυτόχρονα, η αξιολόγηση της

απόκτησης της γνώσης και της μεταβίβασης της μάθησης, οδηγεί στην επιβεβαίωση της επίτευξης των αρχικών στόχων του προγράμματος.

Μια διάκριση μεταξύ των διαφορετικών τύπων αξιολόγησης είναι δυνατόν να γίνει με κριτήριο το σκοπό της αξιολόγησης. Το 1967 ο M. Scriven πρότεινε την κατάταξη των αξιολογήσεων βασιζόμενος στο σκοπό που εξυπηρετούν αυτές, και πρώτος εισήγαγε τους όρους «διαμορφωτική» και «απολογιστική» αξιολόγηση.

Όταν λέμε **διαμορφωτική αξιολόγηση** εννοούμε την αξιολόγηση που γίνεται με σκοπό τη βελτίωση της εσωτερικής λειτουργίας ενός προγράμματος και των προσδοκώμενων αποτελεσμάτων. Αυτού του είδους η αξιολόγηση επιδιώκει την ανατροφοδότηση των συντελεστών του προγράμματος με δεδομένα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή των κατάλληλων διορθωτικών στοχεύοντας στη βελτίωση της ποιότητας υλοποίησης ενός προγράμματος.

Με τον όρο **απολογιστική αξιολόγηση** εννοούμε την αξιολόγηση που στοχεύει στην εξαγωγή συμπερασμάτων αναφορικά με την αξία ενός εκπαιδευτικού προγράμματος. Αυτού του είδους η αξιολόγηση μπορεί να συνδυάζεται με τη συνέχιση ή με την συμπλήρωση του προγράμματος.

Μια άλλη διάκριση των τύπων αξιολόγησης είναι δυνατόν να γίνει βάσει της προέλευσης του αξιολογητή. Στην περίπτωση που ο αξιολογητής προέρχεται από τον φορέα που υλοποιεί το πρόγραμμα τότε υπάρχει «*εσωτερική αξιολόγηση*», ενώ όταν ο αξιολογητής δεν ανήκει στο προσωπικό του φορέα, πρόκειται για «*εξωτερική αξιολόγηση*».

Σαφέστατα, πολλές είναι οι πληροφορίες που μπορεί να μας δώσει η αξιολόγηση στον τομέα της εκπαίδευσης, οι οποίες δύνανται να χρησιμοποιηθούν στη σχεδίαση και την εφαρμογή μελλοντικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Οι πληροφορίες αυτές αφορούν στη μέτρηση της αποτελεσματικότητας ενός εκπαιδευτικού προγράμματος βάσει εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων, στην αναγνώριση διαφόρων προβλημάτων που μπορεί να προκύψουν τόσο κατά την ανάπτυξη όσο και κατά την υλοποίηση ενός εκπαιδευτικού προγράμματος και στην επιλογή νέων πόρων και τη βελτίωση του τρόπου χρήσης των στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα, κ.ά.

Τα τελευταία χρόνια ως μοντέλο αξιολόγησης χρησιμοποιείται το μοντέλο τεσσάρων επιπέδων του Donald Kirkpatrick (1994), σύμφωνα με το γίνεται η αποτίμηση των αποτελεσμάτων της εκπαίδευσης. Τα επίπεδα είναι τα ακόλουθα:

Επίπεδο 1 – Αντιδράσεις. Στο επίπεδο αυτό, η αξιολόγηση δείχνει πώς αντιδρούν οι συμμετέχοντες σε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, δηλαδή απαντούν οι εκπαιδευόμενοι σε ερωτήσεις για το πώς αντιλήφθηκαν το πρόγραμμα.

Επίπεδο 2 – Μάθηση. Το επίπεδο αυτό, χρησιμοποιεί τεστ πριν από την εκπαίδευση και μετά από αυτήν, για να αξιολογήσει το μέγεθος μάθησης σε ένα επιμορφωτικό προγράμμα. Στο δεύτερο επίπεδο της αξιολόγησης εξετάζεται εάν οι συμμετέχοντες αποκόμισαν ή βελτίωσαν τις γνώσεις τους .

Επίπεδο 3 – Μεταφορά. Το επίπεδο 3 μετρά τη μεταφορά γνώσεων που έχει εμφανιστεί στη συμπεριφορά των εκπαιδευόμενων σε όλη τη διάρκεια του εκπαιδευτικού προγράμματος. Δηλαδή εξετάζεται αν οι γνώσεις εφαρμόζονται και αξιοποιούνται από τους ίδιους.

Επίπεδο 4 – Αποτελέσματα. Στο τελευταίο επίπεδο, υπολογίζεται η επιτυχία ενός εκπαιδευτικού προγράμματος. Εξετάζει ποια η τελική επίδραση του εκπαιδευτικού προγράμματος στην επιχείρηση ή οργανισμό και κατά πόσο αναπτύχθηκαν οι στόχοι με την εφαρμογή του προγράμματος. Το επίπεδο αυτό αποτελεί την τελική εκτίμηση των αποτελεσμάτων.

1.1.12. Μέθοδοι και Τεχνικές Αξιολόγησης Εκπαιδευτικών προγραμμάτων

Οι μέθοδοι και οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση, η οποία διερευνά τις εκπαιδευτικές ανάγκες είναι αυτές που χρησιμοποιούνται και στην έρευνα. Δηλαδή:

➤ Ερωτηματολόγιο

Το ερωτηματολόγιο χρησιμοποιείται συχνότερα με σκοπό την άντληση στοιχείων από τους συντελεστές των προγραμμάτων. Τα ερωτηματολόγια συμπληρώνονται και από τους εκπαιδευόμενους αλλά και τους εκπαιδευτές των προγραμμάτων. Σε ορισμένες περιπτώσεις όσον αφορά προγράμματα που επαναλαμβάνονται, συμπληρώνονται ερωτηματολόγια και από άλλα στελέχη του φορέα υλοποίησης όπως συντονιστές και διοίκηση. Οι ερωτήσεις του ερωτηματολογίου είναι σχετικές με τα ερευνητικά ερωτήματα της διαδικασίας αξιολόγησης.

➤ Συνέντευξη

Οι συνεντεύξεις με εκπαιδευτές αλλά και εκπαιδευόμενους, είναι ατομικές ή και ομαδικές, εστιασμένες σε ένα συγκεκριμένο ζήτημα ή γενικές και βοηθούν ώστε να εξαχθούν πληρέστερα συμπεράσματα όσον αφορά τις ερωτήσεις που τίθενται στα ερωτηματολόγια. Επίσης, από τις συνεντεύξεις παίρνουμε πληροφορίες που δεν είναι δυνατόν να συγκεντρωθούν με άλλους τρόπους και μέσα.

➤ Παρατήρηση

Η παρατήρηση αποτελεί μια τεχνική αξιολόγησης, και μας βοηθά ώστε να συγκεντρώσουμε δεδομένα που δεν είναι δυνατόν να προκύψουν από τα ερωτηματολόγια ή από τις συνεντεύξεις των συμμετεχόντων. Ειδικότερα, με την

παρατήρηση στους εκπαιδευτές μπορούμε να εξετάσουμε αν οι χρησιμοποιούν συγκεκριμένες εκπαιδευτικές τεχνικές. Επίσης, με την παρατήρηση των εκπαιδευομένων αναφορικά με του τρόπο εκτέλεσης μιας πρακτικής άσκησης εξετάζουμε αν οι εκπαιδευόμενοι απέκτησαν γνώσεις και σε ποιο βαθμό. (Δινοπούλου,2018)

1.2.Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

1.2.1.Ο αστυνομικός θεσμός-Ιστορική αναδρομή

Η λέξη «ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» είναι μια σύνθετη λέξη η οποία προέρχεται από τους όρους «Άστυ» και «Νόμος» και έχει τις ρίζες της στην αρχαία Ελληνική λέξη «ΠΟΛΙΤΕΙΑ». Ο όρος αυτός σήμαινε το σύνολο των αρχών και τη δύναμη ή την εξουσία του προϊσταμένου (άρχοντα) να μεριμνά για τη τήρηση των θεσπισθέντων κανόνων και να καθιστά αυτούς απαραβίαστους. Οι Ρωμαίοι παρέλαβαν τον όρο «POLITIA» με την ίδια έννοια, δηλαδή την έννοια την οποία είχε καθορίσει ο Αριστοτέλης (καλή τάξη-διοίκηση της πόλεως- προστασία της ζωής, της τιμής και της περιουσίας των πολιτών), με την έννοια την οποία είχε καθορίσει ο Πλάτωνας (κατά Νόμο ρύθμιση της ζωής της πόλεως), ο Ισοκράτης (η ψυχή της πόλεως – το σύμβολο ευφυΐας, αυτή που σκέπτεται τα πάντα και ρυθμίζει κάθε κακό και αντιμετωπίζει πάσα επισυμβαίνουσα συμφορά), αλλά και άλλοι αρχαίοι σοφοί.

Ιστορικά, βλέπουμε πως ο Κώδικας του Χαμουραμπί αποτελεί την πρώτη καταγεγραμμένη μορφή ποινικής νομοθεσίας. Ακολούθως, οι Εβραίοι έφτιαξαν το Μωσαϊκό νόμο και τον κώδικα ηθικής.

Οι Έλληνες φιλόσοφοι, όπως ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης, δεν δίσταζαν να συσχετίσουν το νόμο και την τάξη με την αρετή (Bayley, 1999).

Αλλά και οι αρχαίοι Έλληνες είχαν διαμορφώσει μία μορφή «αστυνομίας», η οποία αποτελούνταν από μισθωτούς «αστυνομικούς», οι οποίοι ήταν φύλακες των δικαστηρίων.

Ωστόσο, έως τα μέσα του 19ου αιώνα, η εξουσία ασκείτο χωρίς νομικό περιορισμό, μέσα σε ένα κλίμα αυθαιρεσίας και καταπίεσης των πολιτών από τον εκάστοτε άρχοντα. Όμως, με το πέρασμα των χρόνων, θεσπίστηκαν κανόνες, οι οποίοι διαμόρφωσαν το κράτος δικαίου που ικανοποιεί το αίσθημα δικαιοσύνης του πολίτη. Το κράτος δικαίου, λοιπόν, διέπεται από γραπτούς κανόνες δικαίου και τα άτομα που δεσμεύονται από τους νόμους της πολιτείας ασκούν κρατικές λειτουργίες. Φυσικά, ο αστυνομικός μέσα στο κράτος δικαίου καλείται να διαδραματίσει τον πολυδιάστατο ρόλο του, συνδυάζοντας την προσωπική του ολοκλήρωση ως κοινωνικό άτομο, αλλά και την ιδιότητά του ως δημόσιο λειτουργός. (Giddens, 1995).

Η πρώτη σύγχρονη επαγγελματική αστυνομική δύναμη οργανώθηκε το 1829 από τον Sir Robert Peel στην Αγγλία, και οι άνδρες της δύναμης αυτής αποκαλούνταν «Bobbies». Ο Peel πίστευε ότι η απόλυτη έλλειψη εγκληματικότητας είναι η απόλυτη επιτυχία του έργου της αστυνομίας και ορίζει ως βασικές αρχές την πειθαρχία, την εμφάνιση και το ηθικό. Επιπλέον, ο Peel θεωρούσε ότι η άρτια εκπαίδευση του αστυνομικού ήταν

υψίστης σημασίας, για να είναι σε θέση να προσφέρει ασφάλεια και προστασία στον πολίτη, δίνοντας παράλληλα έμφαση στην καλή προσωπική εμφάνιση και υγιεινή του κάθε αστυνομικού. Ακόμη, πίστευε πως η αστυνομία πρέπει να είναι σταθερή, αποτελεσματική και οργανωμένη με στρατιωτική πειθαρχία. Πράγματι, οι Bobbies θεωρήθηκαν πρότυπο αστυνομίας, καθώς εφάρμοσαν τις αρχές του Peel και έθεσαν κριτήρια επιλογής των αστυνομικών (Lentz & Chaires, 2007).

Στις μέρες μας, ο όρος «αστυνόμηση» περιλαμβάνει τόσο την εφαρμογή του νόμου όσο και την παροχή υπηρεσιών στην κοινότητα και την τήρηση της τάξης, με σκοπό την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας. Ο LaGrange (1998) υποστηρίζει χαρακτηριστικά ότι η αστυνομία αποτελεί έναν από τους μηχανισμούς της κοινωνίας που συμβάλλει στην τήρηση της τάξης.

Σήμερα, λοιπόν ο ρόλος του αστυνομικού είναι πολύπλοκος καθότι καλείται να ανταπεξέλθει και να αντιμετωπίσει τον οξύθυμο πολίτη, τον αβοήθητο οδηγό αλλά και να συλλάβει τον παραβάτη πολίτη. (LaGrange, 1998).

1.2.2. Ο αστυνομικός θεσμός στην Ελλάδα

Σύμφωνα με ιστορικές έρευνες, η Ελληνική Αστυνομία έχει τις ρίζες της στον 5ο αιώνα Π.Χ, όπου στην πόλη των Αθηνών υπήρχαν διακεκριμένες αστυνομικές αρχές. Πιο πριν, η άσκηση αστυνομικών δικαιωμάτων υπαγόταν στο βασιλιά. Ωστόσο, δεν υπάρχει καμία αναφορά για το χρονικό διάστημα από την εποχή των αρχαιοτάτων βασιλέων μέχρι του Θησέα (1.300π.χ.).

Από τον 5ο π.χ αιώνα και αργότερα, όταν τέθηκαν οι βάσεις του μεγαλείου και της ακμής των Αθηνών, καθιερώθηκαν και οι αστυνομικές Αρχές. Η αποστολή τους ήταν ανάλογη με αυτή των σημερινών Αστυνομικών Αρχών δηλαδή η ευκοσμία, η υγιεινή και η καθαριότητα, η προστασία των ηθών, η αγορανομική επιτήρηση, η επιτήρηση των οικοδομών, η επιτήρηση των ξένων, η πρόληψη των δημοσίων δυστυχημάτων και πολλά άλλα αντικείμενα.

Μάλιστα, από ιστορική πηγή, προκύπτει ότι οι αστυνομικές ασχολίες δεν ήταν στη μέριμνα μιας και μόνης Αστυνομικής Αρχής αλλά ήταν κατανεμημένες σε διάφορες αρχές της Πολιτείας. Η εποπτεία όλων τούτων των αρχών, ως προς την αστυνομική εξουσία, ανήκε στο ανώτατο Αθηναϊκό δικαστήριο, τον Άρειο Πάγο. Εκείνοι που εκτελούσαν αστυνομικά καθήκοντα στη πολιτεία των Αθηναίων ήταν οι «Αστυνόμοι», για την αστυνόμηση των οδών, οι «Αγορανόμοι», οι «Σιτώνες ή Σιτοφύλακες», οι «Μετρονόμοι» και οι «Επιμελητές Εμπορίου» για την αστυνόμηση της αγοράς και του εμπορίου. Επιπλέον, υπήρχαν ήταν οι «Γυναικονόμοι», οι «Τειχοποιοί», οι «Επιμελητές

των υδάτων», οι «Φύλακες λιμένων», οι «Ένδεκα», οι «Στρατηγοί», και ιδίως ο «Πολέμαρχος», οι «Πρυτάνεις», και οι «Περίπολοι».

Η πρώτη μορφή οργανωμένης αστυνομίας στη χώρα μας ήταν η Βασιλική Χωροφυλακή, η οποία ιδρύθηκε τον Ιούνιο του 1833 και πρότυπό της υπήρξε η Γαλλική Χωροφυλακή. Οι χωροφύλακες εκτελούσαν αστυνομικά αλλά και στρατιωτικά καθήκοντα και κύριος σκοπός τους ήταν να διαφυλάξουν την κοινή ασφάλεια και τους νόμους. Λίγους μήνες μετά, το Δεκέμβριο του 1833, με αφορμή τη διαίρεση της χώρας σε δήμους, ιδρύεται η Δημοτική αστυνομία. Ακολούθως, ιδρύθηκε η Οροφυλακή, η Εθνοφυλακή και η Διοικητική αστυνομία και σκοπός των σωμάτων αυτών, ήταν η φύλαξη των συνόρων και του συνταγματικού καθεστώτος. Η Χωροφυλακή στα μετέπειτα χρόνια διαδραμάτισε, κυρίως, στρατιωτικό ρόλο, συμμετέχοντας σε μεγάλους αγώνες της Ελλάδας, όπως στους Βαλκανικούς πολέμους και τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Σύμφωνα με τον νόμο 1370/1918 του Ελευθερίου Βενιζέλου, ιδρύθηκε η Αστυνομία Πόλεων το 1920, η οποία εκτελούσε τα αστυνομικά καθήκοντα σε λίγες μεγάλες πόλεις της Ελλάδας. Η πρώτη πόλη που απέκτησε Αστυνομία Πόλεων ήταν η Κέρκυρα (1921), ακολούθως η Πάτρα (1922), ο Πειραιάς (1923) και η Αθήνα (1925). Η πόλη της Θεσσαλονίκης δεν απέκτησε Αστυνομία Πόλεων εξαιτίας της αντίδρασης της τότε Διοίκησης της Χωροφυλακής.

Επισημαίνεται ότι, η Αστυνομία Πόλεων είχε ως αποστολή της, την αστυνόμευση του κέντρου της Αθήνας, του Πειραιά και της πόλης της Κέρκυρας ενώ η Ελληνική Χωροφυλακή αστυνόμει τα προάστια της Αθήνας, του Πειραιά, της Πάτρας, το νησί της Κέρκυρας και την υπόλοιπη ελληνική επικράτεια. Ακόμη, είχε αναλάβει τη φύλαξη των Δικαστικών Μεγάρων, της Βουλής, των ανακτόρων και την ασφάλεια υψηλών προσώπων. Αυτά τα δύο Σώματα ήταν εντελώς αυτόνομα, είχαν το καθένα το δικό τους αρχηγό και υπάγονταν στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξης. Συνεργάζονταν μόνο σε εξαιρετικά σοβαρές περιπτώσεις (Κώδικας Δεοντολογίας Αστυνομικού, 2004).

Το έτος 1969 η Ελληνική Βασιλική Χωροφυλακή μετονομάστηκε σε Ελληνική Χωροφυλακή. Το έτος 1984, βάσει του νόμου 1481/1984 «Οργανισμός Υπουργείου Δημοσίας Τάξης» η Ελληνική Χωροφυλακή συγχωνεύτηκε με την Αστυνομία Πόλεων, και δημιουργήθηκε η Ελληνική Αστυνομία.

Η ελληνική Αστυνομία στη σημερινή της μορφή και βάσει του νόμου 2800/2000 είναι Σώμα Ασφάλειας και έχει ως αποστολή:

- την εξασφάλιση της δημόσιας ειρήνης και ευταξίας και της απρόσκοπτης κοινωνικής διαβίωσης των πολιτών, που περιλαμβάνει την άσκηση της αστυνομίας γενικής αστυνόμευσης και τροχαίας.

- την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος και την προστασία του Κράτους και του δημοκρατικού πολιτεύματος, στα πλαίσια της συνταγματικής τάξης, που περιλαμβάνει την άσκηση της αστυνομίας δημόσιας και κρατικής ασφάλειας.
- την πρόληψη και αποτροπή της παράνομης εισόδου – εξόδου αλλοδαπών στην Ελλάδα και τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων που αφορούν την είσοδο, έξοδο, παραμονή και εργασία των αλλοδαπών στη χώρα, που περιλαμβάνει την άσκηση της αστυνομίας αλλοδαπών και προστασίας συνόρων.

Η Ελληνική Αστυνομία αποτελείται από Κεντρικές και Περιφερειακές υπηρεσίες με προϊστάμενη αρχή των υπηρεσιών αυτών, το Αρχηγείο. Το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, προγραμματίζει, κατευθύνει, παρακολουθεί και ελέγχει τη δράση των Υπηρεσιών του και εξασφαλίζει τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Η Ελληνική Αστυνομία, είναι πάντα κοντά στον πολίτη, ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της εποχής μας, με αναβαθμισμένη εκπαίδευση, με σύγχρονη αντεγκληματική πολιτική, με αξιοποίηση των επιτευγμάτων της επιστήμης και της τεχνολογίας, αλλά και με διεθνή αστυνομική συνεργασία.

Το ανθρώπινο δυναμικό της Ελληνικής Αστυνομίας είναι πολυπληθές με διαφορετικά επίπεδα εκπαίδευσης & γραμματικών γνώσεων. Αποτελείται από αστυνομικούς και προσωπικό ειδικών καθηκόντων διαφόρων ειδικοτήτων (ιατροί, κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι) που υπηρετούν σε εξειδικευμένες υπηρεσίες, περιλαμβάνει το πολιτικό προσωπικό, που εκτελεί διοικητικής φύσεως δραστηριότητες, τους ειδικούς φρουρούς, που αναλαμβάνουν τη φύλαξη ευπαθών στόχων και τη διενέργεια περιπολιών και τους συνοριακούς φύλακες, που έχουν ως κύριο έργο τους την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης.

1.2.3. Ο ρόλος του σύγχρονου Αστυνομικού

Ο ρόλος του αστυνομικού στις μέρες μας δεν περιορίζεται μόνο στην καταστολή του εγκλήματος και τη δίωξη των κακοποιών, αλλά απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση των καθηκόντων του, είναι η προσέγγιση των αναγκών των πολιτών με ανθρωπισμό, σεμνότητα και κοινωνική ευαισθησία. Ο αστυνομικός, λοιπόν, υποχρεούται να σέβεται την αξία του ανθρώπου και να μεριμνά για την προστασία των δικαιωμάτων του ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και ενεργεί κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων του, με βάση τις αρχές της νομιμότητας, της αναλογικότητας, της επιείκειας, της χρηστής διοίκησης, της ίσης μεταχείρισης και του σεβασμού της διαφορετικότητας των ατόμων. Καθημερινό μέλημα του αστυνομικού, αποτελεί η εκδήλωση πρωτοβουλιών και η λήψη πρακτικών μέτρων, ώστε να προλαμβάνονται αδικίες και να επιτυγχάνεται η αποτελεσματική εξυπηρέτησή τους,

καθώς και η δημιουργία σχέσεων αμοιβαίας εμπιστοσύνης, συνεργασίας και κοινωνικής συναίνεσης.(Π.Δ.254/2004)

Συχνά, ο αστυνομικός καλείται να συμβάλει στην ανάπτυξη καλών σχέσεων μεταξύ των πολιτών, στην ειρηνική επίλυση των προβλημάτων τους, στο σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και στην ανάπτυξη της κοινωνικής ευθύνης. Πολλές φορές, εξάλλου, αντιμετωπίζει τα θύματα και τις οικογένειές τους λειτουργώντας με ευαισθησία και συμπόνια (Novak, Alarid & Lucas, 2003). Η πλειοψηφία των αστυνομικών είναι άτομα με αυξημένη νοημοσύνη και παρατηρητικότητα. Θεωρούνται συγκρατημένα, ανεξάρτητα, υπεύθυνα και αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά δύσκολες καταστάσεις (Evans, Coman & Stanley, 1992, Paoline, 2003, Hickman, 2004).

Επισημαίνεται ότι, οι αστυνομικοί εμπλέκονται συχνά και σχεδόν καθημερινά σε επικίνδυνες περιπτώσεις, με αποτέλεσμα να έχουν αυξημένο άγχος και εναλλαγή στη διάθεσή τους. Αποτελέσματα ερευνών έχουν δείξει ότι, ο αστυνομικός κατά τη διάρκεια της αστυνομικής του θητείας, αναπτύσσει συναισθήματα καχυποψίας, αδιαφορίας, κυνισμού και αποξένωσης προκειμένου να αντιμετωπίσει το άγχος που του προκαλείται από το εργασιακό του περιβάλλον.

Στο σημείο αυτό, να αναφέρουμε ότι στη σύγχρονη αστυνομία έχει ενταχθεί μεγάλος αριθμός γυναικών, απόφοιτοι ανώτερων και ανώτατων σχολών και μέλη διαφόρων κοινωνικοοικονομικών ομάδων, με αποτέλεσμα την αλλαγή της αστυνόμευσης. Πράγματι, η συνεργασία του αστυνομικού με τον πολίτη είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη αμοιβαίας εμπιστοσύνης και συμπαράστασης. Φαίνεται, μάλιστα, ότι οι απόφοιτοι ανωτέρων σχολών εκτιμούν και εφαρμόζουν πρακτικές κοινωνικής αστυνόμευσης και οδηγούνται στο ξεκάθαρο ρόλο τους (Haar, 1997). Γίνεται σαφές, λοιπόν, ότι η συμπεριφορά του αστυνομικού προσαρμόστηκε στις απαιτήσεις και τις αντιλήψεις της σύγχρονης κοινωνίας.

Σήμερα, στην εποχή της πολυπολιτισμικότητας, είναι πολύ συχνά τα περιστατικά όπου ο αστυνομικός λειτουργός καλείται για την αντιμετώπιση προβλημάτων διαφόρων ομάδων πολιτών, με γνώμονα τον ανθρωπισμό, την κοινωνική ευαισθησία και την προστασία των δικαιωμάτων τους χωρίς προκατάληψη. Ωστόσο, αποτελέσματα ερευνών δείχνουν ότι η συμπεριφορά των αστυνομικών προς τους πολίτες ορισμένες φορές διαφοροποιείται ανάλογα με την εθνικότητά τους φτάνοντας, πολλές φορές, σε σημείο ρατσισμού.

Συγκεκριμένα, οι πολίτες νιώθουν ότι οι αστυνομικοί δεν ανταποκρίνονται εγκαίρως στην κλήση τους για βοήθεια. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αναπτύσσεται η πεποίθηση των πολιτών ότι δεν αντιμετωπίζονται άμεσα τα περιστατικά στα οποία εμπλέκονται. Ομάδες μειονοτήτων εμφανίζουν αρνητική στάση απέναντι στην

αστυνομία και το έργο της θεωρώντας ότι η δράση της καθορίζεται από έναν δικό της κοινωνικό και ηθικό κώδικα (Webb & Marshall, 1995).

Ακόμη, μελέτες στο χώρο της κοινωνιολογίας σημειώνουν την αμφισβήτηση των πολιτών ως προς το ρόλο της αστυνομίας. Αντίστοιχα, έρευνες παρουσιάζουν την αρνητική στάση των πολιτών απέναντι στην αστυνομία, εφόσον αυτή, κατά περιόδους, συνδέθηκε με πράξεις αμφίβολης, ελλιπούς ή και ανύπαρκτης νομιμότητας. Νεότερες μελέτες, καταδεικνύουν ότι η όποια αμφισβήτηση των πολιτών απέναντι στο θεσμό και τα πρόσωπα της αστυνομίας συνδέεται πλέον με ζητήματα αποτελεσματικότητας στην αντιμετώπιση του εγκλήματος και της διαφθοράς (Correia, Reisig & Lovrich, 1996, Lewis, Rosenberg & Sigler, 1999, Zhao, Lovrich & Robinson, 2001).

1.2.4.Διάκριση του αστυνομικού προσωπικού

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας αποτελείται από αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό, από Συνοριακούς Φύλακες και Ειδικούς Φρουρούς. Το αστυνομικό προσωπικό διακρίνεται σε Αστυνομικούς γενικών και ειδικών καθηκόντων. Οι Αστυνομικοί γενικών καθηκόντων, υπηρετούν σε όλες τις υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας ενώ οι αστυνομικοί ειδικών καθηκόντων υπηρετούν σε εξειδικευμένες υπηρεσίες. Πρόκειται για βιολόγους, χημικούς, ιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων, φυσικούς, οικονομολόγους κλπ. Η συγκεκριμένη μελέτη αφορά τους αστυνομικούς γενικών καθηκόντων.

Είναι γνωστό ότι, από το έτος 1994, η εισαγωγή σπουδαστών στις Σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας (Αστυφυλάκων και Αξιωματικών), πραγματοποιείται, μετά την επιτυχία τους στις Πανελλήνιες Εξετάσεις, με ευθύνη του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. (Ν.2226/1994 «Εισαγωγή, εκπαίδευση και μετεκπαίδευση στις Σχολές της Αστυνομικής Ακαδημίας»)

Σύμφωνα με το νόμο 3686/08, άρθρο 13, στην Ελληνική Αστυνομία εντάσσονται ακόμα Συνοριακοί φύλακες και Ειδικοί φρουροί. Η πρόσληψη των κατηγοριών αυτών γίνεται με το σύστημα των αντικειμενικών κριτηρίων (μόρια). Ενδεχομένως, ορισμένοι να είναι απόφοιτοι Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, το τελευταίο δεν αποτελεί προϋπόθεση πρόσληψης. Σκοπός της εκπαίδευσής των κατηγοριών αυτών, που διαρκεί τέσσερις μήνες, είναι να αναπτυχθούν οι ψυχικές, πνευματικές και σωματικές ικανότητες, έτσι ώστε να αποκτήσουν την επαγγελματική κατάρτιση, για να ανταποκριθούν στην αποστολή τους. Μετά την παρέλευση τριών ετών πραγματικής υπηρεσίας, κατόπιν αιτήσεώς τους και περαιτέρω εκπαίδευση δύο μηνών, δύνανται να ενταχθούν στο αστυνομικό προσωπικό έχοντας τα ίδια δικαιώματα, καθήκοντα και υποχρεώσεις (Οργανικοί Νόμοι και Κανονισμοί Ελληνικής Αστυνομίας).

1.2.5. Η εκπαίδευση των Ελλήνων αστυνομικών

Από το έτος 1995, στη χώρα μας η εισαγωγή σπουδαστών στις Σχολές της Ελληνικής Αστυνομίας (Αστυφυλάκων και Αξιωματικών), της Αστυνομικής Ακαδημίας, πραγματοποιείται, με το σύστημα πρόσβασης των υποψηφίων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δηλαδή μετά την επιτυχία τους στις Πανελλήνιες Εξετάσεις . Στις αστυνομικές σχολές, πραγματοποιείται η βασική εκπαίδευση του Αστυνομικού προσωπικού γενικών καθηκόντων, δηλαδή ο σπουδαστής λαμβάνει τη βασική του εκπαίδευση, έτσι ώστε μετά την αποφοίτηση του να έχει την ικανότητα να αντιμετωπίσει οτιδήποτε τον απασχολήσει στον εργασιακό του χώρο. Συγκεκριμένα, η εκπαίδευση που λαμβάνει αποτελεί έναν συνδυασμό θεωρίας, νομικών γνώσεων και εφαρμογής των γνώσεων σε πρακτικές και τεχνικές. Ουσιαστικά, η βασική εκπαίδευση των αστυνομικών έχει σημαντική σπουδαιότητα, καθότι αργότερα στον εργασιακό του χώρο θα απαιτηθεί να διαχειριστεί πραγματικά περιστατικά με ορθή σκέψη και με όσο το δυνατόν μειωμένη χρήση βίας.

1.2.6. Η Αστυνομική ακαδημία

Η Αστυνομική Ακαδημία αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και η εποπτεία σε αυτήν ασκείται από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη μέσω του Επιτελείου της Ελληνικής Αστυνομίας και από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Η Αστυνομική Ακαδημία έχει ως αποστολή, την εκπαίδευση, μετεκπαίδευση, επιμόρφωση και εξειδίκευση όλων των κατηγοριών και βαθμών του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας. Στο πλαίσιο εκπλήρωσης της αποστολής της η Αστυνομική Ακαδημία αναπτύσσει συνεργασίες με εκπαιδευτικά ιδρύματα και ερευνητικά κέντρα του εσωτερικού και του εξωτερικού και συμμετέχει σε προγράμματα, δράσεις και πρωτοβουλίες εκπαιδευτικού ή ερευνητικού χαρακτήρα, που συμβάλλουν γενικά στην αναβάθμιση της παρεχόμενης από αυτήν επαγγελματικής και ακαδημαϊκής εκπαίδευσης. Οι απόφοιτοι των Σχολών της Αστυνομικής Ακαδημίας έχουν πρόσβαση, σε συναφή με την αποστολή της Ελληνικής Αστυνομίας και τα ειδικότερα καθήκοντα του προσωπικού της, μεταπτυχιακά προγράμματα των ανώτατων και ανώτερων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας ή και του εξωτερικού, ιδίως στους τομείς της νομικής, διοικητικής και οικονομικής επιστήμης, της πληροφορικής, της εγκληματολογίας, της ανάπτυξης και διοίκησης ανθρώπινου δυναμικού και της κοινωνιολογίας.

Η Αστυνομική Ακαδημία συγκροτείται από το Επιτελείο της και τις ακόλουθες Σχολές:

- α. Σχολή Αστυφυλάκων Ελληνικής Αστυνομίας,
- β. Σχολή Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας,

γ. Σχολή Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης Ελληνικής Αστυνομίας,

δ. Σχολή Εθνικής Ασφάλειας.

(Ν.4249/2014 άρθρο 38 «Αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας...»)

1.2.7.Σχολή αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας

Σύμφωνα με το Π.Δ. 319/24-8-1995, η Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας έχει ως αποστολή την επιστημονική μόρφωση και την επιχειρησιακή κατάρτιση, καθώς επίσης και την πολιτιστική και κοινωνική καλλιέργεια των μελλοντικών στελεχών - αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας. Η Σχολή Αξιωματικών είναι ισότιμη με τις Σχολές των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, καθώς και τις αντίστοιχες Παραγωγικές Σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων.

Η εισαγωγή των υποψηφίων σπουδαστών στη Σχολή πραγματοποιείται από το έτος 1995 με το σύστημα των Πανελλήνιων Εξετάσεων. Οι υποψήφιοι πριν την επιλογή τους από το Υπουργείο Παιδείας, υποβάλλονται σε προκαταρκτικές εξετάσεις, οι οποίες συνίστανται σε ψυχοτεχνική δοκιμασία, υγειονομικές εξετάσεις και αθλητικές δοκιμασίες. Οι υποψήφιοι που δεν κρίνονται ικανοί σε κάποια από τις προκαταρκτικές δοκιμασίες, δεν έχουν δικαίωμα επιλογής για τη Σχολή Αξιωματικών.

Η φοίτηση στη Σχολή διαρκεί οκτώ (8) εξάμηνα και χωρίζεται σε τέσσερα (4) εκπαιδευτικά έτη, ενώ διακρίνεται σε θεωρητική και πρακτική, ακολουθώντας τα διεθνή πρότυπα.

Η εκπαίδευση αποβλέπει στην άρτια επαγγελματική κατάρτιση, γενική μόρφωση και την κατάλληλη σωματική και ψυχολογική προετοιμασία των εκπαιδευομένων ώστε να καταστούν ικανοί Αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας. Με το γενικό πρόγραμμα εκπαίδευσης, το οποίο καταρτίζεται από τη Διεύθυνση Εκπαίδευσης του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται η διδακτέα ύλη κάθε μαθήματος και ο χρόνος διδασκαλίας για κάθε εξάμηνο. Τα ωρολόγια προγράμματα καταρτίζονται από τη Σχολή. Ειδικότερα, οι πρωτοετείς δόκιμοι με την παρουσίασή τους στη Σχολή υφίστανται την προβλεπόμενη βασική στρατιωτική εκπαίδευση, με μέριμνα της Σχολής. Κατά τη διάρκεια της φοίτησης στη Σχολή Αξιωματικών διδάσκονται μαθήματα όπως: Ποινικό Δίκαιο, Ποινική Δικονομία, Εγκληματολογία, Ανακριτική, Στοιχεία Κοινωνικής Ψυχολογίας, Οργανισμός - Κανονισμοί Ελληνικής Αστυνομίας, Οπλοτεχνική-Σκοποβολή κ.α.

Οι δόκιμοι υποχρεούνται να παρακολουθούν κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσής τους, μια ξένη γλώσσα. Για την αποτελεσματικότερη διδασκαλία της ξένης γλώσσας οι δόκιμοι εντάσσονται σε ξεχωριστή κατά γλώσσα και επίπεδο γνώσεων ομάδα, εφόσον υπάρχει δυνατότητα, σύμφωνα με την προτίμησή τους και με βάση υπεύθυνη δήλωση που

υποβάλλουν κατά την είσοδό τους στη Σχολή, με την προϋπόθεση ότι ο αριθμός της ομάδας ανέρχεται σε δέκα πέντε τουλάχιστον δοκίμους. Για την ένταξη σε ομάδες επιπέδου γνώσης της ξένης γλώσσας λαμβάνεται υπόψη η προτίμηση του δοκίμου, οι τυχόν κατεχόμενοι τίτλοι σπουδών της ξένης γλώσσας και τέλος η εκτίμηση και κρίση του καθηγητή. Αλλαγή στην παρακολούθηση της γλώσσας ή της ομάδας κατά τη διάρκεια της φοίτησης στη Σχολή δεν επιτρέπεται. Κατ' εξαίρεση, αλλαγή σε ομάδα διαφόρου επιπέδου γνώσεων της ίδιας γλώσσας δύναται να προτείνει μέχρι το τέλος του πρώτου εξαμήνου μόνο ο καθηγητής, εκτιμώντας τις δυνατότητες του δοκίμου σε σχέση με τις δυνατότητες των άλλων δοκίμων της ίδιας ομάδας. Επί της προτάσεως αυτής αποφασίζει οριστικά ο Διοικητής της Σχολής Αξιωματικών.

Οι τεταρτοετείς δόκιμοι υπαστυνόμοι συγγράφουν ατομική πτυχιακή εργασία σε θέματα που περιλαμβάνονται στα διδαχθέντα στη Σχολή αντικείμενα ή σε θέματα ευρύτερου αστυνομικού ενδιαφέροντος. Προς το σκοπό τούτο το Τμήμα Σπουδών, συνεργαζόμενο και με το διδακτικό προσωπικό της Σχολής, όπου τούτο είναι αναγκαίο, καταρτίζει έγκαιρα και υποβάλλει στο Διοικητή της Σχολής προς έγκριση πίνακα θεμάτων, όχι λιγότερων του 1/10 του αριθμού των δοκίμων.

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 40 του υπόψη προεδρικού διατάγματος, η παρακολούθηση της εκπαίδευσης είναι υποχρεωτική για τους δοκίμους, εφόσον δε συντρέχει νόμιμο κώλυμα. Η συστηματική μη παρακολούθηση της εκπαίδευσης ή η αδικαιολόγητη απουσία δοκίμου από την εκπαίδευση, συνεχώς ή διακεκομμένα πλέον των πέντε (5) ημερών, αποτελεί λόγο οριστικής αποβολής του από τη Σχολή, ενώ η αδικαιολόγητη απουσία επί χρόνο μέχρι πέντε (5) ημερών αποτελεί σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα. Επίσης, η άρνηση συμμετοχής στην εξέταση έστω και ενός μαθήματος στις τακτικές ή έκτακτες εξετάσεις των εξαμήνων συνεπάγεται την επανάληψη της φοίτησης στο ίδιο εξάμηνο, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 10 του άρθρου 35 του εν λόγω προεδρικού Διατάγματος.

Ο κύκλος της εκπαίδευσης συμπληρώνεται με μορφωτικές και πολιτιστικές δραστηριότητες που έχουν ως στόχο να διευρύνουν το πνευματικό και επιστημονικό πεδίο των Δοκίμων Υπαστυνόμων. Στους δοκίμους και των τεσσάρων τάξεων δύναται να αναπτύσσονται, υπό μορφή διαλέξεων, θέματα γενικού ή ειδικού ενδιαφέροντος, που σχετίζονται με την αποστολή τους και διευρύνουν την εγκυκλοπαιδική τους μόρφωση. Επίσης δύναται να προγραμματίζονται επισκέψεις και εκδρομές σε χώρους υπηρεσιακού, αρχαιολογικού, επιστημονικού ή πολιτιστικού ενδιαφέροντος.

Επίσης, στο πλαίσιο της προστασίας του περιβάλλοντος, της ενίσχυσης της ατομικής ευθύνης και της ισχυροποίησης της περιβαλλοντικής συνείδησης των Δοκίμων

Υπαστυνόμων, υλοποιείται από το Νοέμβριο του 2010 πρόγραμμα «περιβαλλοντικής παιδείας» και «περιβαλλοντικής εκπαίδευσης».

Σε όλη τη διάρκεια της 4ετους φοίτησής τους οι Δόκιμοι Αξιωματικοί διαμένουν και σιτίζονται στη Σχολή, ενώ φορούν ειδικό τύπο στολής, πάνω στην οποία είναι τοποθετημένο το έμβλημα της Σχολής. Το πρόγραμμα σπουδών αποτελεί μέλημα και ευθύνη του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου της Σχολής Αξιωματικών. Το Συμβούλιο συνεδριάζει σε τακτά χρονικά διαστήματα για την αξιολόγηση και τη βελτίωση του προγράμματος.

Το διδακτικό προσωπικό της Σχολής Αξιωματικών αποτελείται από διακεκριμένους Καθηγητές της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, Δικαστές και Εισαγγελείς, Νομικούς και άλλους Ειδικούς Επιστήμονες, καθώς και αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας ή άλλων Σωμάτων με υψηλή επαγγελματική εμπειρία και κατάρτιση πάνω σε θέματα αστυνομικού ενδιαφέροντος ή ευρύτερα θέματα, όπως η πολιτική προστασία. Οι διοικητές των εκπαιδευτικών τμημάτων, οι διμοιρίτες, καθώς και οι εκπαιδευτές της Σχολής είναι αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας με σημαντική εκπαιδευτική εμπειρία, ενώ είναι απόφοιτοι του Σχολείου Κατάρτισης Εκπαιδευτών Αστυνομικών Σχολών.

Στα καθήκοντα των Δοκίμων συμπεριλαμβάνεται και η συμμετοχή, ως συγκροτημένα τμήματα με την καθορισμένη στολή, σε παρελάσεις, αγήματα αποδόσεως τιμών, όπως επίσης και η παράσταση ως αντιπροσωπεία σε τελετές, διαλέξεις και εορτές. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ύστερα από διαταγή του Αρχηγού του Σώματος, μπορούν να τεθούν σε κατάσταση επιφυλακής ή να διατεθούν σε μέτρα αστυνόμευσης συνδράμοντας το αστυνομικό έργο.

Στους Δοκίμους που επιτυγχάνουν υψηλούς βαθμούς επίδοσης στην εκπαίδευση ή επιδεικνύουν ιδιαίτερη επιμέλεια και ζήλο στους άλλους τομείς της σχολικής τους δραστηριότητας, απονέμονται από τον Διοικητή της Σχολής Αξιωματικών τιμητικές διακρίσεις, ως ηθικές αμοιβές.

Με την επιτυχή ολοκλήρωση του τετραετούς κύκλου σπουδών οι απόφοιτοι της Σχολής Αξιωματικών δίνουν τον καθιερωμένο όρκο και παραλαμβάνουν τα ξίφη τους από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στην επίσημη τελετή ορκωμοσίας. Οι νέοι αξιωματικοί γενικών καθηκόντων φέρουν τον βαθμό του υπαστυνόμου Β'.

Κατά τη διάρκεια της τελετής οι νέοι αξιωματικοί παραδίδουν στους τεταρτοετείς δόκιμους την Πολεμική Σημαία της Σχολής Αξιωματικών φέρει την παράσταση του Προστάτη του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, Αγίου Αρτεμίου

Οι Υπαστυνόμοι Β', κατέχουν τον αρχικό βαθμό των Αξιωματικών στην ιεραρχία του Σώματος και έχουν τη δυνατότητα εξέλιξης μέχρι την κορυφή της ιεραρχικής

πυραμίδας, δηλαδή, στο βαθμό του Αντιστράτηγου. Αρχαιότερος όλων των αντιστρατήγων είναι ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας.

Η Σχολή Αξιωματικών, από το 2004 στεγάζεται σε σύγχρονες κτιριακές εγκαταστάσεις στις Αχαρνές.

1.2.8. Σχολή Αστυφυλάκων Ελληνικής Αστυνομίας.

Ιδρύθηκε με το Νόμο 1481/84, από την έναρξη εφαρμογής του οποίου καταργήθηκαν τα Σώματα Ελληνικής Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων και οι μέχρι τότε λειτουργούσες Σχολές Οπλιτών Χωροφυλακής και Αστυφυλάκων. Από ιδρύσεώς της, μέχρι το εκπαιδευτικό έτος 1994-1995 λειτουργούσε σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 585/85, όπως αυτό είχε τροποποιηθεί.

Η ψήφιση του Ν. 2226/94, ο οποίος αναμφισβήτητα αποτελεί ιστορικό σταθμό στην πορεία της Ελληνικής Αστυνομίας, επέβαλε ριζικές αλλαγές τόσο στον τρόπο εισαγωγής ιδιωτών στις παραγωγικές Σχολές, όσο και στον τρόπο εκπαίδευσης του αστυνομικού προσωπικού. Στα πλαίσια υλοποίησης του ανωτέρω Νόμου καταρτίστηκε και εκδόθηκε το Π.Δ.352/95 «Οργανισμός Σχολής Αστυφυλάκων», το οποίο εφαρμόζεται, με ορισμένες τροποποιήσεις, από το εκπαιδευτικό έτος 1995-1996.

Σύμφωνα με το Π.Δ. 352/95 η Σχολή Αστυφυλάκων, είναι Ανώτερη Σχολή υπερδιετούς κύκλου σπουδών, η οποία εδρεύει στο 7^ο χιλιόμετρο της Εθνικής οδού Κομοτηνής – Ξάνθης και διαρθρώνεται σε οκτώ (8) Τμήματα Δοκίμων Αστυφυλάκων (Γρεβενών, Διδυμοτείχου, Καρδίτσας, Κομοτηνής, Νάουσας, Ξάνθης, Ρεθύμνου και Σητείας).

Η φοίτηση των σπουδαστών διαρκεί πέντε (5) εξάμηνα και χωρίζεται σε τρία (3) εκπαιδευτικά έτη. Τα δύο πρώτα διαιρούνται σε δύο αυτοτελή εξάμηνα το καθένα και το τρίτο εκπαιδευτικό έτος περιλαμβάνει το τελευταίο εξάμηνο εκπαίδευσης. Κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης οι δόκιμοι αστυφύλακες διαμένουν και σιτίζονται εντός της Σχολής.

Η εκπαίδευση διακρίνεται σε θεωρητική και πρακτική και αποσκοπεί στην άρτια επαγγελματική κατάρτιση, στη γενική εγκυκλοπαιδική μόρφωση και διαπαιδαγώγηση, στη γνώση της νομικής επιστήμης, στο χειρισμό των όπλων και χρήση αυτών και στη βελτίωση της φυσικής αγωγής και εκμάθηση τεχνικών αυτοπροστασίας.

Οι δόκιμοι αστυφύλακες της πρώτης εκπαιδευτικής περιόδου υφίστανται βασική αστυνομική εκπαίδευση, όπως και οι δόκιμοι υπαστυνόμοι. Μετά την ολοκλήρωσή της δίνουν τον προβλεπόμενο όρκο σε επίσημη τελετή και ακολουθεί η παρακολούθηση του τακτικού εκπαιδευτικού προγράμματος εκπαίδευσης. Οι δόκιμοι αστυφύλακες κατά τη διάρκεια των σπουδών τους, εκπαιδεύονται επίσης σε θέματα

Οπλοτεχνικής-Σκοποβολής για την ορθή χρήση των όπλων. Η εκπαίδευση στη χρήση των όπλων γίνεται τόσο υπό συνθήκες πραγματικών καταστάσεων, όσο και υπό συνθήκες προσομοίωσης με ειδικά μηχανήματα.

Η αποτυχία στο μάθημα της Οπλοτεχνικής-Σκοποβολής συνιστά λόγο αποβολής του δοκίμου από τη Σχολή Αστυφυλάκων, όπως συμβαίνει σε πολλές Αστυνομικές Ακαδημίες άλλων χωρών. Για την ευρύτερη μόρφωση των δοκίμων προβλέπεται η πραγματοποίηση εκπαιδευτικών εκδρομών και επισκέψεων σε αρχαιολογικούς ή ιστορικούς χώρους και μουσεία, πολεμικές εγκαταστάσεις και άλλους χώρους επαγγελματικού ή επιστημονικού ενδιαφέροντος. Για την ψυχαγωγία τους οργανώνονται θεατρικές και κινηματογραφικές παραστάσεις, συναυλίες, αθλητικοί αγώνες και διαλέξεις εντός ή εκτός της Σχολής, χορευτικές συγκεντρώσεις, χοροεσπερίδες.

Οι πρωτοετείς δόκιμοι αστυφύλακες υφίστανται την ίδια βασική στρατιωτική εκπαίδευση, όπως και οι δόκιμοι υπαστυνόμοι. Μετά την ολοκλήρωσή της δίνουν τον προβλεπόμενο όρκο σε επίσημη τελετή και ακολουθεί η παρακολούθηση του τακτικού εκπαιδευτικού προγράμματος εκπαίδευσης.

Οι δόκιμοι αστυφύλακες, όπως και οι δόκιμοι Υπαστυνόμοι, κατά τη διάρκεια των σπουδών τους, εκπαιδεύονται επίσης σε θέματα Οπλοτεχνικής - Σκοποβολής για την ορθή χρήση των όπλων. Η εκπαίδευση στη χρήση των όπλων γίνεται τόσο υπό συνθήκες πραγματικών καταστάσεων, όσο και υπό συνθήκες προσομοίωσης με ειδικά μηχανήματα. Η αποτυχία στο μάθημα της Οπλοτεχνικής - Σκοποβολής συνιστά λόγο αποβολής του δοκίμου από τη Σχολή Αξιωματικών ή τη Σχολή Αστυφυλάκων, όπως συμβαίνει σε πολλές Αστυνομικές Ακαδημίες άλλων χωρών.

Για την ευρύτερη μόρφωση των δοκίμων προβλέπεται η πραγματοποίηση εκπαιδευτικών εκδρομών και επισκέψεων σε αρχαιολογικούς ή ιστορικούς χώρους και μουσεία πολεμικές εγκαταστάσεις και άλλους χώρους επαγγελματικού ή επιστημονικού ενδιαφέροντος.

1.2.9. Σχολή μετεκπαίδευσης - επιμόρφωσης ελληνικής αστυνομίας

Σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα 190/96, η Σχολή Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης έχει ως αποστολή της τη μετεκπαίδευση, επιμόρφωση και εξειδίκευση του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, στο πλαίσιο της δια βίου μάθησης, με σκοπό τη διαρκή ενημέρωση αυτού στα σύγχρονα αστυνομικά θέματα και προβλήματα γενικού και ειδικού ενδιαφέροντος, ώστε να ανταποκρίνεται πλήρως στα καθήκοντά του.

Οι σπουδαστές μετεκπαιδεύονται, ανάλογα με το θεματικό αντικείμενο του εκπαιδευτικού προγράμματος, από διακεκριμένους και καταξιωμένους καθηγητές της

Ακαδημαϊκής Κοινότητας, εισαγγελείς και δικαστές διαφόρων δικαστηρίων, από έμπειρους και καταρτισμένους Αξιωματικούς του Σώματος ή των άλλων Σωμάτων Ασφαλείας και Φορέων, καθώς επίσης και από Αξιωματικούς και στελέχη με ειδικευση στον Τομέα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και της Επικοινωνίας.

Τα Εκπαιδευτικά Τμήματα της Σχολής, υλοποιούν κάθε χρόνο πλήθος εξειδικευμένων σεμιναρίων για την παροχή στοχευμένων γνώσεων στο προσωπικό που μετεκπαιδεύεται. Ανάλογα με τη φύση του εκπαιδευτικού προγράμματος περιλαμβάνονται θέματα που αφορούν στην ενίσχυση των γνώσεων, δεξιοτήτων και στάσεων του προσωπικού σε ευρύτερα κοινωνικά θέματα. Στο πλαίσιο αυτό στα γνωστικά εκπαιδευτικά αντικείμενα περιλαμβάνονται, μεταξύ των νομικών, δικονομικών, διοικητικών και αστυνομικών θεμάτων, και κοινωνικά θέματα που αφορούν στα ανθρώπινα δικαιώματα, τις ανθρώπινες σχέσεις, το φαινόμενο της μετανάστευσης, στην αντιμετώπιση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, στην ενδοοικογενειακή βία.

Παράλληλα, στο πλαίσιο της ενοποίησης και της ομογενοποίησης της αστυνομικής γνώσης, καθώς και της ανταλλαγής των βέλτιστων πρακτικών και διδαγμάτων από την αστυνομική δράση διεξάγει διαβαλκανικά, ευρωπαϊκά ή διεθνή σεμινάρια ενημέρωσης και εκπαίδευσης σε ποικίλους τομείς θεμάτων ασφάλειας.

Η Σχολή Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης διαρκώς εκσυγχρονίζεται και εφαρμόζει σε αρκετές περιπτώσεις καινοτόμες μορφές μετεκπαίδευσης του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά και προσωπικού άλλων Σωμάτων και Φορέων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της Εσωτερικής Ασφάλειας.

Τα εκπαιδευτικά προγράμματα, ανάλογα με το αντικείμενό τους, ποικίλουν σε χρονική διάρκεια. Στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να αφορούν από ημερήσιες μετεκπαιδεύσεις και να καταλήγουν σε πολύμηνες δραστηριότητες, με θεωρητικές γνώσεις και πρακτικές εφαρμογές.

Ενδεικτικά, στα πολυάριθμα και ποικίλα προγράμματα μετεκπαίδευσης που υλοποιούνται από τα Εκπαιδευτικά Τμήματα της Σχολής μετεκπαιδεύονται κάθε έτος πάνω από 8.000 αστυνομικοί, καθώς επίσης και αρκετά στελέχη άλλων Φορέων (Δημοτική Αστυνομία, Φρουροί Στόχων Δημοσίων Οργανισμών κλπ).

Η Σχολή Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης αποτελείται από το Επιτελείο και έξι (6) Εκπαιδευτικά Τμήματα:

1) **Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Επιτελών Στελεχών**

Στο Τμήμα αυτό μετεκπαιδεύονται για χρονική περίοδο έξι (6) εβδομάδων Αξιωματικοί Παραγωγικών Σχολών της Αστυνομικής Ακαδημίας, οι οποίοι εξελίσσονται ιεραρχικώς από την κατώτερη βαθμίδα στην ανώτερη ή ανώτατη βαθμίδα των

Αξιωματικών του Σώματος. Οι εκπαιδευόμενοι αξιωματικοί φέρουν το βαθμό του Αστυνόμου Β΄ ή το βαθμό του Αστυνόμου Α.

Η μετεκπαίδευση έχει ως σκοπό τη συμπλήρωση της επαγγελματικής και νομικής μόρφωσης των επιτελών - στελεχών του Σώματος, τη συζήτηση και ανάλυση των προβλημάτων που ανακύπτουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, την έρευνα, τη μελέτη και την ενημέρωση σε σύγχρονα γενικότερα θέματα και προβλήματα, στις σχέσεις Κράτους - Πολίτη. Σημαντικό κεφάλαιο στους κύκλους σπουδών του ΤΕΜΕΣ αποτελεί η ενημέρωση των σπουδαστών σε θέματα που αφορούν στη διοίκηση του προσωπικού, στον επιτελικό σχεδιασμό επιχειρήσεων, καθώς και σε θέματα επικοινωνίας με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Στόχος είναι η δημιουργία ικανών ηγετικών στελεχών, οι οποίοι θα συνεχίσουν να επιτελούν με αμέριστο ζήλο και ενδιαφέρον τα καθήκοντά τους ως ανώτεροι Αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας.

Οι σπουδαστές του ΤΕΜΕΣ εκπαιδεύονται από διακεκριμένους καθηγητές της Ακαδημαϊκής Κοινότητας - μέλη ΔΕΠ, από ειδικούς επιστήμονες, εισαγγελείς και δικαστές διαφόρων Δικαστηρίων, επικοινωνιολόγους, καθώς και έμπειρους και εξειδικευμένους Αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας, των Ενόπλων Δυνάμεων, του Λιμενικού και Πυροσβεστικού Σώματος.

2)Τμήμα Μετεκπαίδευσης Αξιωματικών

Το τμήμα αυτό έχει ως αποστολή του τη μετεκπαίδευση - επιμόρφωση και εξειδίκευση των Αξιωματικών όλων των βαθμών της Ελληνικής Αστυνομίας και του πολιτικού προσωπικού, κατηγορίας ΠΕ και ΤΕ, σε θέματα αστυνομικού ενδιαφέροντος.

3)Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων - Αρχιφυλάκων και Αστυφυλάκων

Αποστολή του Τμήματος είναι η μετεκπαίδευση - επιμόρφωση και εξειδίκευση των Ανθυπαστυνόμων - Αρχιφυλάκων και Αστυφυλάκων και του Πολιτικού προσωπικού κλάδου Δ.Ε., σε θέματα αστυνομικού ενδιαφέροντος.

4)Τμήμα Εκπαίδευσης & Μετεκπαίδευσης εκπαιδευτών - συνοδών σκύλων και ανιχνευτών - εξουδετερωτών εκρηκτικών μηχανισμών

Αποστολή του Τμήματος είναι η εκπαίδευση και εξειδίκευση του προσωπικού, ως εκπαιδευτών και συνοδών αστυνομικών σκύλων ανίχνευσης εκρηκτικών υλών.

5) **Τμήμα Ξένων Γλωσσών** Ως αποστολή του Τμήματος είναι η εκπαίδευση - επιμόρφωση και εξάσκηση του προσωπικού στις ξένες γλώσσες. Παρέχονται εξειδικευμένες γνώσεις, προσαρμοσμένες στις σύγχρονες απαιτήσεις, όπως διαμορφώνονται στο ευρωπαϊκό αστυνομικό περιβάλλον.

Σημειώνεται ότι, οι κεντρικές εγκαταστάσεις, καθώς και τα Εκπαιδευτικά Τμήματα της Σχολής εδρεύουν και λειτουργούν στην Αμυγδαλέζα Αττικής, ενώ το Τμήμα Ειδικής Αστυνομικής Εκπαίδευσης εδρεύει στο Λαγονήσι Αττικής (38^ο χλμ Λ. Αθηνών – Σουνίου). Επίσης, παράρτημα της κεντρικής Σχολής αποτελεί η Σχολή Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης Βόρειας Ελλάδας που εδρεύει και λειτουργεί στην πόλη της Βέροιας Ημαθίας.

1.2.10.Σχολή Εθνικής Ασφάλειας

Αποστολή της σχολής αυτής, είναι η μετεκπαίδευση και η επιμόρφωση, σε μεταπτυχιακό επίπεδο, των Ανώτερων στελεχών της Ελληνικής Αστυνομίας, των Ενόπλων Δυνάμεων, του Λιμενικού και Πυροσβεστικού Σώματος και Πολιτικών Υπαλλήλων άλλων Υπουργείων του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα. Ο αριθμός των εισαγομένων στη Σχολή Εθνικής Ασφάλειας δεν υπερβαίνει τους 40 σπουδαστές και καθορίζεται κάθε φορά με απόφαση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη. Με την ίδια απόφαση:

- Καθορίζεται η προέλευση των σπουδαστών σε ποσοστό μέχρι 40% από Αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων, του Λιμενικού και Πυροσβεστικού Σώματος, από πολιτικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και των λοιπών Υπουργείων και Υπηρεσιών του ευρύτερου δημόσιου τομέα.
- Κοινοποιείται στις Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, στο Γ.Ε.Ε.Θ.Α., στο Λιμενικό και Πυροσβεστικό Σώμα, καθώς και στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για ενημέρωση των ενδιαφερομένων και τις περαιτέρω, κατά περίπτωση, ενέργειες.

Η διάρκεια της φοίτησης στη Σχολή Εθνικής Ασφάλειας είναι από έξι μέχρι οκτώ μήνες και αρχίζει από τον μήνα Σεπτέμβριο κάθε έτους.

Επίσης, εισάγονται για φοίτηση και Αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων, του Λιμενικού και Πυροσβεστικού Σώματος.

1.2.11. Βασική εκπαίδευση των Ελλήνων αστυνομικών

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η εκπαίδευση των δοκίμων αστυφυλάκων και αξιωματικών στην Ελλάδα ξεκινά με την εισαγωγή και διαμονή τους στις αντίστοιχες Σχολές κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσής τους. Αναλυτικότερα, η εκπαίδευση στη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας (Δοκίμων Υπαστυνόμων) διαρκεί τέσσερα έτη

και διδάσκονται μαθήματα που αφορούν στη νομική επιστήμη, στην κοινωνική και ηθική αγωγή, στην γενική εγκυκλοπαιδική μόρφωση και διαπαιδαγώγηση, στη φυσική κατάσταση – αυτοπροστασία, καθώς και στο χειρισμό και στη χρήση όπλων. Τα μαθήματα που διδάσκονται οι δόκιμοι υπαστυνόμοι είναι: Ποινικό Δίκαιο, Ποινική Δικονομία, Συνταγματικό Δίκαιο – Ανθρώπινα δικαιώματα, Στοιχεία Αστικού Δικαίου, Εγκληματολογία, Στοιχεία Κοινωνιολογίας, Ιατροδικαστικής, Δημόσιες Σχέσεις, Πρακτική εφαρμογή, Οργανικοί νόμοι, Θέματα Τροχαίας, Αγορανομίας, Ελληνική Φιλολογία, Αυτοάμυνα – Σκοποβολή, Πληροφορική, κλπ. Παράλληλα, διδάσκονται και μαθήματα, όπως ψυχολογία, κοινωνιολογία, κοινωνική ψυχολογία, ξένες γλώσσες, τοπογραφία, πρώτες βοήθειες, αστυνομική πρακτική κλπ.

Η εκπαίδευση στη Σχολή αστυφυλάκων διαρκεί 5 εξάμηνα και περιλαμβάνει μαθήματα (βασικές έννοιες) όπως αυτά της Σχολής Αξιωματικών, χωρίς να γίνεται μεγάλη ανάλυση.

Οι πρωτοετείς δόκιμοι Αστυφύλακες και Υπαστυνόμοι, υποβάλλονται στη βασική στρατιωτική εκπαίδευση διάρκειας οκτώ εβδομάδων, η οποία βασίζεται σε στρατιωτικά εγχειρίδια και η διδασκαλία γίνεται από στελέχη του Στρατού. Μέσω της στρατιωτικής εκπαίδευσης ενισχύεται η φυσική κατάσταση των δοκίμων και βοηθά να αντεπεξέλθουν στην εκπαίδευσή τους. Ταυτόχρονα με τη θεωρητική κατάρτιση των δοκίμων, εφαρμόζεται πρόγραμμα πρακτικής εκπαίδευσης και ασκήσεων στη σκοποβολή.

Κατά τη διάρκεια της θερινής περιόδου αλλά και κατά την ολοκλήρωση του προγράμματος σπουδών, οι δόκιμοι πραγματοποιούν πρακτική άσκηση σε αστυνομικά τμήματα, συνδυάζοντας με τον τρόπο αυτό τη θεωρία με τη μεταβίβαση της γνώσης στο χώρο εργασίας (Οργανικοί Νόμοι και Κανονισμοί Ελληνικής Αστυνομίας).

Η εκπαίδευση των Συνοριακών φυλάκων και Ειδικών φρουρών, πραγματοποιείται σύμφωνα με το νόμο 3686/08, (άρθρο 13), στη Σχολή Αστυφυλάκων και διαρκεί περίπου τέσσερις μήνες. Η πρόσληψη των σπουδαστών αυτών των κατηγοριών, γίνεται με το σύστημα των αντικειμενικών κριτηρίων (μόρια) και αρκετοί από αυτούς είναι απόφοιτοι Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης

Σκοπός της εκπαίδευσής των κατηγοριών αυτών, είναι να αποκτήσουν την επαγγελματική κατάρτιση, για να ανταποκριθούν στην αποστολή τους και παράλληλα να αναπτυχθούν οι ψυχικές, πνευματικές και σωματικές ικανότητες τους. Το προσωπικό των κατηγοριών αυτών, μετά την παρέλευση τριών ετών πραγματικής υπηρεσίας και κατόπιν αιτήσεώς αφότου λάβουν επιπλέον εκπαίδευση δύο μηνών, δύναται να ενταχθεί στο αστυνομικό προσωπικό έχοντας τα ίδια δικαιώματα, καθήκοντα και υποχρεώσεις. (Οργανικοί Νόμοι και Κανονισμοί Ελληνικής Αστυνομίας).

1.3. Βιβλιογραφική ανασκόπηση

Μελετώντας την Ελληνική και ξένη βιβλιογραφία και αναζητώντας πηγές σχετικές με τις διαπραγματευόμενες έννοιες διαπιστώνεται η καταγραφή σχετικών ερευνητικών μελετών σε άρθρα και σε διδακτορικές διατριβές. Ωστόσο, αναφορικά με την αναγκαιότητα για εκπαίδευση και κατάρτιση των Ελλήνων αστυνομικών, η βιβλιογραφική αναφορά είναι περιορισμένη. Έχει διαπιστωθεί ότι η επιστημονική έρευνα στην Αστυνομία, γίνεται κυρίως στο πλαίσιο της Εγκληματολογίας και σε συσχετισμό με την αποτελεσματική της παρέμβαση στον έλεγχο του εγκλήματος. Επίσης, είναι χαρακτηριστικό, ότι στη χώρα μας σε αντίθεση με τις διεθνώς επικρατούσες απόψεις, δεν υπάρχει η «Αστυνομική Επιστήμη», ως αυτόνομος επιστημονικός κλάδος.

1.3.1. Διεθνείς-Ευρωπαϊκές αναφορές και έρευνες σε θέματα εκπαίδευσης και επιμόρφωσης Αστυνομικών

Αναφορικά με την ευρωπαϊκή διάσταση της επιμόρφωσης στην Αστυνομία, από διάφορες σχετικές μελέτες, προκύπτει ότι η εκπαίδευση και επιμόρφωση των αστυνομικών στις Ευρωπαϊκές χώρες, είναι αρκετά διαφορετική από αυτή των Ελλήνων Αστυνομικών.

Τα δεδομένα σχετικής έρευνας έδειξαν μεγάλη ποικιλία στον τομέα της αστυνομικής εκπαίδευσης και κατάρτισης στις 17 χώρες που συμμετείχαν σε αυτή. Σε πέντε χώρες, οι μαθητές είχαν την υποχρέωση να γίνουν υπάλληλοι της Αστυνομίας καθώς εισέρχονται στο σχολείο.

Σε ορισμένες χώρες, τα προγράμματα είναι γενικής φύσεως, με ελάχιστα ή πολύ λίγα θέματα που σχετίζονται με το δίκαιο και την αστυνομία, ενώ σε άλλες το δίκαιο, τα εγκληματολογικά και τα αστυνομικά θέματα αποτελούν μεγάλο μέρος των προγραμμάτων σπουδών τους. Τα προγράμματα αυτά ολοκληρώνονται σε χρονικό διάστημα από ένα έως τέσσερα έτη. Μετά την αποφοίτησή τους από το γυμνάσιο της αστυνομίας, οι απόφοιτοι σε ορισμένες χώρες μπορούν να αρχίσουν να εργάζονται αμέσως ως αστυνομικοί και να εκτελούν πλήρως την αστυνομική εργασία. Σε κάποιες χώρες οι απόφοιτοι λαμβάνουν κατάρτιση στην εργασία πριν αρχίσουν να εκτελούν ανεξάρτητα την αστυνομική εργασία, ενώ σε άλλες οι απόφοιτοι πρέπει να εγγραφούν σε κάποια μορφή αστυνομικής εκπαίδευσης πριν αρχίσουν να εργάζονται ως αστυνομικοί. (Pagon, Novak, Djuric & Lobnikar, 1996)

Συγκεκριμένα στην Αγγλία και την Ουαλία υπάρχουν εκπαιδευτικά κέντρα, στα οποία γίνεται η εκπαίδευση των νεοσύλλεκτων αστυφυλάκων και έχει διάρκεια δύο έτη. Στα κέντρα αυτά δίνεται ιδιαίτερη σημασία στην εκπαίδευση των αστυνομικών, οι οποίοι είναι ικανοί να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά οποιαδήποτε περίπτωση.

Φυσικά, υπάρχει κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της εκπαίδευσης. Η εκπαίδευση περιλαμβάνει θεωρητικά και πρακτικά μέρη, τα οποία πραγματοποιούνται τόσο στη σχολή όσο και σε ορισμένες αστυνομικές υπηρεσίες υπό την επίβλεψη και την καθοδήγηση εκπαιδευτών. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον προκαλεί ένα μάθημα που διδάσκεται στους αξιωματικούς και αφορά στην εξάσκησή τους να μιλούν εύστοχα και χωρίς δισταγμούς στους εκπροσώπους Τύπου. Στις χώρες αυτές, αποτελεί μέρος της διδασκαλίας, ο τρόπος εμφάνισης, συμπεριφοράς και ομιλίας μπροστά στα Μ.Μ.Ε.

Η θεωρητική διδασκαλία γίνεται σε κατάλληλες αίθουσες όπου ομάδες 13-18 ατόμων καλούνται να αντιμετωπίσουν πραγματικά περιστατικά, τα οποία σκηνοθετούνται για το σκοπό αυτό. Κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας αυτής, τα σενάρια και οι τεχνικές που ακολουθούνται, βιντεοσκοπούνται και συζητούνται στην τάξη για την επισήμανση των λαθών. Μέρος της διδασκαλίας, επίσης, αποτελούν και ασκήσεις που αφορούν σε : τρόπους αντιμετώπισης οχλοκρατικών εκδηλώσεων, ασκήσεις αυτοάμυνας, κολύμβηση, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, δικονομία κλπ. (Chen, Donahue & Klimoski, 2004).

Η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Ακαδημία (CEPOL), η οποία ιδρύθηκε ως Υπηρεσία της Ε.Ε. το 2006, βασίζεται σε κοινά πρότυπα εκπαίδευσης και αποσκοπεί στην αναβάθμιση και στην βελτίωση της παρεχόμενης αστυνομικής εκπαίδευσης των κρατών-μελών. Προς επίτευξη ενός κοινού πλαισίου παροχής ποιοτικής αστυνομικής εκπαίδευσης, καθορίζονται προγράμματα με τη συμμετοχή όλων των Αστυνομικών Ακαδημιών των Κρατών – Μελών της Ε.Ε., προσαρμοσμένα στις απαιτήσεις της σύγχρονης κοινωνίας και των Ευρωπαϊκών εξελίξεων. Στο πλαίσιο αυτό, η CEPOL προσφέρει εκπαιδευτικά σχήματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, που στοχεύουν στην καλύτερη κατάρτιση των στελεχών των Αστυνομιών των Κρατών – Μελών. Μάλιστα, προκειμένου να επιτύχει τους στόχους της, έχει αναπτύξει διάφορα σεμινάρια, ηλεκτρονικό δίκτυο, πρόγραμμα ανταλλαγής, κοινά εκπαιδευτικά προγράμματα, εφαρμογές έρευνας και επιστήμης, τα οποία πραγματοποιούνται σε συνεργασία με τις Αστυνομικές Ακαδημίες της κάθε χώρας. (CEPOL, 2008)

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι οι Έλληνες εγγεγραμμένοι χρήστες αυξήθηκαν από το τέλος του 2012, τουλάχιστον 60%, και η χώρα μας έφτασε στην πρώτη θέση νέων εγγεγραμμένων χρηστών για τρίτη διαδοχική χρονιά. Στα 28 διαδικτυακά σεμινάρια (webinars) που πραγματοποιήθηκαν το έτος 2013, ήταν αυξημένη η συμμετοχή των στελεχών της Ελληνικής Αστυνομίας και αυτό αποτελεί ισχυρό στοιχείο αναφορικά με την αποδοχή καινοτόμων μορφών εκπαίδευσης. Συγκεκριμένα, η Ελλάδα βάσει στατιστικών στοιχείων τα οποία προέρχονται από τη Γραμματεία της CEPOL, είναι πρώτη σε συμμετοχές σε διαδικτυακά σεμινάρια της CEPOL. Χαρακτηριστικά το έτος 2013,

συμμετείχαν 281 εκπαιδευόμενοι και υπήρξε αύξηση κατά 40% σε σχέση με το 2012. Στα διαδικτυακά σεμινάρια σημαντικό όφελος για τους εκπαιδευόμενους αστυνομικούς, είναι το ότι τους δίνεται η ευκαιρία να συμμετέχουν σε μία σύγχρονη εκπαιδευτική πραγματικότητα, η οποία προβλέπεται ότι θα έχει πολλά οφέλη τόσο σε Ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Νεότερη έρευνα αναφορικά με τα αστυνομικά συστήματα εκπαίδευσης και επιμόρφωσης στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταδεικνύει την ανάγκη συνεργασίας μεταξύ των επαγγελματιών και των ακαδημαϊκών, των αστυνομικών και των ερευνητών. Η εφαρμογή των αποτελεσμάτων της επιστημονικής έρευνας στην αστυνομική πρακτική αποτελεί τη μεγάλη πρόκληση του μέλλοντος. Ορισμένοι ερευνητές επιχειρηματολογούν υπέρ της άποψης να διαχωριστεί η αστυνομική εκπαίδευση και επιμόρφωση, ισχυριζόμενοι ότι η αστυνομική έρευνα μπορεί να αναπτυχθεί ελεύθερα, μόνο όταν πραγματοποιείται από ερευνητικά ιδρύματα εκτός Αστυνομίας. Άλλοι είναι υπέρ της άποψης να ενσωματωθεί η αστυνομική εκπαίδευση και επιμόρφωση, καταστρώντας τις αστυνομικές ακαδημίες, πιστοποιημένα ακαδημαϊκά ιδρύματα, μέσα στο πανεπιστημιακό σύστημα. Στην περίπτωση αυτή θα μεγιστοποιηθεί η θετική επίδραση της αστυνομικής έρευνας και η αστυνομική εκπαίδευση θα είναι ανώτερη, μέσα στον Αστυνομικό οργανισμό. Το γενικό πλαίσιο αυτής της εξέλιξης το ορίζει η διαδικασία της Μπολόνια σύμφωνα με την οποία η πιστοποίηση γίνεται από εθνικούς φορείς πιστοποίησης.

Μια άλλη προσέγγιση, σύμφωνη με την προαναφερόμενη, είναι η κατάρτιση με κοινές κατευθύνσεις για την εκπαίδευση και κατάρτιση των Αστυνομικών σε Ευρωπαϊκό επίπεδο. Ο βαθμός που θα εφαρμοστεί αυτού του είδους η εκπαίδευση και η κατάρτιση, θα εξαρτάται από τις εθνικές Αστυνομικές Ακαδημίες και τα Κολλέγια.

Οι εθνικοί φορείς πιστοποίησης θα αξιολογούν κατά πόσο η αστυνομική Εκπαίδευση ικανοποιεί τα κριτήρια που τίθενται από τη διαδικασία της Μπολόνια. Συνεπώς, όπως αναφέρεται στη σχετική έρευνα, η αστυνομική εκπαίδευση, που στηρίζεται στην πρακτική εμπειρία θα πρέπει να ενταχθεί στην αστυνομική επιστήμη. (Hans-GerdJaschke, 2008)

Το σύνολο των μελετητών συγκλίνει στην άποψη, ότι τόσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο όσο και στην Ελλάδα οι αστυνομικοί επιζητούν την εκπαίδευση και την κατάρτισή τους, κυρίως λόγω της αλλαγής των μορφών εγκληματικότητας. Μάλιστα, η ανάγκη για βελτίωση και ανανέωση των δεξιοτήτων, τους κατευθύνει στην αναζήτηση προγραμμάτων συνεχιζόμενης κατάρτισης. Η συνεχής ανανέωση των γνώσεων και δεξιοτήτων θα οδηγήσει τους Αστυνομικούς σε αποτελεσματικότερη εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Σε σχετική έρευνα τονίζεται ιδιαίτερα το γεγονός, ότι η δια βίου μάθηση και εκπαίδευση είναι απαραίτητη και για τον σύγχρονο αστυνομικό και αποδείχθηκε η επιθυμία και η ανάγκη των αστυνομικών για συμμετοχή τους σε προγράμματα κατάρτισης. Οι Έλληνες αστυνομικοί αναγνωρίζοντας την ανάγκη για συνεχή ανανέωση των γνώσεων και των δεξιοτήτων τους πρότειναν την υλοποίηση προγραμμάτων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης σε θέματα κυρίως σχετικών με τεχνικές αυτοάμυνας, αυτοπροστασίας, επικίνδυνης οδήγησης και χρήσης όπλου, κ.α. Επίσης, προτείνουν την εφαρμογή και συζήτηση πραγματικών περιστατικών σε εικονικές συνθήκες. Τα ευρήματα αυτής της έρευνας, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι, η εξειδίκευση των Αστυνομικών, είναι πιθανό να οδηγήσει στη βελτίωση της απόδοσης και της αποτελεσματικότητάς τους καθόσον με τον τρόπο αυτό γίνεται καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, ορίζοντας το ανάλογο άτομο στην ανάλογη θέση. Η ίδια μελέτη έδειξε ότι η βασική εκπαίδευση παρέχει κάποιες από αυτές τις πληροφορίες, όμως υπάρχουν προβλήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν στην καθημερινότητα για τα οποία δεν έχουν τη γνώση του τρόπου διαχείρισής τους. Οι γνώσεις, δεξιότητες και πρακτικές, απαραίτητες για την άσκηση ενός επαγγέλματος, πρέπει να ανανεώνονται τόσο για τους νεοπροσληφθέντες όσο και για εκείνους που υπηρετούν αρκετά χρόνια έτσι ώστε να αποδίδουν το μέγιστο δυνατό. (Γεωργογιάννης, 2012).

Από τα αποτελέσματα άλλων ερευνών διαπιστώνεται ότι οι αστυνομικοί επιθυμούν να ενισχυθεί η βασική τους εκπαίδευση, με εργαστηριακές και πρακτικές ασκήσεις, σχετικές με τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται στην αυτοάμυνα αυτοπροστασία, τις τεχνικές αντιμετώπισης ενόπλων αντιπαραθέσεων και χρήσης όπλου, πρακτική άσκηση σε πραγματικές συνθήκες-ρεαλιστικά σενάρια, τις τεχνικές ελέγχου ατόμων και οχημάτων και επικίνδυνη οδήγηση. Ακόμη, συνιστούν την καλύτερη εκμάθηση ξένων γλωσσών και χρήσης Η/Υ, την πρακτικοποίηση της εκπαίδευσης, την απόκτηση γνώσεων ψυχολογίας, μικρότερο αριθμό ατόμων τμημάτων εκπαίδευσης και μεγαλύτερης διάρκειας εκπαίδευση. (Γεωργογιάννης, 2012).

Τρία χρόνια αργότερα σχετική έρευνα στην Κυπριακή Αστυνομία, αποδεικνύει ότι στον τομέα της εκπαίδευσης απαιτείται βελτίωση προκειμένου να καταστεί το ανθρώπινο δυναμικό ευέλικτο, αποδοτικό και ταυτόχρονα ικανό, ώστε αφενός να μπορεί να ανταποκρίνεται σε οποιοδήποτε συμβάν και αφετέρου να είναι σε θέση να προσφέρει αναβαθμισμένες υπηρεσίες προς τους πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το συμπέρασμα που εξάγεται από τα ευρήματα της έρευνας, έγκειται στο ότι χρειάζονται ουσιαστικές αλλαγές ώστε να μπορέσει η Κυπριακή Αστυνομία να εναρμονιστεί με τα Ευρωπαϊκά επίπεδα και παράλληλα να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που οφείλονται στην έλλειψη κατάλληλης εκπαίδευσης και εξειδίκευσης των μελών της. (Κουντούρη, 2015)

Την ίδια χρονική περίοδο, σε ξενόγλωσσο άρθρο αναφέρεται ότι, σχετική μελέτη ενισχύει την υπάρχουσα βιβλιογραφία της αστυνομικής εκπαίδευσης και της επαγγελματικής συμπεριφοράς και εξετάζει τον αντίκτυπο των διαφόρων επιπέδων εκπαίδευσης (π.χ. λύκειο, κολλέγιο και πτυχίο πανεπιστημίου) στην ικανοποίηση των αξιωματικών από την εργασία, τις απόψεις της ανώτατης διοίκησης και τον προσανατολισμό των ρόλων τους. Μεταξύ των αξιωματικών πτυχιούχων πανεπιστημίου αναφορικά με τις επαγγελματικές προοπτικές τους, αξιολογήθηκε η συνάφεια του πτυχίου σπουδών τους. Τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής, ενδυναμώνουν την άποψη, σύμφωνα με την οποία, η εκπαίδευση των αστυνομικών σε κολλέγια και πανεπιστήμια, αποτελεί σημαντικό επαγγελματικό προσόν. (Eugene A. Paoline III, William Terrill & Michael T. Rossler, journal, 2015)

Στο πλαίσιο αυτό και προς επίρρωση της σπουδαιότητας της κατάρτισης των Αστυνομικών, σε σχετικό εγχείρημα, τονίζεται ότι, η επιμόρφωση και η δια βίου μάθηση, αποτελούν αναγκαίο εφόδιο για το απαιτητικό περιβάλλον εργασίας που επικρατεί στον και στον κλάδο της Ελληνικής Αστυνομίας. Σημειώνεται, μάλιστα, ότι από τα στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας, απαιτείται μια διαρκής προσπάθεια, ώστε να «την κατακτήσουν» και να την εφαρμόσουν. (Ντούρος, 2017)

Η επιμόρφωση μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι της Αστυνομίας και κυρίως η καταπολέμηση του εγκλήματος. Χαρακτηριστικά, ο μελετητής αναφέρει ότι *«για μια καλύτερη κοινωνία απαιτείται να υπάρχουν οι καλύτεροι αστυνομικοί»*. Η επιμόρφωση, όπως υποστηρίζεται, ολοκληρώνει την προσπάθεια του ανθρώπου για εκτεταμένη μόρφωση, όχι μόνο για προσωπική εξέλιξη αλλά και για τις προβαλλόμενες απαιτήσεις της κοινωνίας μας. Επιπρόσθετα, ο μελετητής σημειώνει ότι οι νέες διαστάσεις της τεχνικής και της τεχνολογίας δεν αφήνουν ανεπηρέαστο τον τομέα της Ελληνικής Αστυνομίας και για το λόγο αυτό κρίνεται αναγκαία η επιπλέον απόκτηση νέων και εξειδικευμένων γνώσεων. Τέλος, αναφέρει ότι η επιμόρφωση των στελεχών της Ελληνικής Αστυνομίας αποσκοπεί τόσο στην βελτίωση της επιχειρησιακής ετοιμότητας όσο και στην αποτελεσματική εφαρμογή των βέλτιστων τακτικών και πραγματικών στην καθημερινή παρουσία και δράση της. (Ντούρος, 2017)

Πρόσφατα, οι συγγραφείς Rogers και Frevel του βιβλίου με τίτλο «Higher Education and Police – 2018 An International View» αναλύουν, σε παγκόσμιο επίπεδο, θέματα σχετικά με τα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης, δηλαδή το πώς επηρεάζουν τα προγράμματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τους αστυνομικούς οργανισμούς καθώς επίσης και τον τρόπο με τον οποίο η ανώτατη εκπαίδευση επηρεάζει την αστυνομική πρακτική. Εξετάζουν ένα ευρύ φάσμα χωρών, από τη Γερμανία στην Κίνα και

τη Βραζιλία, για να δείξουν την φύση ενός εκπαιδευτικού συστήματος βασισμένου αποκλειστικά σε μια προσέγγιση που αφορά τους αστυνομικούς. Οι συντάκτες του βιβλίου υποστηρίζουν την ανάγκη για μεγαλύτερη επιστημονική εκπαίδευση των αστυνομικών σε όλο τον κόσμο ώστε να ανταποκριθούν στις σύγχρονες εξελίξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

2.1.Ερευνητικά Ερωτήματα και Στόχοι

Η συγκεκριμένη εργασία έχει ως στόχο την εξέταση της σχέσης της εκπαίδευσης των αστυνομικών, με την αποτελεσματικότητα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Στο πλαίσιο αυτό, θα πραγματοποιηθεί μια αποτύπωση της παρούσας κατάστασης στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης μιας και είναι ο χώρος εργασίας της ερευνήτριας και είναι εύκολα προσβάσιμος και θα εξαχθούν σχετικά συμπεράσματα.

Κύριος στόχος της έρευνας, είναι να διατυπωθούν προτάσεις προς την κατεύθυνση αυτή και μέσα από την ανάλυση και αξιοποίηση των δεδομένων που θα προκύψουν, να εξαχθούν συμπεράσματα. Επιπλέον, στην παρούσα εργασία θα εξεταστεί εάν υφίσταται η ανάγκη για συνεχιζόμενη εκπαίδευση των αστυνομικών, μέσω διαφόρων προγραμμάτων κατάρτισης.

Απώτερος σκοπός της, μάλιστα, είναι να εντοπιστούν οι τυχόν περιορισμοί αλλά και οι τομείς που απαιτούν βελτίωση στην εκπαίδευση των αστυνομικών της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης. Τα αποτελέσματα της έρευνας θα αποτελέσουν ένα χρήσιμο υλικό για περαιτέρω αξιοποίηση και προβληματισμό.

Τα ερευνητικά ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν είναι τα εξής:

- Πώς συσχετίζεται η βασική εκπαίδευση των αστυνομικών με την εκτέλεση των καθηκόντων τους;
- Πώς συσχετίζεται η δια βίου εκπαίδευση -μετεκπαιδεύσεις- με την εκτέλεση των καθηκόντων τους;
- Ποιοι παράγοντες καθιστούν σημαντικές τις μετεκπαιδεύσεις των αστυνομικών;

2.2.Μεθοδολογία ανάλυσης δεδομένων

Η πραγματοποίηση της παρούσας έρευνας ξεκίνησε από τον προβληματισμό που υπάρχει σχετικά με το περιεχόμενο, τη μορφή και το μέλλον της εκπαίδευσης αλλά και της κατάρτισης των αστυνομικών.

Είναι γεγονός ότι η διαδικασία της επιμόρφωσης είναι πολύ σημαντική καθώς αυτή βοηθά τον αστυνομικό και να γίνει περισσότερο αποτελεσματικός.

Παρά το γεγονός ότι οι περισσότερες έρευνες δείχνουν την μεγάλη αξία της επιμόρφωσης καθώς και της αναγκαιότητας για διαρκεί επιμόρφωση ,εν τούτης στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στην Ελληνική Αστυνομία οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν

κατά καιρούς θα μπορούσε κανείς να τις χαρακτηρίσει ως ανεπίκαιρες ,ίσως και πρόχειρες χωρίς να έχουν επιστημονική βάση και ότι κυρίως σε αυτό που δίνονταν σημασία ήταν να απορροφηθούν τα ευρωπαϊκά κονδύλια χωρίς να οργανώνονται επαρκώς. Τα επιμορφωτικά προγράμματα που εκπονούνται από τους επίσημους εκπαιδευτικούς φορείς συνήθως γίνονται σε μια προσπάθεια να ακολουθήσουν το παγκόσμιο παράδειγμα και γι αυτό γίνονται βιαστικά χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες της εκπαιδευτικής πραγματικότητας που στην Ελλάδα δεν υπάρχει απολυτή ομοιογένειά εξαιτίας των διάφορων παραμέτρων (γεωγραφικών, πολιτιστικών, ιδεολογικών κ.ά.).

Κοιτώντας κανείς τις ενέργειες του υπουργείου καθώς και το θεσμικό πλαίσιο του για το θέμα της επιμόρφωσης των αστυνομικών , αυτό που παρατηρείται είναι ένα περιορισμένο ενδιαφέρον και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να συντελείται τοιούτοτρόπως η διεύρυνση του κατηγορητηρίου εναντίον των αστυνομικών σχετικά με την επαγγελματική τους καταλληλότητα. Ιδιαίτερα μετά την οικονομική κρίση του 2010 σε μια λογική μείωσης των δημοσίων δαπανών, σημειώθηκε αρκετά μεγάλη μείωση των κρατικών δαπανών για την Παιδεία και έτσι η επιμόρφωση των αστυνομικών που τα προηγούμενα χρόνια χρηματοδοτούνταν ελάχιστα, δέχτηκε μεγάλη μείωση τα τελευταία χρόνια .Με το επιχείρημα λοιπόν για εξοικονόμηση δαπανών, η πολιτεία διεξάγει επιμορφωτικά προγράμματα περιστασιακά και αρκετά περιορισμένα και αυτά με χρήματα που προέρχονται κυρίως από ευρωπαϊκά κονδύλια.

Παρόλο που η πολιτεία δεν προσφέρει επαρκή προγράμματα για επιμόρφωση των αστυνομικών σε συνδυασμό με την επαγγελματική ευαισθησία που τους διακρίνει ωθεί πολλούς αστυνομικούς να επιμορφωθούν με προσωπικό κόστος και μάλιστα με επιμορφωτικά προγράμματα όχι πολύ ποιοτικά.

2.3. Καθορισμός της μονάδας δειγματοληψίας και του ερευνώμενου πληθυσμού

Η παρούσα έρευνα πραγματοποιήθηκε σε δύο στάδια. Αρχικά, έγινε η ερευνητική πρόταση και η βιβλιογραφική ανασκόπηση για να στοιχειοθετήσει το εννοιολογικό πλαίσιο από την υπάρχουσα βιβλιογραφία, τόσο Ελλήνων όσο και ξένων επιστημόνων και εν συνεχεία η μεθοδολογία. Η έρευνα αυτή διεξήχθη με τη μορφή δομημένου ερωτηματολογίου το οποίο κατασκευάστηκε για τη συγκεκριμένη εργασία διερευνώντας το θέμα της συγκεκριμένης έρευνας, τις θεωρίες και τα θέματα που θα ενισχύσουν τη βαρύτητα και ορθότητα αυτής.

Πιο συγκεκριμένα, το ερωτηματολόγιο συμπληρώθηκε ανώνυμα από τους αστυνομικούς (γενικών καθηκόντων) της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης και αφορούσε τη διερεύνηση της αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης και επιμόρφωσης του ως άνω προσωπικού. Ένα σημαντικό πλεονέκτημα του ερωτηματολογίου είναι ότι, προκύπτουν απαντήσεις σε συγκεκριμένα ερωτήματα, κλειστού τύπου και έτσι καθίσταται εύκολη η επεξεργασία τους.

Οι αστυνομικοί σε αυτή την έρευνα, επιλέχθηκαν με δειγματοληψία ευκολίας (convenience sampling) από ένα δείγμα όσο το δυνατόν περισσότερων αστυνομικών. (Χαλικιάς,κ.α.2015). Προκειμένου να εξασφαλιστεί η εγκυρότητα και η αξιοπιστία της έρευνας επιχειρήθηκε η διατύπωση των ερωτημάτων με σαφήνεια, ώστε θα επιδιωχθεί η αντιστοίχησή τους στο μεγαλύτερο βαθμό (Cohen & Manion, 1994).

Το ερωτηματολόγιο δημιουργήθηκε έχοντας ως βάση τη μέθοδο του Kirkpatrick η οποία αποτελεί την πιο διαδεδομένη μέθοδο αξιολόγησης της μάθησης. Η μέθοδος αυτή έχει προσαρμοσθεί σε σύγχρονες αντιλήψεις και εκπαιδεύσεις.

Πιο συγκεκριμένα, όπως προαναφέρθηκε, η Μέθοδος των Τεσσάρων Πεδίων Αξιολόγησης της Μάθησης του Kirkpatrick (1998), περιλαμβάνει:

α. Αντιδράσεις των εκπαιδευόμενων (Reaction). Στο πρώτο επίπεδο εξετάζεται πώς ένιωσαν κατά την εκπαίδευση και τί σκέφτηκαν, ποιες είναι οι απόψεις του εκπαιδευόμενων για την εκπαίδευση που έλαβαν.

β. Γνώση – Μάθηση (Learning). Στο δεύτερο επίπεδο εξετάζεται σε ποιο βαθμό οι εκπαιδευόμενοι έχουν καλλιεργήσει δεξιότητες, απέκτησαν γνώση ή άλλαξαν στάση.

γ. Συμπεριφορά (Behaviour). Στο τρίτο επίπεδο μετράται η μεταφορά γνώσης που έχει εμφανιστεί στη συμπεριφορά των εκπαιδευόμενων στο καθημερινό περιβάλλον και την εφαρμογή της στον εργασιακό του χώρο.

δ. Αποτελέσματα (Results). Στο τέταρτο επίπεδο μετράται η επιτυχία της εκπαίδευσης που έλαβαν οι εκπαιδευόμενοι.

2.4. Σκοπός της έρευνας.

Ο σκοπός της συγκεκριμένης μελέτης είναι να εκτιμηθεί το επίπεδο γνώσεων των Αστυνομικών, η μεταβίβαση των αστυνομικών πρακτικών αλλά τεχνικών στον εργασιακό τους χώρο. Παράλληλα, εξετάζεται η στάση του αστυνομικού όσον αφορά στην αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσης αλλά και στην εκτέλεση των καθηκόντων του. Επιπλέον, αποτυπώνεται η ανάγκη για επιπλέον εκπαίδευση και ανανέωση δεξιοτήτων μέσω προγραμμάτων κατάρτισης και συνεχιζόμενης εκπαίδευσης.

Ένας ακόμη στόχος της μελέτης είναι να αναγνωρισθούν πιθανοί περιορισμοί και τομείς που απαιτούν βελτίωση στην εκπαίδευση των Ελλήνων αστυνομικών. Η

εκπαίδευση είναι αποτελεσματική, όταν οι μέθοδοι που εφαρμόζονται ικανοποιούν τις απαιτήσεις του αστυνομικού επαγγέλματος. Επιμέρους στόχος της μελέτης, είναι η διερεύνηση της ανάγκης και της επιθυμίας των αστυνομικών να συμμετάσχουν σε προγράμματα μετεκπαίδευσης-επιμόρφωσης.

2.5. Προσδιορισμός του μεγέθους του δείγματος

Το δείγμα αποτελείται από εκατό (100) αστυνομικούς της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης, εκ των οποίων τα 11 (ποσοστό 11%) είναι κάτω των 35 ετών, οι 81 αστυνομικοί (ποσοστό 81%) ανήκουν στην ομάδα που κυμαίνεται μεταξύ των 35-50 ετών και 8 αστυνομικοί (ποσοστό 8%) είναι άνω των 50 ετών. Τα 60 άτομα (ποσοστό 60%) του δείγματος είναι άντρες και τα άλλα 40 (40%) είναι γυναίκες. Οι 62 αστυνομικοί (64,6%) αποφοίτησαν από τη Σχολή Αστυφυλάκων και 35 αστυνομικοί (35,4%) από τη Σχολή αξιωματικών. Οι 4 αστυνομικοί δεν δήλωσαν σχολή αποφοίτησης, οι οποίοι πιθανόν προέρχονται από τις ειδικές κατηγορίες (ειδικοί φρουροί, συνοριακοί φύλακες). Όσον αφορά στις επιπλέον σπουδές των συμμετεχόντων στην έρευνα, οι κατέχοντες πτυχίο Α.Ε.Ι ή Τ.Ε.Ι. είναι 17 άτομα (68%), οι κατέχοντες μεταπτυχιακό δίπλωμα είναι 7 άτομα (28 %) και 1 (4%) άτομο από το δείγμα κατέχει διδακτορικό τίτλο. Σχετικά με τα προσωπικά στοιχεία του δείγματος, οι πληροφορίες απεικονίζονται στα γραφήματα που ακολουθούν από 1 έως 5.

2.6. Μέθοδος δειγματοληψίας

Συνολικά, το ερωτηματολόγιο το οποίο κατασκευάστηκε στα πλαίσια της εργασίας, αποτελείται από είκοσι μία ερωτήσεις και απαρτίζεται από δύο μέρη, το γενικό μέρος αποτελείται από δεκαέξι ερωτήσεις και τρία υποερωτήματα και τα προσωπικά στοιχεία αποτελούνται από πέντε ερωτήσεις. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε κατά τον Μάιο του έτους 2019. Η συμπλήρωση του ερωτηματολογίου της έρευνας πραγματοποιήθηκε μέσω διαδικτύου, ύστερα από δημοσίευση αυτού, με τη βοήθεια των εγγράφων google docs του δημοφιλούς φυλλομετρητή Google.

2.7. Προσδιορισμός της μεθόδου συλλογής δεδομένων

Ως τρόπος λήψης των δεδομένων, επιλέχθηκε το διαδίκτυο και συγκεκριμένα η συμπλήρωση του ερωτηματολογίου της έρευνας πραγματοποιήθηκε ύστερα από δημοσίευση αυτού μέσω gmail.com, με τη βοήθεια των εγγράφων google docs του δημοφιλούς φυλλομετρητή Google. Η επιλογή του δείγματος δεν αποτελεί τυχαία επιλογή καθώς το ερωτηματολόγιο εστάλη ηλεκτρονικά σε Αστυνομικούς (γενικών

καθηκόντων) της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης, στα πλαίσια του οποίου διεξάγεται και η παρούσα έρευνα.

Το ερωτηματολόγιο περιλαμβάνει 2 ενότητες. Η πρώτη ενότητα περιλαμβάνει ερωτήσεις για το επίπεδο γνώσεων των Αστυνομικών και της μεταβίβασής στον εργασιακό τους χώρο αλλά και την αναγκαιότητα για επιμόρφωση-μετεκπαίδευση και η δεύτερη ενότητα περιέχει προσωπικά στοιχεία των ερωτώμενων (φύλο, ηλικία, μορφωτικό επίπεδο, σχολή αποφοίτησης). Οι περισσότερες ερωτήσεις της πρώτης ενότητας απαντήθηκαν με βάση την πεντάβαθμη κλίμακα ιεράρχησης Likert («Διαφωνώ απόλυτα», «Διαφωνώ», «Ούτε συμφωνώ, ούτε διαφωνώ», «Συμφωνώ» και «Συμφωνώ απόλυτα») Στις προσωπικές ερωτήσεις, οι απαντήσεις είναι διατυπωμένες με μορφή πολλαπλής επιλογής και οι ερωτώμενοι θα πρέπει να επιλέξουν τουλάχιστον μία από αυτές. Στις διαδικτυακές παραπομπές επισυνάπτεται και το link του ερωτηματολογίου.

Κατά τον σχεδιασμό του ερωτηματολογίου δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στο είδος τη συχνότητα αλλά και τη σειρά των ερωτήσεων ώστε να προκαλούν το ενδιαφέρον των αποκρινόμενων.

Οι συμμετέχοντες στην έρευνα κλήθηκαν να αξιολογήσουν τις γνώσεις που απέκτησαν, την ικανότητά τους να επιλαμβάνονται και να διευθετούν κάθε περιστατικό και την ποιότητα της βασικής τους εκπαίδευσης. Επίσης, τους ζητήθηκε να δηλώσουν αν έχουν παρακολουθήσει επιμορφωτικά προγράμματα και πόσο αναγκαία είναι η συνεχιζόμενη εκπαίδευσή τους. Ακόμη, οι συμμετέχοντες ανέφεραν θέματα που προκύπτουν στον εργασιακό χώρο τους για τα οποία, ίσως, να μην έχουν εκπαιδευθεί ή οι γνώσεις τους είναι ελλιπείς.

2.8. Επιλογή τεχνικής ανάλυσης των δεδομένων

Για την ανάλυση δεδομένων της μελέτης, τα αποτελέσματα των ερωτηματολογίων καταχωρήθηκαν σε ηλεκτρονική βάση δεδομένων, δηλαδή στο υπολογιστικό φύλο Excel, όπου στο ίδιο πρόγραμμα έγινε και η στατιστική επεξεργασία και αξιολόγηση των αποτελεσμάτων. Η επεξεργασία των δεδομένων και η στατιστική ανάλυση έγιναν με την αξιοποίηση του λογισμικού SPSS.

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

3.1. ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ -ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

3.1.1. Οι έννοιες ως κατασκευές

Ο Kaplan (1964) διέκρινε τρία ήδη πραγμάτων που μετρώνται στις έρευνες: Τα άμεσα παρατηρήσιμα, που βασίζονται στην απλή και άμεση παρατήρηση, τα έμμεσα παρατηρήσιμα που απαιτούν περισσότερο λεπτές έμμεσες ή σύνθετες παρατηρήσεις και τέλος τις κατασκευές ή θεωρητικές δημιουργίες, που βασίζονται σε παρατηρήσεις, αλλά είναι δυνατό να παρατηρηθούν είτε άμεσα είτε έμμεσα. Οι θεωρητικές κατασκευές συντίθενται από έννοιες, στις οποίες λαμβάνουμε υπόψη (ή δημιουργούμε) κατά της διαδικασία ανάπτυξης μιας θεωρίας.

Ο ίδιος ο Kaplan (1964) ορίζει την έννοια ως μια «οικογένεια αντιλήψεων», υπονοώντας ότι μια έννοια είναι κάτι που δημιουργείται μέσα από την αντίληψη του καθενός για τα πράγματα. Πρόκειται λοιπόν για κατασκευές που προέρχονται από την αμοιβαία συμφωνία νοητικών εικόνων και αντιλήψεων. Οι αντιλήψεις μας συνοψίζουν σύνολα παρατηρήσεων και εμπειριών που φαινομενικά συνδέονται. Οι παρατηρήσεις και οι εμπειρίες είναι πραγματικές, ακόμη και αν έχουν υποκειμενικό χαρακτήρα, ωστόσο οι αντιλήψεις και οι έννοιες που προκύπτουν από αυτές είναι μόνο νοητικές κατασκευές. Συνήθως ωστόσο, πιστεύουμε (εσφαλμένα) ότι οι κατασκευασμένοι όροι διαθέτουν εγγενές νόημα ονομάζοντας πραγματικές οντότητες του κόσμου, τούτο όμως δεν συμβαίνει μέχρις ότου ανακαλύψουμε το πραγματικό τους περιεχόμενο και την αυθεντική μέθοδο μέτρησής τους.

Σε αυτή την εργασία, οι όροι, εκπαίδευση, συνεχιζόμενη εκπαίδευση, κατάρτιση, είναι έννοιες που χρησιμοποιήθηκαν για να γίνουν η γέφυρα σύνδεσης και απόδειξης των υποθέσεων, ως εκ τούτου, η επιστημονική εγκυρότητα της μεθόδου μέτρησης τους είναι καθοριστικής σημασίας. Η διαδικασία αυτή της δημιουργίας συγκεκριμένης «υπόστασης» των εννοιών, ονομάζεται «εννοιολόγηση» .

3.1.2 Εννοιολόγηση

Σύμφωνα με τον Babbie (2010), η διαδικασία μέσω της οποίας προσδιορίζουμε τι εννοούμε όταν χρησιμοποιούμε συγκεκριμένους όρους στην έρευνα, ονομάζεται εννοιολόγηση. Στην επικείμενη έρευνα, ο όρος για παράδειγμα της εκπαίδευσης, έλαβε συγκεκριμένο νόημα επιτυγχάνοντας ένα λειτουργικό consensus κάνοντας αντιληπτό το περιεχόμενο της έννοιας στα πρόσωπα που έλαβαν μέρος στην πρωτογενή έρευνα.

Ουσιαστικά λοιπόν, παρήχθη ένα συγκεκριμένο (συμβατικό) νόημα για τους σκοπούς της έρευνας. Αυτή η διαδικασία προσδιορισμού του νοήματος με ακρίβεια, περιλαμβάνει τους ενδείκτες (Item), που χρησιμοποιήθηκαν για να μετρηθούν οι έννοιες και να αποκτήσουν μια περισσότερο «απτή» υπόσταση, διασαφηνίζοντας παράλληλα τις συμπεριφορές των ανθρώπων στους οποίους εστιάζουμε και μελετούμε.

Από την άλλη πλευρά, η εστίαση στο τι σημαίνουν οι λέξεις και οι συμπεριφορές (πράξεις) για τους υπό μελέτη ανθρώπους, περιπλέκει σχεδόν πάντοτε τις έννοιες που ενδιαφέρουν τον ερευνητή και αυτό διότι η κάθε έννοια μεταφράζεται ή διωλίζεται μέσα από την προσωπική θεώρηση και σύστημα αξιών του καθενός ανθρώπου- εργαζομένου. Αυτό σημαίνει ότι οι καταχωρήσεις στο νοητικό αρχείο του καθενός μπορεί να εκτείνονται σε ένα ευρύ φάσμα αποχρώσεων της ίδιας αντιληπτής έννοιας. Για το λόγο αυτό οφείλουμε να δημιουργήσουμε ομαδοποιήσεις ή «διαστάσεις» προσδιορίζοντας συνολικά και με έναν κοινά αντιληπτό και αποδεκτό τρόπο τις έννοιες.

Για παράδειγμα, στην έννοια της εκπαίδευσης, συμπεριλήφθηκαν οι υποέννοιες- μετεκπαίδευση, κατάρτιση, διαρκής επιμόρφωση. Στην ουσία δημιουργώντας διαστάσεις και εναλλαξιμότητα στους δείκτες, επιτυγχάνεται καλύτερος προσδιορισμός των εννοιών, κοινή προσέγγιση και ως εκ τούτου, διασφάλιση εγκυρότητας και πληρότητας στη μέτρηση, ενώ περιορίζεται σημαντικά ο κίνδυνος της αμφισημίας και λανθασμένης κατανόησης από την πλευρά του πληθυσμού της έρευνας.

Κατά τη διάρκεια εκπόνησης της ερευνητικής μεθοδολογίας, έγινε επίσης αντιληπτό, ότι η βελτίωση προσδιορισμού των εννοιών είναι μια επίπονη και δυναμική διαδικασία και πολύ συχνά απαιτήθηκε να τροποποιηθούν τόσο οι ενδείκτες, όσο και οι διαστάσεις που χρησιμοποιήθηκαν, προκειμένου να έρθουν σε απόλυτη συμφωνία με το πληθυσμό της έρευνας. Η επιτυχία της προσαρμογής και η εγκυρότητα, αποδείχθηκε ωστόσο μέσα από τα εργαλεία εγκυρότητας τα οποία ξεπέρασαν κατά πολύ (όπως θα αναφερθεί σε επόμενη παράγραφο) τα βιβλιογραφικά όρια (thresholds).

3.1.3. Λειτουργικοποίηση- Αξιοπιστία

Επιτυγχάνοντας την εννοιολόγηση, δηλαδή την επεξεργασία και εξειδίκευση αφηρημένων εννοιών, το επόμενο στάδιο δράσης είναι αυτές οι έννοιες να τεθούν στην διάθεση του ερευνητή ως μετρήσιμα μεγέθη, ουσιαστικά να λειτουργικοποιηθούν, οδηγώντας σε εμπειρικές παρατηρήσεις

Κατά τη λειτουργικοποίηση μιας έννοιας, δόθηκε ιδιαίτερο βάρος στο εύρος της διακύμανσης των εννοιών συνδυάζοντας ιδιότητες και εντάσσοντάς τες στην υπό συζήτηση έννοια. Είναι σαφές, ότι για να μετρήσουμε το πλήρες εύρος της διακύμανσης, πρέπει η λειτουργικοποίηση των στάσεων (που αφορούν την συγκεκριμένη έννοια) να περιλαμβάνει όλο το εύρος των υπο-εννοιών, με την υποσημείωση όμως ότι θα πρέπει να επιλεγούν οι κατάλληλες που εξυπηρετούν τους σκοπούς και τους στόχους της έρευνας.

Για τη λειτουργικοποίηση, των μεταβλητών, πρέπει λοιπόν να ληφθεί υπόψη τόσο ο βαθμός της ακρίβειας όσο και της πιστότητας, θέτοντας σαφή όρια ανάμεσα στο πόσο λεπτές και ευδιάκριτες θα είναι οι διακρίσεις μεταξύ των πιθανών τιμών που θα συνθέτουν τη μεταβλητή. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η αξιοπιστία και αντιμετωπίζεται υποκειμενικότητα του ενός παρατηρητή/ερευνητή, ο οποίος αντιλαμβάνεται και επεξεργάζεται τις απαντήσεις και συμπεριφορές του παρατηρουμένου πληθυσμού. Στην παρούσα έρευνα, η υποκειμενικότητα αντιμετωπίστηκε με την μέθοδο «ελέγχου – επανελέγχου», αναπροσαρμόζοντας δυναμικά τα ερευνητικά εργαλεία και διενεργώντας συνολικά 3 πιλοτικές δοκιμές. Στις δοκιμές αυτές οι αλλαγές που έγιναν αφορούσαν:

- α) Στη λεκτική διατύπωση εννοιών και χρήση πιο απλής και καθημερινής γλώσσας, αποφεύγοντας σύνθετη επιστημονική ορολογία
- β) Στον περιορισμό των ερωτημάτων που σχετίζεται με τις λανθάνουσες μεταβλητές, αφήνοντας εκτός ερωτηματολογίου ερωτήσεις που αφορούσαν στην μεταφορά και λήψη καταγεγραμμένης γνώσης
- γ) Στο σαφή διαχωρισμό των εννοιών της λήψης και μεταφοράς εμπειρικής γνώσης.

Η αξιοπιστία επίσης της έρευνας διασφαλίστηκε χρησιμοποιώντας τη μέθοδο της διχοτόμησης με σκοπό αφενός να εκφραστούν πλήρως οι υπό-έννοιες που χρησιμοποιήθηκαν, αλλά και αφετέρου να υπάρξει η πληρέστερη δυνατή κατηγοριοποίηση. Τέλος, η αξιοπιστία διασφαλίστηκε με τη χρησιμοποίηση καθιερωμένων μέτρων που λήφθηκαν από τη διεθνή βιβλιογραφία στο θεματικό αντικείμενο.

3.1.4. Ποσοτική έρευνα

Η διαδικασία διεξαγωγής μιας ποσοτικής κοινωνικής έρευνας ακολουθεί δύο διακριτά στάδια. Το στάδιο σχεδιασμού και το στάδιο υλοποίησης, ενώ τέλος, ακολουθεί η επεξεργασία και ανάλυση των δεδομένων που προκύπτουν και γίνεται η σύνθεσή τους και διατύπωση των σχετικών συμπερασμάτων. Κατά το πρώτο στάδιο προσδιορίζονται τα ερωτήματα, οι ανάλογες παραδοχές και σχηματίζονται οι

υποθέσεις εργασίας η ισχύς των οποίων τίθεται υπό διερεύνηση. Το κύριο ερευνητικό εργαλείο στις ποσοτικές έρευνες είναι το ερωτηματολόγιο μέσω του οποίου ο ερευνητής προσπαθεί να αντικειμενικοποιήσει συγκεκριμένες έννοιες και επομένως να τις μετρήσει. Συνήθως, μετά την κατάρτιση του ερωτηματολογίου, γίνεται δοκιμαστική έρευνα για να προσδιορισθεί η λειτουργικότητα του ερωτηματολογίου και να διαμορφωθεί οριστικά η δομή του. Εν συνεχεία ακολουθεί η επιλογή δείγματος από το σύνολο του πληθυσμού, στο οποίο θα πραγματοποιηθεί η επιτόπια έρευνα. Μετά την συλλογή των δεδομένων λαμβάνει χώρα το στάδιο της επεξεργασίας τους. Η φάση της επεξεργασίας αποτελείται από τα εξής διακεκριμένα στάδια: έλεγχο, κωδικογράφηση, μηχανογραφική επεξεργασία.

Ο έλεγχος είναι μια συνεχής και δυναμική διαδικασία που γίνεται σε όλα τα στάδια της έρευνας και αφορά στην διατήρηση της εγκυρότητας και την αξιοπιστία της έρευνας. Κομβικό σημείο της έρευνας είναι αυτό της κωδικογράφησης, όπου ο ερευνητής μετατρέπει αφηρημένες έννοιες σε μετρήσιμες. Είναι μια μηχανογραφική διαδικασία, από όπου ξεκινά η περιγραφική στατιστική επεξεργασία, οποία περιλαμβάνει της κατάρτιση των πινάκων συχνοτήτων, γίνονται οι παλινδρομήσεις που αφορούν στη συσχέτιση δύο μεταβλητών και τέλος δημιουργούνται τα διαγράμματα, όπου αποτυπώνονται με γραφικό τρόπο τα στοιχεία της έρευνας

3.1.5 Εγκυρότητα

Στην καθημερινή της χρήση, η εγκυρότητα αναφέρεται στο βαθμό στο οποίο ένα εμπειρικό μέτρο αντικατοπτρίζει επαρκώς το πραγματικό νόημα της υπό εξέταση έννοιας, χρησιμοποιώντας κριτήρια που εξασφαλίζουν τη συμφωνία των μετρήσεων με την ορθή αντίληψη των εννοιών. Το πρώτο κριτήριο είναι η φαινομενική εγκυρότητα, όπου συγκεκριμένα εμπειρικά μέτρα, συνάδουν με τις ατομικές θεωρήσεις και νοητικές εικόνες που αφορούν σε μια ορισμένη έννοια.

Για παράδειγμα, η συχνότητα προσέλευσης ενός ατόμου σε θρησκευτικές εκδηλώσεις είναι ένδειξη της θρησκευτικότητας του ατόμου που μοιάζει λογική, χωρίς να χρειάζονται πολλές εξηγήσεις. Έχει δηλαδή φαινομενική εγκυρότητα. Καθοριστικό όμως ρόλο στην επίτευξη εγκυρότητας, έχει η εγκυρότητα των κριτηρίων (ή προγνωστική εγκυρότητα) που βασίζονται συνήθως σε κάποιο εξωτερικό κριτήριο. (παράδειγμα είναι πολύ θρήσκος, υποστηρίζει την ισότητα ανδρών γυναικών, υποστηρίζει ακροδεξιές πολιτικές παρατάξεις κλπ). Παράλληλα ή μάλλον σε συμπλήρωση της εγκυρότητας των κριτηρίων επέρχεται η εγκυρότητα της εννοιολογικής κατασκευής, (ή δομική εγκυρότητα) η οποία βασίζεται σε λογικές σχέσεις που έχουν οι μεταβλητές μεταξύ τους, προφέροντας ισχυρή επιβεβαίωση για

το αν το χρησιμοποιούμενο κριτήριο μετράει πραγματικά την ιδιότητα που θέλουμε να μετρηθεί. Τέλος, η εγκυρότητα περιεχομένου, αναφέρεται στο βαθμό με τον οποίο ένα μέτρο καλύπτει τις πιθανές σημασίες που περιλαμβάνονται σε μια έννοια.

Είναι σαφές, ότι επιθυμούμε οι μετρήσεις μας να είναι έγκυρες και αξιόπιστες, συχνά όμως προκύπτει μια διάσταση ανάμεσα στα κριτήρια αξιοπιστίας και τα κριτήρια της εγκυρότητας που συχνά αφαιρεί το νοηματικό πλούτο των εννοιών.

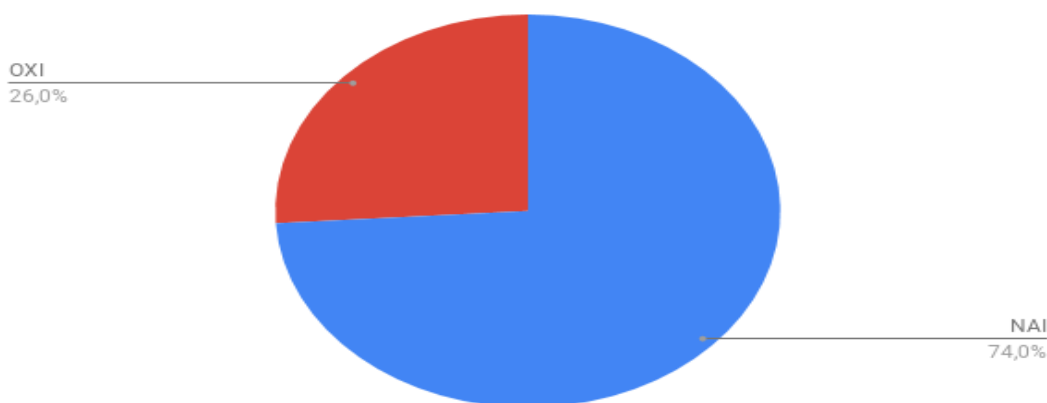
Για παράδειγμα η θρησκευτικότητα είναι κάτι πολύ περισσότερο από συχνές επισκέψεις στην εκκλησιαστικές δραστηριότητες ή η ικανοποίηση των υπαλλήλων από την εργασία τους είναι κάτι περισσότερο από το ύψος της αποζημίωσης, ή η μεταφορά της γνώσης, από τη συχνότητα επικοινωνίας, το πρόβλημα δε εντείνεται, όσο η έννοια που προσπαθούμε να περιγράψουμε έχει μεγαλύτερο πλούτο.

Αυτή η διάσταση εξηγεί ως ένα βαθμό την επιμονή δύο πολύ διαφορετικών προσεγγίσεων στην κοινωνική έρευνα. Την ποσοτική προσέγγιση που βασίζεται σε αυστηρές και τεχνικές δομές και την ποσοτική προσέγγιση, που βασίζεται σε περισσότερο ιδιογραφικές μεθόδους. Ωστόσο, η πρώτη είναι περισσότερο αξιόπιστες ενώ η δεύτερη προσέγγιση περισσότερο έγκυρη.

ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ερώτηση 1. *Μετά την αποφοίτηση σου από τη Σχολή Αστυνομίας, έχεις παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης;*

1.Μετά την αποφοίτησή σου από τη Σχολή Αστυνομίας, έχεις παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης;

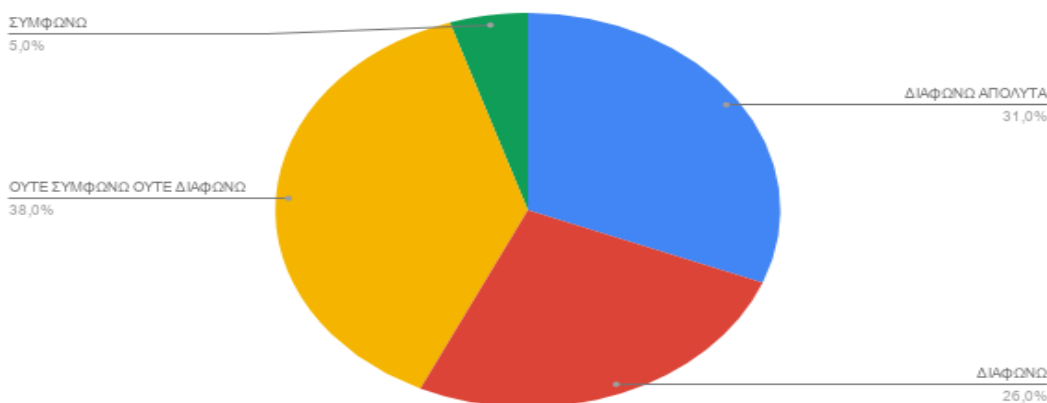
Η ερώτηση 1 αφορά στη συμμετοχή των αστυνομικών σε προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης μετά την αποφοίτησή τους από τη σχολή Αστυνομίας. Αναλύοντας το γράφημα, βλέπουμε ότι, στην ερώτηση αυτή απάντησαν 74 Αστυνομικοί (ποσοστό 74%) θετικά δηλαδή παραπάνω από τους μισούς ενώ 26 αστυνομικοί (ποσοστό 26%)

απάντησαν αρνητικά. Η μέση τιμή είναι 1,26 και η τυπική απόκλιση είναι 0,441 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ Ι)

Από τις απαντήσεις αυτές συνάγεται ότι υπάρχει μεγάλη επιθυμία από τους αστυνομικούς να επιμορφώνονται πάνω σε διάφορα θέματα που τους απασχολούν καθημερινά στην εργασία τους.

Ερώτηση 2^α. Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω κάθε συμβάν.

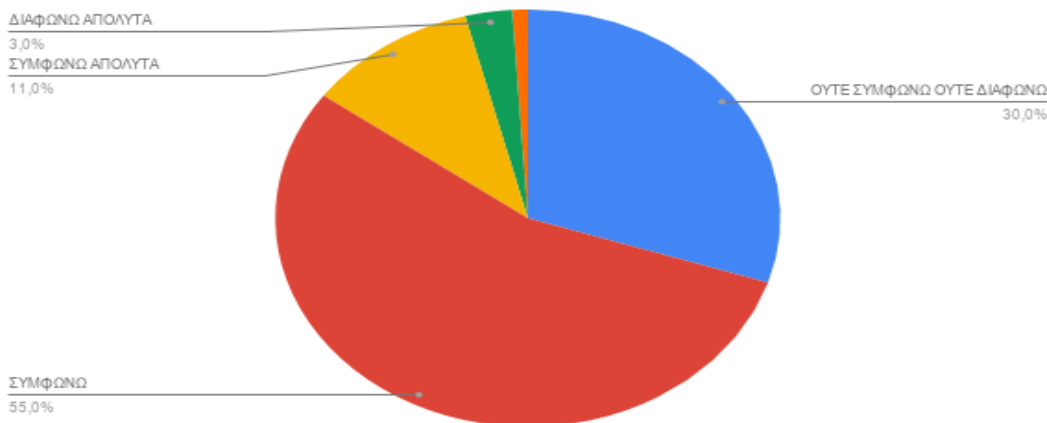
2α. Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω κάθε συμβάν.

Η παραπάνω ερώτηση, αφορά στην πληρότητα της αρχικής τους εκπαίδευσης ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν κάθε συμβάν. Αναλύοντας το γράφημα, βλέπουμε ότι οι 31 συμμετέχοντες στην έρευνα (ποσοστό 31%) διαφωνούν απόλυτα ότι ο αστυνομικός μπορεί να ανταποκριθεί σε οποιοδήποτε συμβάν μετά την αποφοίτησή του από τη Σχολή, οι 26 αστυνομικοί (ποσοστό 26%) διαφωνούν, οι 38 (ποσοστό 38%) κράτησαν ουδέτερη στάση, ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν και 5 αστυνομικοί (ποσοστό 5%) του δείγματος δήλωσαν πως συμφωνούν. Κανένας αστυνομικός δεν συμφωνεί απόλυτα με την παραπάνω ερώτηση. Η μέση τιμή είναι 2,17 και η τυπική απόκλιση είναι 0,933 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ Ι)

Ερώτηση 2β. Σήμερα νιώθω ότι είμαι ικανός να αντιμετωπίσω το κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας μου.

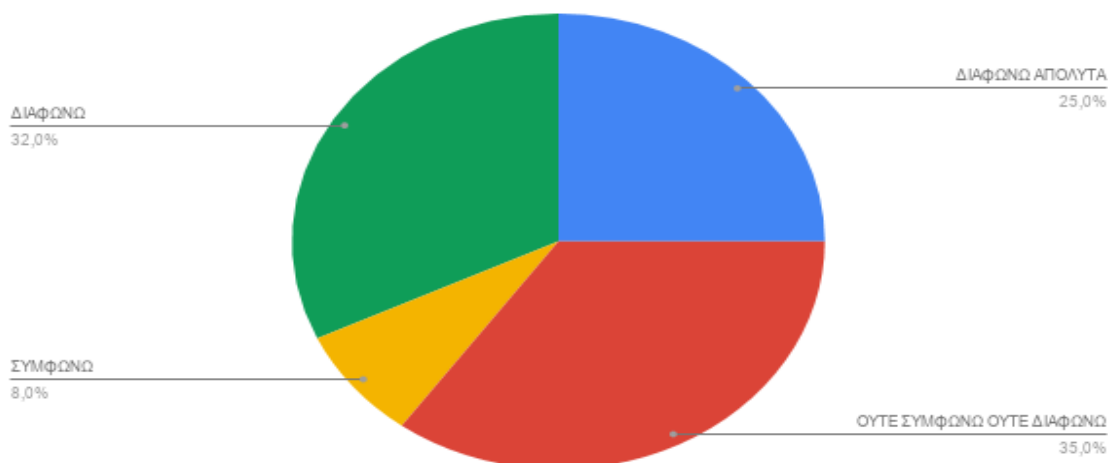
2β. Σήμερα νιώθω ότι είμαι ικανός να αντιμετωπίσω το κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας μου.

Η παραπάνω ερώτηση, αφορά στην ικανότητα του αστυνομικού σήμερα για να αντιμετωπίσει κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας του. Αναλύοντας το γράφημα, βλέπουμε ότι οι 3 αστυνομικοί του δείγματος (ποσοστό 3%) διαφωνούν απόλυτα με την παραπάνω πρόταση, 1 αστυνομικός (ποσοστό 1%) διαφωνεί, οι 30 (ποσοστό 30%) δήλωσαν πως ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 55 (ποσοστό 55%), παραπάνω από τους μισούς, δήλωσαν ότι συμφωνούν, ενώ οι 11 (ποσοστό 11%), συμφωνούν απόλυτα. Η μέση τιμή είναι 3,70 και η τυπική απόκλιση είναι 0,798 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ Ι).

Ερώτηση 3α. Όταν αποφοίτησα από τη σχολή ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση του όπλου.

3α. Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση

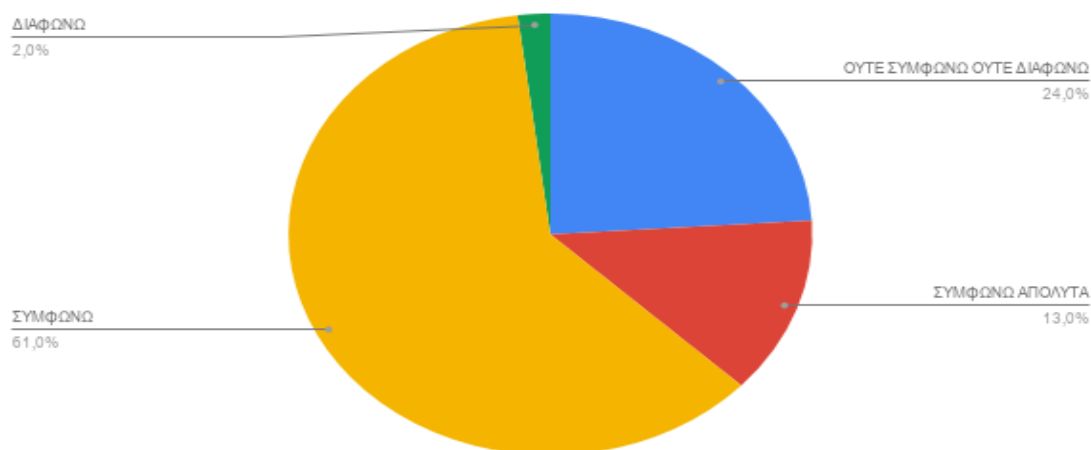

Η παραπάνω ερώτηση, αφορά στην επαρκή εκπαίδευση του στη σχολή, σχετικά με την αντιμετώπιση περιστατικών όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου. Αναλύοντας το γράφημα, βλέπουμε ότι οι 25 αστυνομικοί (ποσοστό 25%) του δείγματος δήλωσαν πως διαφωνούν απόλυτα ότι ο αστυνομικός είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει περιστατικό όπου

κρίνεται απαραίτητη η χρήση του όπλου μετά την αποφοίτησή του από τη Σχολή, οι 35 (ποσοστό 35%) δήλωσαν ότι ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 32 (ποσοστό 32%) δήλωσαν ότι διαφωνούν, και οι 8 (ποσοστό 8%) συμφωνούν. Κανένας αστυνομικός δεν συμφωνεί απόλυτα με την παραπάνω ερώτηση. Η μέση τιμή είναι 2,26 και η τυπική απόκλιση είναι 0,928 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ Ι)

Ερώτηση 3β. *Σήμερα νιώθω ικανός να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση του όπλου.*

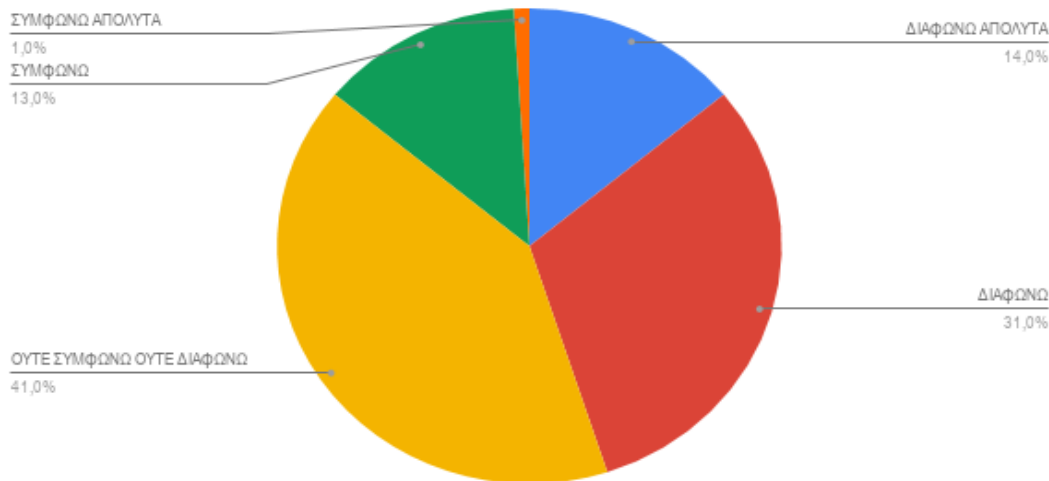
3β. Σήμερα νιώθω ικανός να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.

Η ερώτηση 3β αφορά στην ικανότητα του αστυνομικού να αντιμετωπίσει περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση του όπλου. Αναλύοντας το γράφημα, βλέπουμε ότι, οι 2 αστυνομικοί (ποσοστό 2%) του δείγματος δήλωσαν πως διαφωνούν ότι ο αστυνομικός σήμερα νιώθει ικανός να αντιμετωπίσει περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση του όπλου, οι 24 (ποσοστό 24%) δήλωσαν ότι ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 61 (ποσοστό 61%) δηλαδή παραπάνω από τους μισούς, δήλωσαν ότι συμφωνούν, οι 13 αστυνομικοί (ποσοστό 13%) συμφωνούν απόλυτα. Βλέπουμε ότι μετά την παρέλευση ετών από την αποφοίτησή τους νιώθουν περισσότερο ικανοί να ανταπεξέλθουν και να αντιμετωπίσουν περιστατικά υψηλού κινδύνου, όπως αυτά στα οποία γίνεται χρήση του όπλου. Η μέση τιμή είναι 3,85 και η τυπική απόκλιση είναι 0,657 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ)

Ερώτηση 4α. *Όταν αποφοίτησα από τη σχολή ήμουν έτοιμος να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.*

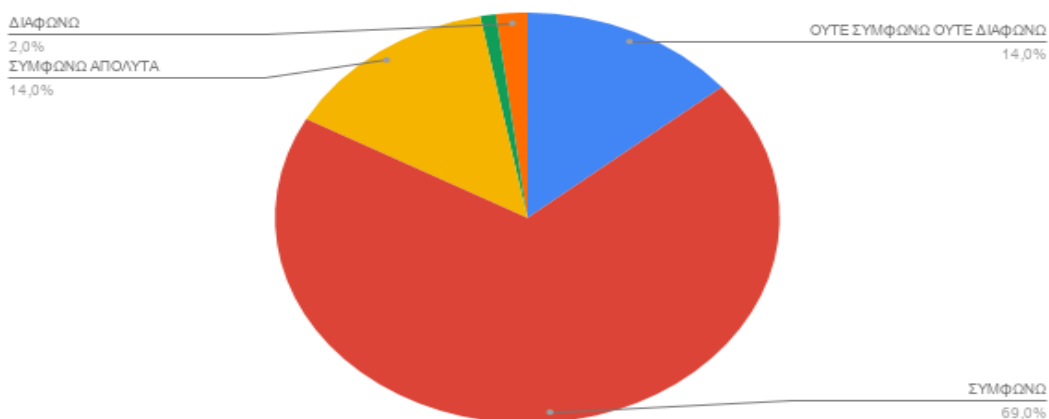
4α. Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο

Η ερώτηση 4α αφορά στην ετοιμότητα του αστυνομικού να αξιολογήσει κάθε περιστατικό και να επιλέξει τον τρόπο αντιμετώπισής του. Αναλύοντας το γράφημα, βλέπουμε ότι οι 14 αστυνομικοί (ποσοστό 14%) του δείγματος δήλωσαν πως διαφωνούν απόλυτα με το ότι όταν αποφοίτησαν από τη σχολή ήταν έτοιμοι να αξιολογήσουν κάθε περιστατικό και να επιλέξουν τον τρόπο αντιμετώπισής του, οι 31 (ποσοστό 31%) δήλωσαν ότι διαφωνούν, οι 41 (ποσοστό 41%) ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 13 αστυνομικοί (ποσοστό 13%) συμφωνούν, ενώ 1 (ποσοστό 1%) συμφωνεί απόλυτα. Η μέση τιμή είναι 2,56 και η τυπική απόκλιση είναι 0,925 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ)

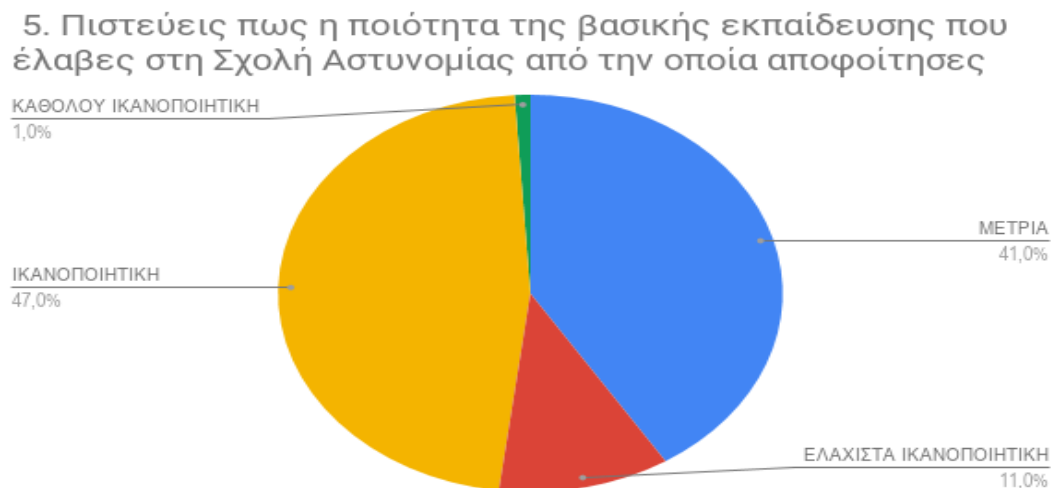
Ερώτηση 4β. Σήμερα νιώθω ικανός να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.

4β. Σήμερα νιώθω ικανός να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.

Η ερώτηση 4β αφορά στην ικανότητα του αστυνομικού σήμερα, να αξιολογεί κάθε περιστατικό και να επιλέγει τον τρόπο αντιμετώπισής του. Αναλύοντας το γράφημα, βλέπουμε ότι, οι 2 αστυνομικοί (ποσοστό 2%) του δείγματος δήλωσαν πως διαφωνούν ότι σήμερα νιώθουν ικανοί να αξιολογήσουν κάθε περιστατικό και να επιλέξουν τον τρόπο αντιμετώπισής του, οι 14 (ποσοστό 14%) δήλωσαν ότι ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 69 (ποσοστό 69%) δηλαδή περισσότεροι από τους μισούς, συμφωνούν, οι 14 αστυνομικοί (ποσοστό 14%) συμφωνούν απόλυτα και ένας αστυνομικός (ποσοστό 1%) διαφωνεί απόλυτα με την παραπάνω πρόταση. Η μέση τιμή είναι 3,93 και η τυπική απόκλιση είναι 0,671 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ)

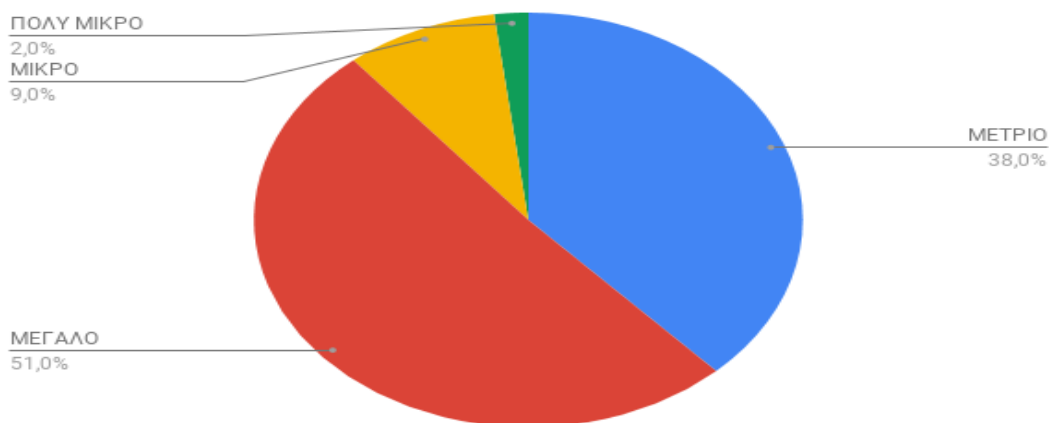
Ερώτηση 5. Πιστεύεις πως η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβες στη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησες ήταν:

Η παραπάνω ερώτηση, αφορά στην ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβε ο αστυνομικός από τη Σχολή. Αναλύοντας το γράφημα βλέπουμε ότι, στην ερώτηση αυτή, 1 αστυνομικός (1%) τη θεωρεί καθόλου ικανοποιητική, οι 11 αστυνομικοί (11%) του δείγματος είναι ελάχιστα ικανοποιημένοι, οι 41 (41%) τη θεωρούν μέτρια και οι 47 αστυνομικοί (47%) είναι ικανοποιημένοι από την βασική τους εκπαίδευση. Η μέση τιμή είναι 3,33 και η τυπική απόκλιση είναι 0,711 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ)

Ερώτηση 6. Θεωρείς πως το χρονικό διάστημα της βασικής σου εκπαίδευσης ήταν:

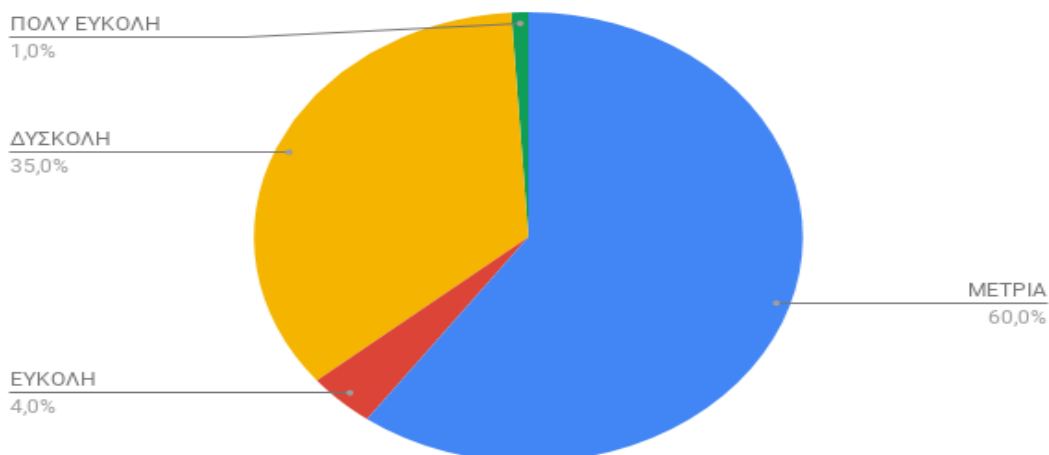
6. Θεωρείς πως το χρονικό διάστημα της βασικής σου εκπαίδευσης ήταν:

Η ερώτηση 6 αφορά στη χρονική διάρκεια της βασικής εκπαίδευσης στη Σχολή Αστυνομίας. Αναλύοντας το γράφημα βλέπουμε ότι 2 αστυνομικοί (ποσοστό 2%) θεωρούν ότι ήταν πολύ μικρό, 9 αστυνομικοί (ποσοστό 9%) ότι ήταν μικρό, 38 αστυνομικοί (ποσοστό 38%) ότι ήταν μέτριο και 51 αστυνομικοί (ποσοστό 51%) θεωρούν ότι ήταν μεγάλο. Κανένας αστυνομικός δεν θεωρεί ότι ήταν πολύ μεγάλο το χρονικό διάστημα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβε. Η μέση τιμή είναι 3,38 και η τυπική απόκλιση είναι 0,736 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙΙ)

Ερώτηση 7. Θεωρείς πως η βασική εκπαίδευσή σου ήταν:

7. Θεωρείς πως η βασική σου εκπαίδευση ήταν:

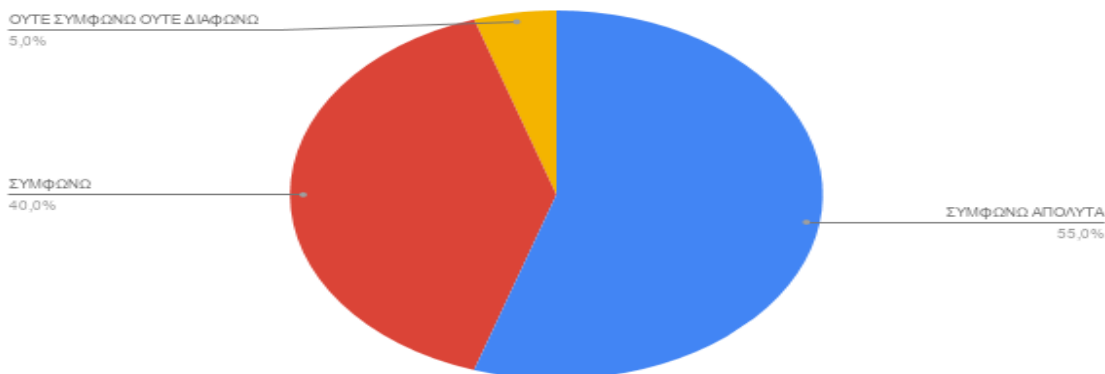

Η ερώτηση 7 αφορά στο επίπεδο ευκολίας-δυσκολίας της βασικής εκπαίδευσης στις Σχολές Αστυνομίας. Αναλύοντας το παραπάνω γράφημα, ένας (1) αστυνομικός (ποσοστό 1%) θεωρεί ότι ήταν πολύ εύκολη, 4 αστυνομικοί (ποσοστό 4%) θεωρούν ότι ήταν εύκολη, 60 αστυνομικοί (ποσοστό 60%) δηλαδή περισσότεροι από τους μισούς, πιστεύουν ότι ήταν μέτριας δυσκολίας, 35 αστυνομικοί (ποσοστό 35%) πιστεύουν ότι ήταν δύσκολη και κανένας αστυνομικός δεν θεωρεί ότι ήταν πολύ δύσκολη η βασική

εκπαίδευση στη σχολή από την οποία αποφοίτησε. Η μέση τιμή είναι 3,29 και η τυπική απόκλιση είναι 0,591 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙΙ)

Ερώτηση 8. Θεωρείς πως η διαρκής επιμόρφωση-κατάρτιση είναι αναγκαία κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής σου;

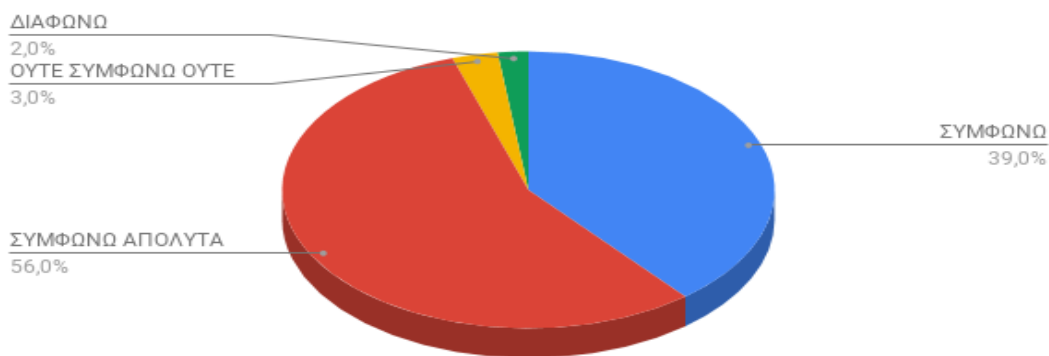
8. Θεωρείς πως η διαρκής επιμόρφωση - κατάρτιση είναι αναγκαία κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής σου;

Η ερώτηση 8 αφορά στην αναγκαιότητα ή μη, της διαρκούς επιμόρφωσης-κατάρτισης κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής των αστυνομικών. Αναλύοντας το γράφημα, βλέπουμε ότι οι 5 αστυνομικοί (ποσοστό 5%) ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 40 αστυνομικοί (ποσοστό 40%) συμφωνούν και 55 αστυνομικοί (ποσοστό 55%), παραπάνω από τους μισούς, συμφωνούν απόλυτα. Η μέση τιμή είναι 4,50 και η τυπική απόκλιση είναι 0,595 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙΙ)

Ερώτηση 9. Τα γνωστικά αντικείμενα της βασικής εκπαίδευσης είναι απαραίτητο να αναμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα

9. Τα γνωστικά αντικείμενα της βασικής εκπαίδευσης είναι απαραίτητο να αναμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

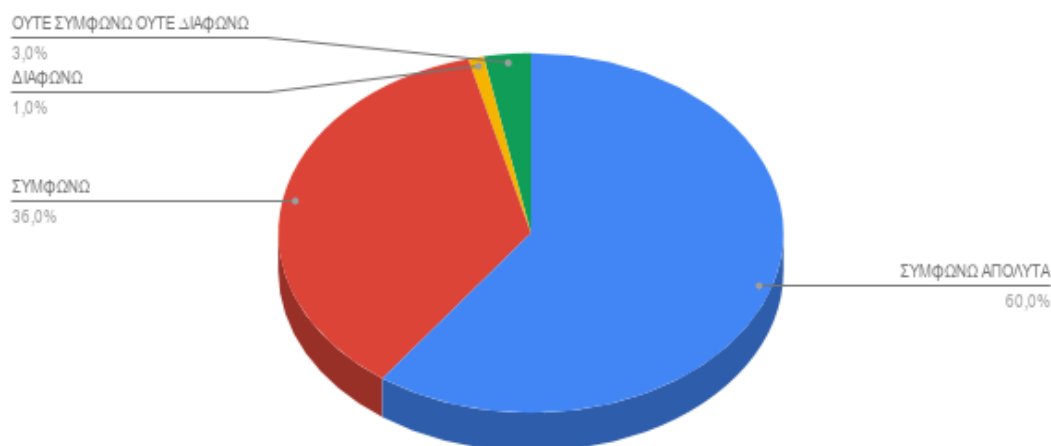

Η ερώτηση 9, αφορά στην αναγκαιότητα αναμόρφωσης της βασικής εκπαίδευσης σε τακτά χρονικά διαστήματα. Αναλύοντας το γράφημα, βλέπουμε ότι, οι 2 αστυνομικοί

(ποσοστό 2%) διαφωνούν, οι 3 αστυνομικοί (ποσοστό 3%) ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 39 αστυνομικοί (ποσοστό 39%) συμφωνούν και οι 56 αστυνομικοί (ποσοστό 56%), συμφωνούν απόλυτα. Η μέση τιμή είναι 4,49 και η τυπική απόκλιση είναι 0,659 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙΙ)

Ερώτηση 10. *Οι επιμορφώσεις θα πρέπει να έχουν ιδιαίτερα εξειδικευμένο χαρακτήρα και να επικεντρώνονται σε συγκεκριμένα θέματα.*

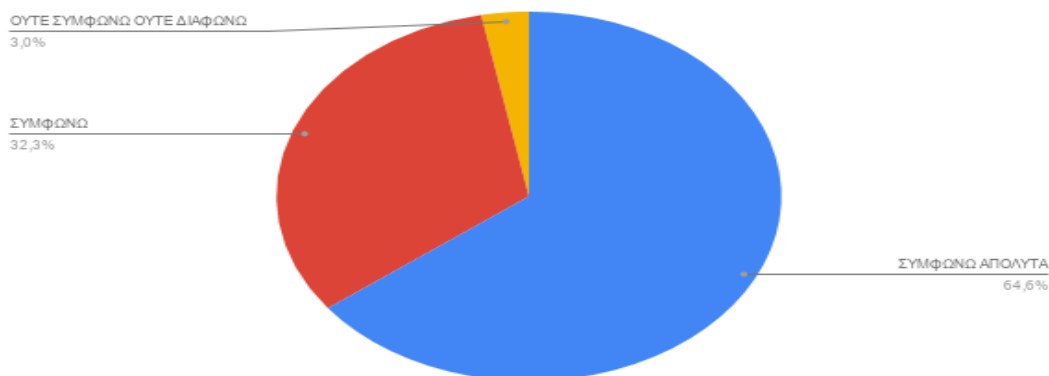
10. Οι επιμορφώσεις θα πρέπει να έχουν ιδιαίτερα εξειδικευμένο χαρακτήρα και να επικεντρώνονται σε

Η ερώτηση 10, αφορά στο είδος-χαρακτήρα των επιμορφώσεων και ειδικότερα αν θα πρέπει να επικεντρώνονται σε συγκεκριμένα θέματα. Αναλύοντας το παραπάνω γράφημα, παρατηρούμε ότι ένας (1) αστυνομικός (ποσοστό 1%) διαφωνεί, οι 3 αστυνομικοί (ποσοστό 3%) ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 36 αστυνομικοί (ποσοστό 36%) συμφωνούν και οι 60 αστυνομικοί (ποσοστό 60%), συμφωνούν απόλυτα. Η μέση τιμή είναι 4,55 και η τυπική απόκλιση είναι 0,609 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ ΙV)

Ερώτηση 11. *Η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών.*

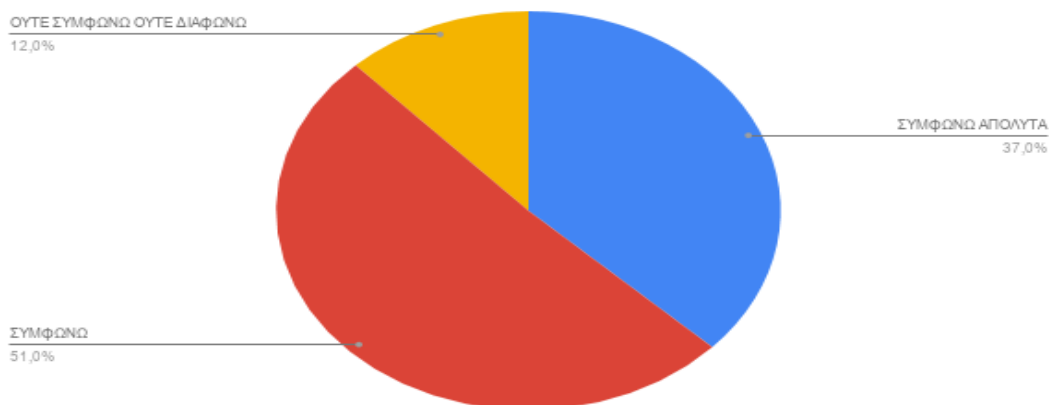
11. Η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών.

Η παραπάνω ερώτηση αφορά στη σχέση της εγκληματικότητας, η οποία διαρκώς μετεξελίσσεται, με την ανάγκη για μετεκπαίδευση των αστυνομικών. Στην ερώτηση αυτή απάντησαν οι 99 συμμετέχοντες στην έρευνα. Αναλύοντας το γράφημα, παρατηρούμε ότι, οι 3 αστυνομικοί (ποσοστό 3%) κράτησαν ουδέτερη στάση, ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 32 αστυνομικοί (ποσοστό 32,3) συμφωνούν και οι 65 αστυνομικοί (ποσοστό 64,6%) συμφωνούν απόλυτα. Παρατηρούμε επίσης ότι κανένας αστυνομικός δεν διαφωνεί με την παραπάνω ερευνητική ερώτηση. Η μέση τιμή είναι 4,62 και η τυπική απόκλιση είναι 0,548 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ IV)

Ερώτηση 12. *Νιώθω περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσω περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή μου.*

12. Νιώθω περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσω περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή μου.

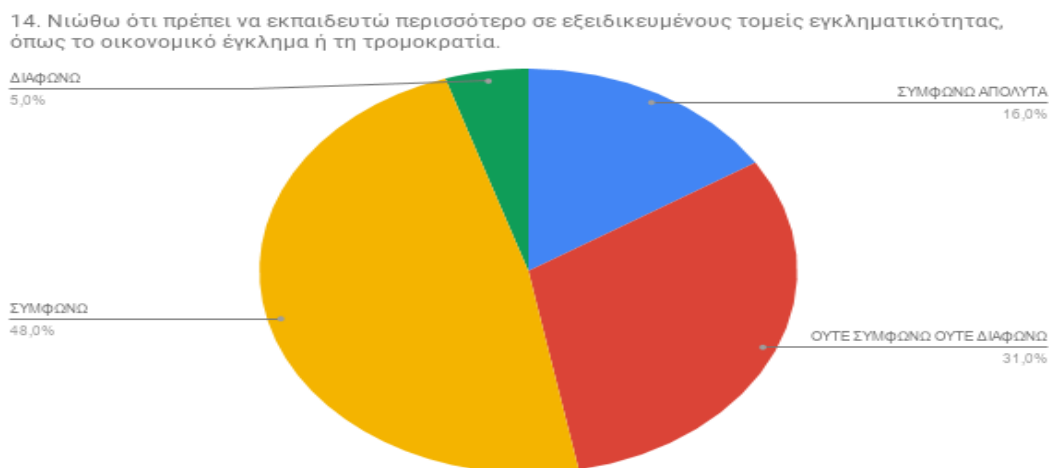
Η ερώτηση 12 αφορά στην ετοιμότητα των αστυνομικών να αντιμετωπίσουν περιστατικά μετά τη μετεκπαίδευσή τους. Αναλύοντας το παραπάνω γράφημα, βλέπουμε ότι, οι 12 αστυνομικοί (ποσοστό 12%) ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 51 αστυνομικοί (ποσοστό 51%) συμφωνούν και οι 37 αστυνομικοί (ποσοστό 37%) συμφωνούν απόλυτα. Παρατηρούμε επίσης ότι κανένας αστυνομικός δεν διαφωνεί με την παραπάνω ερευνητική ερώτηση. Η μέση τιμή είναι 4,25 και η τυπική απόκλιση είναι 0,657 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ IV)

Ερώτηση 13. Κατά τη διάρκεια αντιμετώπισης ενός συμβάντος, νιώθω ότι εμπιστεύομαι περισσότερο έναν συνάδελφο που έχει πρόσφατα περάσει το ανάλογο «σχολείο».

Η ερώτηση 13 αφορά στο βαθμό εμπιστοσύνης του αστυνομικού, κατά τη διάρκεια αντιμετώπισης ενός συμβάντος, άλλον συνάδελφό του ο οποίος έχει περάσει το ανάλογο «σχολείο». Αναλύοντας το γράφημα, παρατηρούμε ότι, οι 9 αστυνομικοί (ποσοστό 9%) διαφωνούν, οι 49 αστυνομικοί (ποσοστό 49%) ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 30 αστυνομικοί (ποσοστό 30%) συμφωνούν και οι 12 αστυνομικοί (ποσοστό 12%), συμφωνούν απόλυτα. Η μέση τιμή είναι 3,45 και η τυπική απόκλιση είναι 0,821 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ IV)

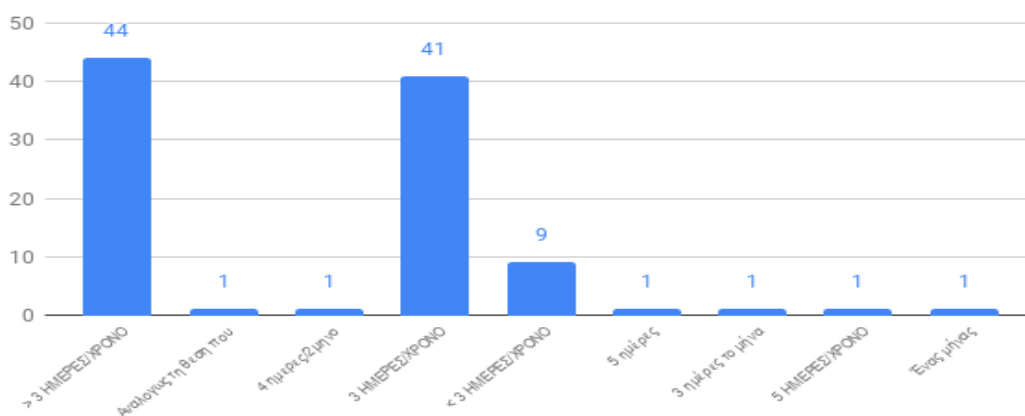
Ερώτηση 14. Νιώθω ότι πρέπει να εκπαιδευτώ περισσότερο σε εξειδικευμένους τομείς εγκληματικότητας, όπως το οικονομικό έγκλημα ή την τρομοκρατία.

Η ερώτηση 14, αφορά στην ανάγκη για μετεκπαίδευση των αστυνομικών σε εξειδικευμένους τομείς εγκληματικότητας, όπως το οικονομικό έγκλημα ή την τρομοκρατία. Αναλύοντας το γράφημα, παρατηρούμε ότι οι 5 αστυνομικοί (ποσοστό 5%) διαφωνούν, οι 31 αστυνομικοί (ποσοστό 31%) ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, οι 48 αστυνομικοί (ποσοστό 48%) συμφωνούν και οι 16 αστυνομικοί (ποσοστό 16%) συμφωνούν απόλυτα. Η μέση τιμή είναι 3,75 και η τυπική απόκλιση είναι 0,783 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ V)

Ερώτηση 15. *Διάλεξε την επιλογή που αποτυπώνει καλύτερα την επιθυμία σου για συντηρητική εκπαίδευση σε θέματα Αυτοάμυνας-Αυτοπροστασίας-Οπλοτεχνικής/Σκοποβολής*

15. *Διάλεξε την επιλογή που αποτυπώνει καλύτερα την επιθυμία σου για συντηρητική εκπαίδευση σε θέματα Αυτοάμυνας - Αυτοπροστασίας - Οπλοτεχνικής/Σκοποβολής.*

Η ερώτηση 15 είναι ανοικτού τύπου ερώτηση. Οι συμμετέχοντες στο δείγμα αστυνομικοί κλήθηκαν να επιλέξουν ή να σημειώσουν την επιθυμία τους για τη χρονική διάρκεια της συντηρητικής εκπαίδευσης σε θέματα Αυτοάμυνας-Αυτοπροστασίας-Οπλοτεχνικής/Σκοποβολής. Παρατηρώντας το παραπάνω γράφημα, παρατηρούμε ότι οι 44 αστυνομικοί (ποσοστό 44%) του δείγματος, δήλωσαν ότι επιθυμούν να πραγματοποιείται αυτή η εκπαίδευση και να έχει διάρκεια πάνω από 3 ημέρες κάθε χρόνο, οι 41 αστυνομικοί (ποσοστό 41%) θα είναι ικανοποιημένοι εάν μετεκπαιδεύονται τρεις ημέρες τον χρόνο, οι 9 αστυνομικοί (ποσοστό 9%) δήλωσαν ότι επιθυμούν να μετεκπαιδεύονται λιγότερες από 3 ημέρες κάθε χρόνο. Την απάντηση «ΑΛΛΟ», επέλεξαν 6 αστυνομικοί (ποσοστό 6%) και από αυτούς: ένας αστυνομικός (1%) δηλώνει ότι η συγκεκριμένη μετεκπαίδευση εξαρτάται από τη θέση που βρίσκεται, ένας αστυνομικός (ποσοστό 1%) απάντησε ότι θα επιθυμούσε αυτού του είδους η μετεκπαίδευση να έχει διάρκεια τέσσερις ημέρες τον χρόνο, ένας αστυνομικός (ποσοστό 1%) δηλώνει την επιθυμία του για πέντε ημέρες τον χρόνο, ένας (ποσοστό 1%) επιθυμεί να εκπαιδεύεται τρεις ημέρες κάθε μήνα και ένας αστυνομικός (ποσοστό 1%) αναφέρει ότι θα ήθελε αυτή η μετεκπαίδευση να έχει διάρκεια έναν μήνα. Η μέση τιμή είναι 1,70 και η τυπική απόκλιση είναι 0,704 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ IV)

Ερώτηση 16. *Ανέφερε θέματα, τεχνικές, μεθόδους, γνώσεις που χρειάστηκες στη δουλειά σου και δεν είχες διδαχθεί στη σχολή.*

Στην ερώτηση αυτή δόθηκαν απαντήσεις από 22 αστυνομικούς του δείγματος (ποσοστό 22%). Οι προτάσεις που αναφέρθηκαν, ήταν σχετικά με τη διδασκαλία στα εξής:

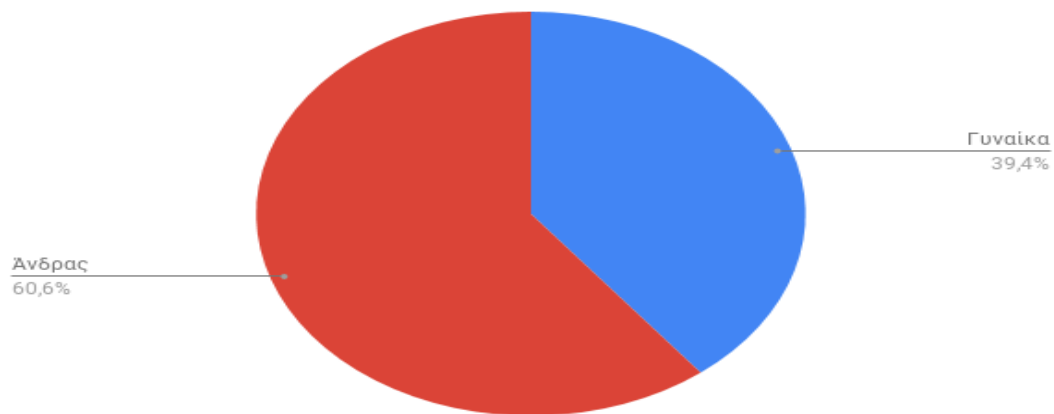
- Θέματα τροχαίας: πρακτικά σενάρια και τρόποι αντιμετώπισης οιοφλύγων πολιτών
- Ενέργειες για περιστατικά: ακούσιας νοσηλείας ατόμων, αιφνίδιων θανάτων, παράπονα πολιτών και συμβουλές τους προς εξώδικη επίλυση των διαφορών τους.
- Ανάλυση του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (Κ.Ο.Κ.) και του Γενικού Οικοδομικού Κώδικα (Γ.Ο.Κ.), οικονομικά εγκλήματα, θέματα τρομοκρατίας, ναρκωτικά, θέματα αρμοδιότητας των Τμημάτων Ασφαλείας
- Μέθοδοι και τεχνικές σε πρακτικά αστυνομικά σενάρια, εφαρμογή πραγματικών περιστατικών σε εικονικές συνθήκες
- Πρώτες βοήθειες σε τραυματισμούς
- Νομοθεσία περί αλλοδαπών
- Θέματα επικοινωνίας και διαχείρισης κρίσεων
- Ανάλυση νομοθεσίας περί όπλων
- Άσκηση στην επικίνδυνη οδήγηση
- Ξένες γλώσσες, χρήση Η/Υ και ανάλυση νομοθεσίας
- Θέματα ενδοοικογενειακής βίας, εγκλεισμός ψυχασθενών, διαχείριση πλήθους ύστερα από πορείες, διαδηλώσεις.
- Εξειδικευμένες γνώσεις περιστατικών που αφορούν σε:
 - 1) Τρόπους αντιμετώπισης ατόμων υπό την επήρεια ναρκωτικών, ψυχολογικά ασθενών ατόμων,
 - 2) Θέματα οικογενειακής βίας,
 - 3) Περιστατικά με κατοικίδια (σκύλοι, γάτες),
 - 4) Τρόπους αντιμετώπισης ατόμων με πρόθεση αυτοκτονίας (ανήλικα και ενήλικα άτομα).
- Ασκήσεις αυτοάμυνας και πρακτική άσκηση σε όπλα
- Θέματα ψυχολογίας

- Θέματα δικονομίας και ποινικού κώδικα,πολεμικές τέχνες ακινητοποίησης ατόμου και εξουδετέρωσης.
- Θέματα μεταγωγής κρατουμένων.
- Τακτικές που εφαρμόζονται σε συνοδείες επισήμων
- Θέματα τουριστικής αστυνομίας
- Εκμάθηση ξένων γλωσσών και χρήσης Η/Υ

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1.ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΥΛΟ

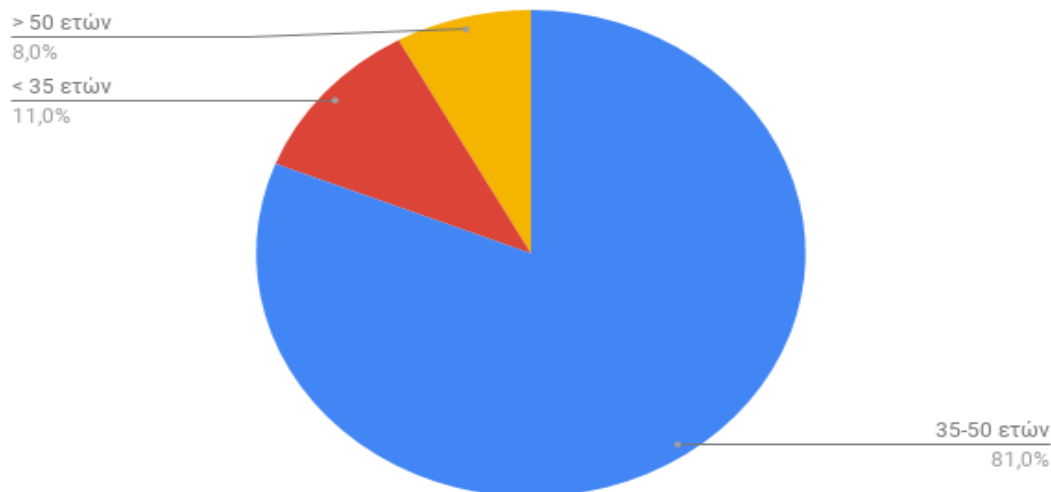
1. Φύλο:

Ως προς το **φύλο** των συμμετεχόντων στην έρευνα (**ερώτηση 1**) η πλειοψηφία των αστυνομικών που συμμετείχαν στην έρευνα ήταν άνδρες (60,6 %) ενώ το ποσοστό των γυναικών συμμετεχόντων στην έρευνα ανήλθε στο (39,4 %). Ένας ερωτώμενος δεν δήλωσε το φύλο του. Η μέση τιμή είναι 1,39 και η τυπική απόκλιση είναι 0,491 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ,ΠΙΝΑΚΑΣ VI)

2.ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ

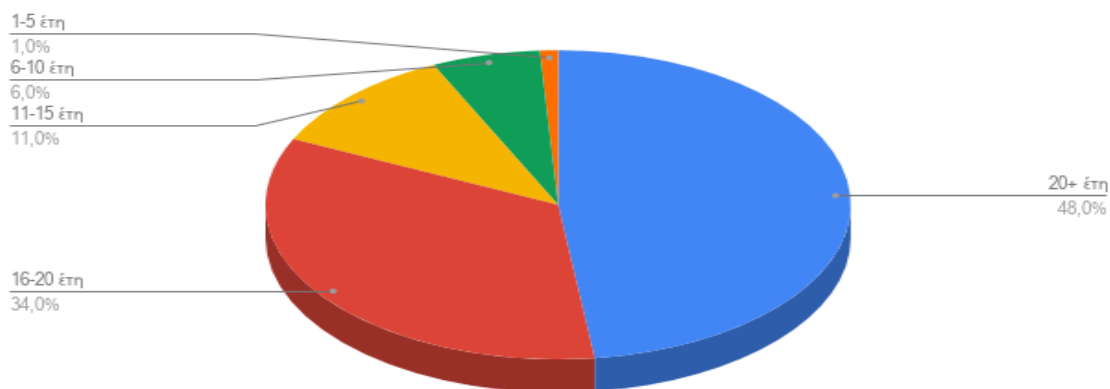
2. Ηλικιακή ομάδα:

Σε ότι αφορά την **ηλικία (ερώτηση 2)** της έρευνας, οι αστυνομικοί ταξινομήθηκαν σε τρεις ηλικιακές ομάδες. Η πρώτη περιλαμβάνει όσους/όσες είναι κάτω των 35 ετών (ποσοστό 11%), η δεύτερη όσους/όσες είναι μεταξύ 31-50 (ποσοστό 81%), η τρίτη καλύπτει όσους/όσες είναι μεγαλύτεροι/ες των 50 ετών ποσοστό (ποσοστό 8%). Όπως αποτυπώνεται στο γράφημα 2, οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στην έρευνα μας ήταν μεταξύ 35-50 ετών. Η μέση τιμή είναι 1,97 και η τυπική απόκλιση είναι 0,437 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ V I)

3. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

3. Έτη υπηρεσίας:

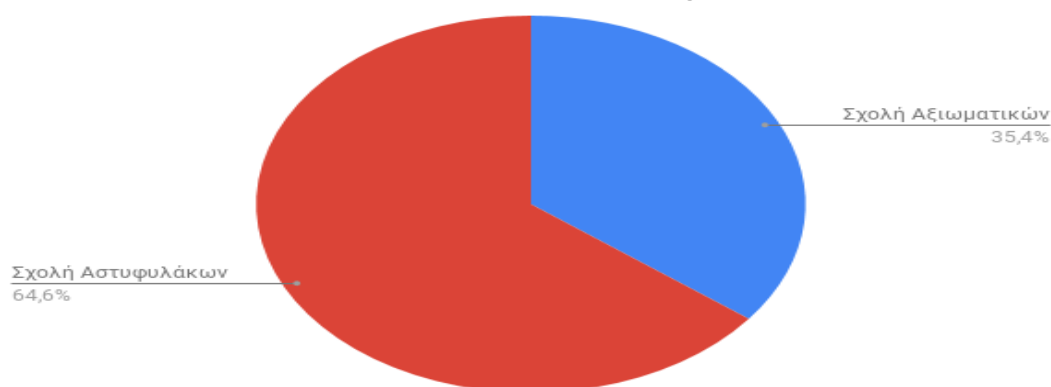

Σε ότι αφορά τα έτη που υπηρετούν οι αστυνομικοί στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας (**ερώτηση 3**), πραγματοποιήθηκε ταξινόμηση των ετών σε πέντε κλίμακες. Η πρώτη περιλαμβάνει όσους/όσες υπηρετούν 1 έως 5 έτη στην Ελληνική Αστυνομία, στην οποία κλίμακα ανήκει ένας αστυνομικός (ποσοστό 1%), η δεύτερη περιλαμβάνει όσους/όσες είναι μεταξύ της κλίμακας 6-10 έτη υπηρεσίας, στην οποία ανήκουν 6

αστυνομικοί (ποσοστό 6%), η τρίτη καλύπτει όσους/όσες είναι μεταξύ της κλίμακας 6-10 έτη υπηρεσίας, στην οποία ανήκουν 11 αστυνομικοί (ποσοστό 11%), η τέταρτη περιλαμβάνει τους αστυνομικούς της κλίμακας 16 έως 20 έτη και σε αυτή ανήκουν 34 αστυνομικοί (ποσοστό 34%) και στην τελευταία κλίμακα 20 έτη και πάνω, ανήκουν 48 αστυνομικοί της έρευνας (ποσοστό 48%). Η μέση τιμή είναι 3,76 και η τυπική απόκλιση είναι 1,498 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ VI)

4. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΑΝ

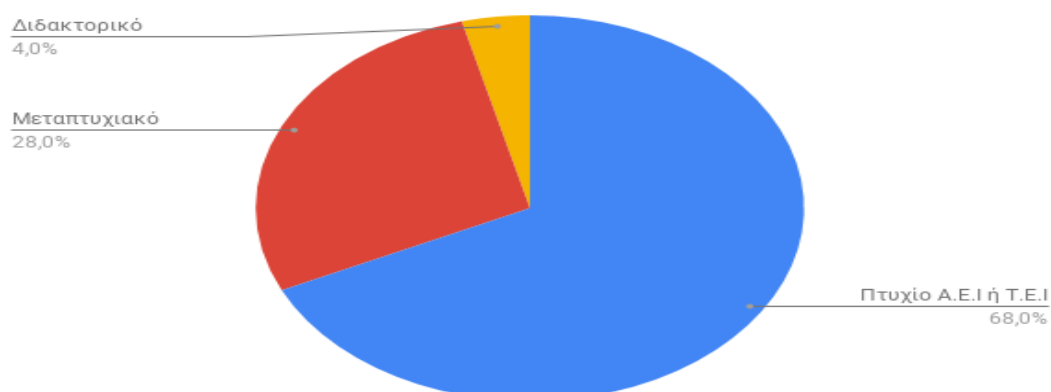
4. Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοιτήσατε:

Σε ότι αφορά τη Σχολή από την οποία αποφοίτησαν οι αστυνομικοί (ερώτηση 4) απάντησαν οι 96 αστυνομικοί του δείγματος. Παρατηρώντας το γράφημα, βλέπουμε ότι η πλειοψηφία των Αστυνομικών αποφοίτησε από τη Σχολή Αστυφυλάκων, δηλαδή οι 62 αστυνομικοί (64,6%) του δείγματος και οι 34 αστυνομικοί (35,4%) από τη Σχολή αξιωματικών. Η μέση τιμή είναι 1,35 και η τυπική απόκλιση είναι 0,481 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ VI)

5. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΙΤΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ:

5. Επιπλέον σπουδές:

Σχετικά με τις **επιπλέον σπουδές (ερώτηση 5)** στην οποία υπηρετούν οι συμμετέχοντες, της έρευνας, απάντησαν 25 άτομα από το σύνολο του δείγματος, και από αυτούς οι κατέχοντες πτυχίο ΑΕΙ ή Τ.Ε.Ι. είναι οι 17 (68%), οι 7 κατέχουν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών (28%) και 1 αστυνομικός (4%) κατέχει διδακτορικό δίπλωμα. Η μέση τιμή είναι 1,36 και η τυπική απόκλιση είναι 0,569 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ, ΠΙΝΑΚΑΣ VI)

3. 2. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

Σκοπός της παρούσας μελέτης, λοιπόν, είναι να εξεταστεί τόσο η επάρκεια των γνώσεων όσο και η αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσης του αστυνομικού προσωπικού, της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης, ώστε να είναι δυνατή η βελτίωση και η ανάπτυξη στο μέγιστο βαθμό και παράλληλα να αναδειχθεί η ανάγκη για επιπλέον εκπαίδευση και ανανέωση δεξιοτήτων μέσω προγραμμάτων κατάρτισης και συνεχιζόμενης εκπαίδευσης.

Το βασικό ερευνητικό ερώτημα της παρούσας ερευνάς είναι: Ποιες είναι οι απόψεις των αστυνομικών αναφορικά με τα προγράμματα επιμόρφωσης και ποιες είναι οι επιμορφωτικές τους ανάγκες;

Ως επιμέρους ερευνητικά ερωτήματα ορίστηκαν τα ακόλουθα:

- Πώς συσχετίζεται η βασική εκπαίδευση των αστυνομικών με την εκτέλεση των καθηκόντων τους;
- Πώς συσχετίζεται η δια βίου εκπαίδευση -μετεκπαιδεύσεις- με την εκτέλεση των καθηκόντων τους;
- Ποιοι παράγοντες καθιστούν σημαντικές τις μετεκπαιδεύσεις των αστυνομικών;

Το δείγμα της έρευνας, όπως προαναφέρθηκε, αποτελέσαν 100 αστυνομικοί (γενικών καθηκόντων), οι οποίοι υπηρετούν στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης και 60 από αυτούς είναι άνδρες, 39 γυναίκες και 1 δεν δήλωσε το φύλο του. Η συμμετοχή μεγάλου ποσοστού γυναικών στην έρευνα απέδειξε ότι η εκπαίδευση στις Σχολές της Αστυνομίας είναι χώρος που κερδίζει πλέον το ενδιαφέρον των γυναικών σε μεγάλο βαθμό.

Οι περισσότεροι, απάντησαν στο σύνολο των ερωτήσεων, αξιολογώντας τις γνώσεις τους και την εφαρμογή των αστυνομικών δεξιοτήτων τους και παράλληλα τόνισαν την αναγκαιότητα για επιμόρφωση-μετεκπαίδευση, προτείνοντας μάλιστα και ορισμένες θεματικές ενότητες.

Είναι απαραίτητο να σημειωθεί, ότι δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στο πρώτο ερευνητικό ερώτημα, το οποίο καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος των ερωτήσεων του ερωτηματολογίου, σε σχέση με τα άλλα δύο ερευνητικά ερωτήματα, καθότι βασική επιδίωξη της ερευνήτριας ήταν τα αποτελέσματα των απαντήσεων να αποτυπώσουν στο μεγαλύτερο βαθμό την επικρατούσα κατάσταση.

Όσον αφορά την ηλικιακή ομάδα των ερωτώμενων, η πλειοψηφία (81%) αυτών είναι μεταξύ 35 έως 50 ετών και το μεγαλύτερο ποσοστό (ποσοστό 48%) υπηρετεί στην Ελληνική Αστυνομία πάνω από 20 έτη. Συνάγεται, λοιπόν, ότι οι αστυνομικοί του δείγματος έχουν μεγάλη εμπειρία στην εργασία τους και επίσης αντιλαμβάνονται τις τυχόν δυσκολίες όταν έρχονται αντιμέτωποι με περιστατικά για πρώτη φορά.

Επιπλέον, από τους 96 αστυνομικούς που απάντησαν στην ερώτηση «από ποια σχολή αποφοίτησαν», οι 62 αστυνομικοί (64,6%) αποφοίτησαν από τη Σχολή Αστυφυλάκων και οι 34 αστυνομικοί (35,4%) από τη Σχολή αξιωματικών. Ακόμη, το 25% των συμμετεχόντων στην έρευνα, έχει λάβει επιπλέον σπουδές, κατέχοντας πτυχίο Α.Ε.Ι ή Τ.Ε.Ι., μεταπτυχιακό τίτλο και διδακτορικό, γεγονός που σημαίνει ότι οι αστυνομικοί αυτοί διευρύνει τις γνώσεις τους και σε διάφορα άλλα γνωστικά αντικείμενα. Διάφορες έρευνες έχουν δείξει ότι το ανώτερο επίπεδο γνώσεων έχει θετική επιρροή στον τρόπο συμπεριφοράς και αλλά στην αποτελεσματικότητα του αστυνομικού.

Ξεκινώντας, λοιπόν, από το πρώτο ερώτημα, σχετικά με το αν οι αστυνομικοί έχουν παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης μετά την αποφοίτησή τους από τη Σχολή Αστυνομίας, (γράφημα 1) παρατηρούμε ότι η πλειοψηφία, 74 Αστυνομικοί (ποσοστό 74%) δηλαδή παραπάνω από τους μισούς, απάντησαν θετικά ενώ 26 αστυνομικοί (ποσοστό 26%) απάντησαν αρνητικά. Από τις απαντήσεις αυτές, συνάγεται ότι υπάρχει μεγάλη επιθυμία από τους αστυνομικούς να επιμορφώνονται πάνω σε διάφορα θέματα που τους απασχολούν καθημερινά στην εργασία τους.

Στα αποτελέσματα της ερώτησης 2α, αναφορικά με την επάρκεια των γνώσεων των αστυνομικών να αντιμετωπίσουν κάθε συμβάν όταν αποφοιτούν από τη σχολή της Αστυνομίας (γράφημα 2^α), βλέπουμε ότι συνολικά 57 συμμετέχοντες στην έρευνα, δεν είναι σύμφωνοι και συγκεκριμένα (ποσοστό 31%) διαφωνούν απόλυτα και 26 αστυνομικοί (ποσοστό 26%) διαφωνούν. Αντίθετα, στην ερώτηση 2β, αναφορικά με την ικανότητά τους σήμερα να αντιμετωπίσουν το κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας τους, συνολικά 66 αστυνομικοί είναι σύμφωνοι και πιο συγκεκριμένα οι 55

(ποσοστό 55%), παραπάνω από τους μισούς, δήλωσαν ότι συμφωνούν, ενώ οι 11 (ποσοστό 11%), συμφωνούν απόλυτα.

Από τις απαντήσεις στην ερώτηση 3α , για το αν οι αστυνομικοί είναι έτοιμοι όταν αποφοιτούν από τη Σχολή να αντιμετωπίσουν περιστατικά όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση του όπλου, η πλειοψηφία του δείγματος δηλαδή 35 αστυνομικοί (ποσοστό 35%) δήλωσαν ότι ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν. Αντίθετα, στις απαντήσεις της ερώτησης 3β για το αν σήμερα νιώθουν ικανοί να αντιμετωπίσουν περιστατικά όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση του όπλου 61 (ποσοστό 61%) δηλαδή παραπάνω από τους μισούς, δήλωσαν ότι συμφωνούν και οι 13 αστυνομικοί (ποσοστό 13%) συμφωνούν απόλυτα. Τα αποτελέσματα αυτά παρατηρούνται διότι αρκετά μεγάλος αριθμός νέων αστυνομικών δεν είναι σίγουροι για τις σωστές ενέργειες και για τη νόμιμη χρήση του όπλου. Αυτά τα αποτελέσματα, συσχετίζονται με τη βασική εκπαίδευση στις σχολές και συγκεκριμένα με τη διδασκαλία της νομοθεσίας περί όπλων η οποία δεν είναι επαρκής. Ωστόσο, βλέπουμε ότι μετά την παρέλευση ετών από την αποφοίτησή τους από τις Σχολές νιώθουν περισσότερο ικανοί να ανταπεξέλθουν και να αντιμετωπίσουν περιστατικά υψηλού κινδύνου, όπως αυτά στα οποία γίνεται χρήση του όπλου.

Τα αποτελέσματα της ερώτησης 4α, για το αν οι αστυνομικοί όταν αποφοιτούν από τη σχολή είναι έτοιμοι να αξιολογήσουν κάθε περιστατικό και να επιλέξουν τον τρόπο αντιμετώπισής τους, μας δείχνουν ότι οι περισσότεροι αστυνομικοί είτε δεν είναι σύμφωνοι [οι 31 αστυνομικοί (ποσοστό 31%) δήλωσαν ότι διαφωνούν], είτε δεν είναι βέβαιοι, [41 αστυνομικοί (ποσοστό 41%) ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν]. Αντιθέτως, στην ερώτηση 4β στην οποία εξετάζεται η ικανότητα σήμερα να αξιολογήσουν οι αστυνομικοί κάθε περιστατικό και να επιλέξουν τον τρόπο αντιμετώπισής του, οι 69 αστυνομικοί του δείγματος (ποσοστό 69%) δηλαδή περισσότεροι από τους μισούς, συμφωνούν.

Παρατηρώντας τα αποτελέσματα της ερώτησης 5 για το πόσο ικανοποιητική ήταν η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβαν οι αστυνομικοί από τη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησαν βλέπουμε ότι, η πλειοψηφία του δείγματος δηλαδή 47 αστυνομικοί (47%) είναι ικανοποιημένοι από την βασική τους εκπαίδευση.

Ενδιαφέρον προκαλούν οι απαντήσεις που δόθηκαν στην ερώτηση 6 για τη χρονική διάρκεια της βασικής εκπαίδευσης που έλαβαν οι αστυνομικοί στη Σχολή τους. Παρατηρούμε ότι οι περισσότεροι συμμετέχοντες στην έρευνα, 51 αστυνομικοί (ποσοστό 51%), περίπου οι μισοί, θεωρούν ότι ήταν μεγάλο το διάστημα που εκπαιδεύτηκαν.

Εξετάζοντας τις απαντήσεις της ερώτησης 7 που αφορούν στο επίπεδο ευκολίας ή δυσκολίας της βασικής εκπαίδευσης, οι 60 αστυνομικοί (ποσοστό 60%) δηλαδή περισσότεροι από τους μισούς, πιστεύουν ότι ήταν μέτριας δυσκολίας η εκπαίδευση που έλαβαν στη Σχολή τους.

Βλέποντας τα αποτελέσματα της ερώτησης 8 για το αν οι αστυνομικοί θεωρούν τη διαρκή επιμόρφωση-κατάρτιση αναγκαία κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής τους οι περισσότεροι συμμετέχοντες απάντησαν θετικά και συγκεκριμένα οι 40 αστυνομικοί (ποσοστό 40%) συμφωνούν και οι 55 αστυνομικοί (ποσοστό 55%), παραπάνω από τους μισούς, συμφωνούν απόλυτα.

Ακολούθως, στα αποτελέσματα της ερώτησης 9, για το αν τα γνωστικά αντικείμενα της βασικής εκπαίδευσης είναι απαραίτητο να αναμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα, παρατηρούμε ότι υπάρχει μεγάλη επιθυμία από το μεγαλύτερο μέρος του δείγματος. Συγκεκριμένα οι 39 αστυνομικοί (ποσοστό 39%) συμφωνούν και οι 56 αστυνομικοί (ποσοστό 56%), συμφωνούν απόλυτα στο ερευνητικό αυτό ερώτημα..

Περίπου τα ίδια ποσοστά, με τα παραπάνω, παρατηρούνται και στα αποτελέσματα - απαντήσεις της ερώτησης 10. Οι περισσότεροι αστυνομικοί φαίνεται να επιθυμούν, οι επιμορφώσεις τους να έχουν ιδιαίτερα εξειδικευμένο χαρακτήρα και να επικεντρώνονται σε συγκεκριμένα θέματα. Συγκεκριμένα, οι 36 αστυνομικοί (ποσοστό 36%) συμφωνούν και οι 60 αστυνομικοί (ποσοστό 60%), συμφωνούν απόλυτα με την παραπάνω ερώτηση.

Αναφορικά με την ερώτηση 11 στην οποία εξετάζεται αν η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών, απάντησαν 99 συμμετέχοντες στην έρευνα. Από αυτούς οι 32 αστυνομικοί (ποσοστό 32,3) συμφωνούν και οι 65 αστυνομικοί (ποσοστό 64,6%) συμφωνούν απόλυτα. Σε αυτή την ερώτηση βλέπουμε επίσης ότι κανένας αστυνομικός δεν διαφωνεί.

Στις απαντήσεις της ερώτησης 12, για το αν οι αστυνομικοί νιώθουν περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσουν περιστατικά μετά την μετεκπαίδευση τους, παρατηρούμε ότι οι 51 αστυνομικοί (ποσοστό 51%) συμφωνούν και οι 37 αστυνομικοί (ποσοστό 37%) συμφωνούν απόλυτα.

Ακολούθως, στις απαντήσεις της ερώτησης 13, για το κατά πόσο νιώθουν οι αστυνομικοί ότι εμπιστεύονται περισσότερο έναν συνάδελφο που έχει περάσει ανάλογο σχολείο, το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος δηλαδή 49 αστυνομικοί (ποσοστό 49%) ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν. Όμως, είναι σύμφωνοι με αυτή την ερώτηση, οι 30 αστυνομικοί (ποσοστό 30%) του δείγματος.

Όσον αφορά τις απόψεις των αστυνομικών κατά πόσο νιώθουν ότι πρέπει να εκπαιδευτούν περισσότερο σε εξειδικευμένους τομείς εγκληματικότητας, όπως το οικονομικό έγκλημα ή την τρομοκρατία, αυτές αποτυπώνονται στην ερώτηση 14. Παρατηρούμε δηλαδή ότι ο μεγαλύτερος αριθμός συμμετεχόντων έχει θετική άποψη για εκπαίδευση σε εξειδικευμένους τομείς και συγκεκριμένα οι 48 αστυνομικοί (ποσοστό 48%) συμφωνούν και οι 16 αστυνομικοί (ποσοστό 16%) συμφωνούν απόλυτα.

Η ερώτηση 15 είναι ανοικτού τύπου ερώτηση. Οι συμμετέχοντες στο δείγμα αστυνομικοί, κλήθηκαν να επιλέξουν ή να σημειώσουν την επιθυμία τους για τη χρονική διάρκεια της συντηρητικής εκπαίδευσης σε θέματα Αυτοάμυνας-Αυτοπροστασίας – Οπλοτεχνικής/Σκοποβολής. Από με τα αποτελέσματα της ερώτησης αυτής, συμπεραίνουμε ότι οι περισσότεροι αστυνομικοί επιθυμούν η μετεκπαίδευση αυτή να έχει διάρκεια πάνω από 3 ημέρες κάθε χρόνο. Συγκεκριμένα την προτίμηση αυτή δήλωσαν 44 αστυνομικοί (ποσοστό 44%) του δείγματος και επιπλέον ένας αστυνομικός (ποσοστό 1%) απάντησε ότι θα επιθυμούσε αυτού του είδους η μετεκπαίδευση να έχει διάρκεια τέσσερις ημέρες τον χρόνο, ένας αστυνομικός (ποσοστό 1%) δηλώνει την επιθυμία του για πέντε ημέρες τον χρόνο, ένας (ποσοστό 1%) επιθυμεί να εκπαιδεύεται τρεις ημέρες κάθε μήνα και ένας αστυνομικός (ποσοστό 1%) αναφέρει ότι θα ήθελε η μετεκπαίδευση αυτή να είναι διάρκειας ενός μήνα.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της τελευταίας ερώτησης, στην οποία κλήθηκαν οι συμμετέχοντες να προτείνουν θέματα και τεχνικές που χρειάστηκαν στη δουλειά τους και δεν είχαν διδαχθεί στη Σχολή, παρατηρούμε μια ποικιλία θεμάτων για τα οποία θεωρούν ελλειπείς τις γνώσεις τους. Οι αστυνομικοί δηλώνουν ότι θα ήταν απαραίτητο να αποκτήσουν γνώσεις για θέματα τροχαίας, πρακτικά σενάρια και τρόποι αντιμετώπισης οιοφλύγων πολιτών. Επιθυμούν περισσότερη ανάλυση της νομοθεσίας περί όπλων, του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (Κ.Ο.Κ.) και του Γενικού Οικοδομικού Κώδικα (Γ.Ο.Κ.). Αναφέρουν την εκμάθηση ξένων γλωσσών και τη χρήση Η/Υ. Επιπλέον, επιζητούν ενημέρωση – εκπαίδευση για τους τρόπους αντιμετώπισης περιστατικών όπως: ακούσιας νοσηλείας ατόμων, αιφνίδιων θανάτων, παράπονα πολιτών και συμβουλές τους προς εξώδικη επίλυση των διαφορών τους. Επίσης, για χειρισμό θεμάτων που αφορούν στην ενδοοικογενειακής βίας, εγκλεισμό ψυχασθενών, διαχείριση πλήθους ύστερα από πορείες, διαδηλώσεις, Τέλος, επιθυμούν την απόκτηση γνώσεων σε περιστατικά που αφορούν σε: Αντιμετώπιση ατόμων υπό την επήρεια ναρκωτικών ψυχολογικά ασθενών ατόμων, οικογενειακής βίας, περιστατικά με

κατοικίδια (σκύλοι, γάτες) οικοδομικής φύσεως περιστατικά, πρόθεση αυτοκτονίας από ανήλικα είτε ενήλικα άτομα και σε θέματα ψυχολογίας.

3.3. ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΙΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Ελεγχος αξιοπιστίας της συσχέτισης των δύο ερευνητικών υποερωτημάτων της 3^{ης} ερώτησης του ερωτηματολογίου

		3 ^α . Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω κάθε συμβάν.	3 ^β . Σήμερα νιώθω ότι είμαι ικανός να αντιμετωπίσω το κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας μου.
Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω κάθε συμβάν.	Pearson Correlation Sig. (2-tailed) N	1 100	,409** 100 ,000
Σήμερα νιώθω ότι είμαι ικανός να αντιμετωπίσω το κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας μου.	Pearson Correlation Sig. (2-tailed) N	,409** 100	1 100 ,000

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Ελεγχος αξιοπιστίας της συσχέτισης των δύο ερευνητικών υποερωτημάτων της 3^{ης} ερώτησης του ερωτηματολογίου

		Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.	Σήμερα νιώθω ικανός να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.
Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω περιστατικό	Pearson Correlation Sig. (2-tailed)	1	,396** ,000

όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.	N	100	100
Σήμερα νιώθω ικανός να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.	Pearson Correlation	,396**	1
	Sig. (2-tailed)	,000	
	N	100	100

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

Έλεγχος αξιοπιστίας της συσχέτισης των δύο ερευνητικών υποερωτημάτων της 3^{ης} ερώτησης του ερωτηματολογίου

	Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.	Σήμερα νιώθω ικανός να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.
Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.	Pearson Correlation Sig. (2-tailed) N	1 ,478 ,007 100 100
Σήμερα νιώθω ικανός να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.	Pearson Correlation Sig. (2-tailed) N	,178 ,077 100 100

3.4. Περιγραφικές Συσχετίσεις μεταβλητών

Πίνακες διπλής εισόδου

Οι πίνακες διπλής εισόδου (cross-tabulation tables) είναι κατάλληλοι πίνακες για τη συγκέντρωση και παρουσίαση δεδομένων που αφορούν δυο μεταβλητές

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ 1

Στον πίνακα Γ1, βλέπουμε τα αποτελέσματα της συσχέτισης της ερώτησης «*Μετά την αποφοίτησή σου από τη Σχολή Αστυνομίας, έχεις παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης*» με το «*φύλο*» των στοιχείων του δείγματος.

		Φύλο		Total
		ΑΝΔΡΑΣ	ΓΥΝΑΙΚΑ	
Μετά την αποφοίτησή σου από τη Σχολή Αστυνομίας, έχεις παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης;	ΝΑΙ	42	31	73
	ΟΧΙ	18	8	26
	Total	60	39	99

Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι από το σύνολο των 99 αστυνομικών (60 ανδρών, 39 γυναικών και 1 δεν δήλωσε φύλο) του δείγματος, παρακολούθησαν προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης μετά την αποφοίτησή τους από σχολή Αστυνομίας οι 74 και συγκεκριμένα 43 άνδρες και 31 γυναίκες, ενώ δεν παρακολούθησαν 26 αστυνομικοί, δηλαδή 18 άνδρες και 8 γυναίκες.

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ 2

Στον πίνακα Γ2, βλέπουμε τα αποτελέσματα της συσχέτισης της ερώτησης «*Πιστεύεις πως η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβες στη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησες ήταν: καθόλου ικανοποιητική έως ικανοποιητική*» με τη «*Σχολή Αστυνομίας*» από την οποία αποφοιτήσαν οι ερωτώμενοι.

		Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοιτήσατε:		Total
		ΣΧΟΛΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ	ΣΧΟΛΗ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ	
Πιστεύεις πως η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβες στη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησες ήταν:	ΚΑΘΟΛΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ	1	0	1
	ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ	6	5	11
	ΜΕΤΡΙΑ	26	13	39
	ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ	29	16	45
Total		62	34	96

Στον πίνακα Γ2 παρατηρούμε ότι σχετικά με τους αποφοίτους της σχολής αξιωματικών: ένας δηλώνει ότι δεν ήταν καθόλου ικανοποιητική η εκπαίδευση, 6 τη θεωρούν ελάχιστα ικανοποιητική, 26 πιστεύουν ότι ήταν μέτρια και 29 τη θεωρούν ικανοποιητική. Όσον αφορά τους απόφοιτους της σχολής αστυφυλάκων, οι 5 από αυτούς, δηλώνουν ότι είναι ελάχιστα ικανοποιημένοι από την ποιότητα της βασικής τους εκπαίδευσης, οι 13 πιστεύουν ότι ήταν μέτρια και οι 16 είναι ικανοποιημένοι.

Εξετάζοντας τις παραπάνω μεταβλητές βλέπουμε ότι οι περισσότεροι απόφοιτοι και των δύο Σχολών θεωρούν ότι η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης ήταν ικανοποιητική.

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ 3

Στον πίνακα Γ3, βλέπουμε τα αποτελέσματα τη συσχέτισης της ερώτησης «*Θεωρείς πως η βασική σου εκπαίδευση ήταν: πολύ εύκολη έως πολύ δύσκολη*» με τις «*Επιπλέον σπουδές*».

		Επιπλέον σπουδές:		
		ΤΙΠΟΤΕ ΕΠΙΠΛΕΟΝ	ΑΕΙ	ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ
Θεωρείς πως η βασική σου εκπαίδευση ήταν:	ΠΟΛΥ ΕΥΚΟΛΗ	1	0	0
	ΕΥΚΟΛΗ	2	1	1
	ΜΕΤΡΙΑ	44	12	3
	ΔΥΣΚΟΛΗ	28	4	3
	Total	75	17	7

Παρατηρούμε λοιπόν ότι από τους 99 αστυνομικούς, οι 75 δεν έχουν πραγματοποιήσει επιπλέον σπουδές, οι 17 κατέχουν τίτλους Α.Ε.Ι και οι 7 κατέχουν μεταπτυχιακούς τίτλους.

Από τους 75 ερωτώμενους οι οποίοι δήλωσαν ότι δεν έχουν επιπλέον τίτλους σπουδών: ένας θεωρεί την βασική του εκπαίδευση πολύ εύκολη, οι 2 τη θεωρούν εύκολη, οι 44 πιστεύουν ότι ήταν μέτρια και οι 28 ότι ήταν δύσκολη.

Όσον αφορά τους 17 αστυνομικούς κατόχους τίτλων Α.Ε.Ι: ένας τη θεωρεί εύκολη, 12 πιστεύουν ότι ήταν μέτριας δυσκολίας και 4 τη θεωρούν δύσκολη.

Τέλος, σχετικά με τους 7 αστυνομικούς κατόχους μεταπτυχιακών τίτλων ένας θεωρεί εύκολη τη βασική του εκπαίδευση, 3 πιστεύουν ότι ήταν μέτρια και 3 δηλώνουν ότι ήταν δύσκολη.

Επιπλέον, παρατηρούμε ότι οι 4 αστυνομικοί /πτυχιούχοι ΑΕΙ από τους 17, περίπου το ¼ του δείγματος, θεωρούν δύσκολη τη βασική εκπαίδευση στη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησαν. Την ίδια άποψη έχουν και 3 αστυνομικοί /κάτοχοι μεταπτυχιακού τίτλου από τους 7 συμμετέχοντες, δηλαδή περίπου οι μισοί.

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ4

Στον πίνακα Γ4, βλέπουμε τα αποτελέσματα της συσχέτισης της ερώτησης «*Η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών*» με την ερώτηση «*Νιώθω περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσω περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή μου*».

	Νιώθω περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσω περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή μου.		ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	Total
	ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	ΣΥΜΦΩΝΩ		
Η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών.	ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	1 2	0	3
	ΣΥΜΦΩΝΩ	5	19	8
	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	6	29	29
	Total	12	50	37
				99

Παρατηρούμε ότι από τους 3 αστυνομικούς που κράτησαν ουδέτερη στάση, δηλαδή ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν, ότι η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών: ο ένας έχει ουδέτερη άποψη, για το αν νιώθει σιγουριά να αντιμετωπίσει περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή του και οι άλλοι 2 συμφωνούν με την τελευταία πρόταση.

Από τους 32 αστυνομικούς, οι οποίοι συμφωνούν ότι η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών: Οι 5 ούτε συμφωνούν ούτε διαφωνούν ότι νιώθουν περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσουν

περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή τους, οι 19 συμφωνούν και οι 8 συμφωνούν απόλυτα.

Από τους 64 αστυνομικούς οι οποίοι συμφωνούν απόλυτα ότι η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών: οι 6 έχουν ουδέτερη άποψη για το αν νιώθουν περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσουν περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή τους, οι 29 συμφωνούν και οι υπόλοιποι 29 συμφωνούν απόλυτα.

3.5. Σχολιασμός πινάκων διπλής εισόδου

Στον πίνακα Γ 1 εξετάσαμε τη συνάφεια της ερώτησης «*Πόσοι μετά την αποφοίτηση από τη Σχολή Αστυνομίας, έχουν παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης*» με το «Φύλο» των στοιχείων του δείγματος.

Ο λόγος που εξετάσαμε το ζεύγος αυτών των ερωτημάτων, ήταν για να δούμε κατά πόσο η συμμετοχή αστυνομικών σχετίζεται με το φύλο και να βγουν συμπεράσματα για την σχέση που έχει το φύλο με την παρακολούθηση επιμορφωτικών προγραμμάτων. Παρατηρούμε λοιπόν ότι, πάνω από τα 2/3 του συνόλου των ανδρών αλλά και των γυναικών της Ελληνικής Αστυνομίας, έχουν παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης μετά την αρχική τους εκπαίδευση.

Στον πίνακα Γ 2 εξετάσαμε τη συνάφεια της ερώτησης: «*Πιστεύεις πως η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβες στη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησες ήταν: καθόλου ικανοποιητική έως ικανοποιητική*» με τη «*Σχολή Αστυνομίας*» από την οποία αποφοιτήσαν οι ερωτώμενοι. Ο βαθμός ικανοποίησης από τις σπουδές κρίθηκε ως απαραίτητο στοιχείο προς διερεύνηση, καθώς όσο πιο ικανοποιημένος είναι κάποιος από αυτές, τόσο πιο αποφασισμένος αισθάνεται στο να ακολουθήσει τον αντίστοιχο επαγγελματικό χώρο. Η μη ικανοποίηση από τις σπουδές είναι αναμενόμενο να δυσαρεστεί το άτομο και να σκέφτεται την αναζήτηση άλλων επιλογών.

Στον πίνακα Γ 3 συσχετίσαμε τη συνάφεια της ερώτησης «*Θεωρείς πως η βασική σου εκπαίδευση ήταν: πολύ εύκολη έως πολύ δύσκολη*» με τις «*Επιπλέον σπουδές*» και συμπεραίνουμε ότι, το επίπεδο γραμματικών γνώσεων των αστυνομικών, επηρεάζει τον τρόπο που αντιλαμβάνονται τη βασική και συνεχιζόμενη εκπαίδευσή τους. Οι αστυνομικοί με ανώτερο επίπεδο γραμματικών γνώσεων θεωρούν τη διάρκεια της βασικής τους εκπαίδευσης «*δύσκολη*». Ως γνωστό, η βασική εκπαίδευση των αστυνομικών περιλαμβάνει θεωρητική κατάρτιση και πρακτική άσκηση. Συνήθως τα άτομα με ανώτερο επίπεδο γραμματικών γνώσεων

δεν συμπεριλαμβάνουν άσκηση στην καθημερινότητά τους και για το λόγο αυτό, ο αστυνομικός δυσκολεύεται να ανταποκριθεί στο πρακτικό σκέλος της εκπαίδευσης και τη θεωρεί «δύσκολη».

Στον πίνακα Γ 4 εξετάσαμε τη συνάφεια της ερώτησης «*Η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών*» με την ερώτηση «*Νιώθω περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσω περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή μου*». Παρατηρούμε ότι εκτός από 3 άτομα του δείγματος οι οποίοι κράτησαν ουδέτερη στάση, οι υπόλοιποι συμμετέχοντες είτε απλά συμφωνούν είτε συμφωνούν απόλυτα με τα δύο παραπάνω ερευνητικά ερωτήματα. Συμπεραίνουμε λοιπόν τη σπουδαιότητα της μετεκπαίδευσης η οποία καθίσταται αναγκαία στη σύγχρονη πραγματικότητα καθώς η εγκληματικότητα μετεξελίσσεται και επίσης αυξάνεται το επίπεδο σιγουριάς τους για την αντιμετώπιση διάφορων περιστατικών της καθημερινής εργασιακή τους ζωή.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

4.1. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι υποθέσεις της έρευνας επιβεβαιώνονται από τα ευρήματα της συγκεκριμένης μελέτης τα οποία συνάδουν με τη βιβλιογραφία που αναφέρεται στην θεωρητική επισκόπηση.

Η συγκεκριμένη έρευνα διερευνά την ανάγκη για εκπαίδευση και κατάρτιση των αστυνομικών που υπηρετούν σε τμήματα της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης. Ωστόσο, τα συμπεράσματα από την πρωτογενή έρευνα, εξαιτίας της τεχνικής της δειγματοληψίας που ακολουθήθηκε, (Convenience Sampling), δεν μπορούν να γενικευθούν.

Ουσιαστικά, η παρούσα μελέτη αποτύπωσε τις απόψεις 100 συμμετεχόντων αστυνομικών της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης. Το δείγμα μας αποτελείται από 60 άνδρες, 39 γυναίκες και 1 δεν δήλωσε φύλο. Η συμμετοχή μεγάλου ποσοστού γυναικών στην έρευνα απέδειξε ότι η εκπαίδευση στις Σχολές της Αστυνομίας είναι χώρος που κερδίζει πλέον το ενδιαφέρον των γυναικών σε μεγάλο βαθμό.

Επίσης, από την παρούσα έρευνα, αποδεικνύεται η επιθυμία καθώς επίσης και η ανάγκη των αστυνομικών για συμμετοχή τους σε προγράμματα κατάρτισης και επιμόρφωσης. Η ανάγκη αυτή απορρέει από το γεγονός ότι έχουν αλλάξει οι μορφές εγκληματικότητας και προκειμένου οι αστυνομικοί να καταστούν περισσότερο αποτελεσματικοί κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, επιθυμούν να ανανεώσουν και να βελτιώσουν τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους. Είναι σημαντικό να σημειωθεί, ότι οι συμμετέχοντες, στην πλειοψηφία τους, είναι ηλικίας μεταξύ των 35-50 ετών οι οποίοι έχουν εμπειρία στον πραγματικό εργασιακό χώρο και αντιλαμβάνονται τις ελλείψεις που είχε η βασική εκπαίδευσή τους.

Σύμφωνα με τα ευρήματα της έρευνας, περίπου ο μισός πληθυσμός του δείγματος, έχει παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης και συγχρόνως αναγνωρίζει την ανάγκη για συνεχιζόμενη εκπαίδευση.

Επίσης το ίδιο ποσοστό του δείγματος, δηλώνει ότι, οι αστυνομικοί δεν είναι ικανοί να ανταποκριθούν σε οποιοδήποτε συμβάν, ούτε να αξιολογήσουν ένα περιστατικό και να επιλέξουν τον τρόπο αντιμετώπισής του μετά την αποφοίτησή τους από τις Σχολές της Αστυνομίας και το σημαντικότερο είναι ότι δεν έχουν την ευχέρεια-ικανότητα να χρησιμοποιήσουν το όπλο τους. Ειδικότερα, συγκρίνοντας τα αποτελέσματα της ερώτησης 5 με εκείνα των ερωτήσεων 2α και 3α παρατηρούμε ότι οι αστυνομικοί ενώ χαρακτήρισαν την ποιότητα της βασικής τους εκπαίδευσης

ικανοποιητική, δεν ένιωθαν αρκετά έτοιμοι όταν αποφοίτησαν από τη Σχολή για να αντιμετωπίσουν οποιοδήποτε συμβάν ή οποιοδήποτε περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου. Οι συγκεκριμένοι αστυνομικοί που συμμετείχαν στην έρευνα, θεωρούν ότι η βασική εκπαίδευση μπορεί να τους προσφέρει πληροφορίες-βασικές γνώσεις για την αποτελεσματικότερη εκτέλεση των καθηκόντων τους, όμως δεν αισθάνονται απόλυτα έτοιμοι για την αντιμετώπιση δύσκολων καταστάσεων. Με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει ότι οι γνώσεις που αποκόμισαν δεν βοήθησαν στον τρόπο αξιολόγησης και αντιμετώπισης συμβάντων της εργασιακής τους καθημερινότητας.

Σχετικά με την αναγκαιότητα για διαρκή επιμόρφωση-κατάρτιση κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής τους ζωής οι ερωτώμενοι είναι απόλυτα σύμφωνοι καθώς μόνο ελάχιστοι (5 άτομα) διαφωνούν. Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι, ο αστυνομικός που έχει εμπειρία στον πραγματικό εργασιακό χώρο αντιλαμβάνεται τις ελλείψεις που έχει η εκπαίδευσή του, σε νέα και κυρίως κρίσιμα περιστατικά, όταν νιώθει ότι δεν είναι ικανός να ανταπεξέλθει με αποτέλεσμα, ή υπάρχει πιθανότητα του λάθους στη διαχείρισή τους.

Όσον αφορά την μετεκπαίδευση-συντηρητική εκπαίδευση των αστυνομικών στο αντικείμενο της αυτοάμυνας αυτοπροστασίας-οπλοτεχνικής /σκοποβολής, οι γνώσεις του οποίου θεωρούνται απαραίτητες για κάθε αστυνομικό, οι απαντήσεις των ερωτώμενων συγκλίνουν στην αύξηση της διάρκειας αυτής της εκπαίδευσης (η οποία σήμερα πραγματοποιείται σε τρεις ημέρες). Οι απόψεις των περισσότερων ερωτώμενων, συγκλίνουν στο να πραγματοποιείται η μετεκπαίδευση-συντηρητική εκπαίδευση τους σε θέματα αυτοάμυνας -αυτοπροστασίας-οπλοτεχνικής /σκοποβολής, σε διάστημα περισσότερων των τριών ημερών ετησίως. Προκειμένου να υπάρχει η ευχέρεια για να αναλυθούν και να συζητηθούν περισσότερα θέματα σχετικά με καταστάσεις που καλούνται να αντιμετωπίζουν οι αστυνομικοί στην καθημερινότητά τους, οι συμμετέχοντες στην έρευνα επιδιώκουν την αύξηση της χρονικής διάρκειας του συγκεκριμένου σεμιναρίου.

Ακόμη, σε ότι αφορά την αναγκαιότητα αναμόρφωσης της βασικής εκπαίδευσης στις Σχολές Αστυνομίας, οι περισσότεροι ερωτώμενοι είναι θετικοί, γεγονός που αποδεικνύει ότι μετά από κάποια χρόνια εργασιακής εμπειρίας θεωρείται απαραίτητη η αλλαγή των αντικειμένων διδασκαλίας.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον δηλώνουν για την υλοποίηση ειδικών προγραμμάτων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, ώστε να διδαχθούν νέες τεχνικές και δεξιότητες, με απώτερο στόχο να ανταπεξέλθουν επάξια στα καθήκοντα που τους ανατίθενται. Πιο συγκεκριμένα, επιθυμούν επιμόρφωση-μετεκπαίδευση στις νομικές γνώσεις και στις οικονομικές ενέργειες, οι οποίες είναι απαραίτητες κατά την εκτέλεση των

καθηκόντων τους, καθότι θεωρούν ότι δεν έχουν την κατάλληλη κατάρτιση. Παράλληλα, τονίζουν τη σημαντικότητα της μετεκπαίδευσης σε μεθόδους και τεχνικές πρακτικών σεναρίων με υπόπτους δηλαδή πρακτική άσκηση σε πραγματικές συνθήκες – ρεαλιστικά σενάρια. Η συγκεκριμένη μέθοδος βοηθά στην εφαρμογή τεχνικών και δεξιοτήτων ώστε ο εκπαιδευόμενος να αντιληφθεί τον πραγματικό χρόνο που απαιτείται να αντιδράσει.

Απαραίτητη θεωρούν, επίσης, και τη διδασκαλία σε θέματα πρώτων βοηθειών, και τεχνικές ελέγχου ατόμων και οχημάτων - επικίνδυνη οδήγηση. Ακόμη εκφράζουν την επιθυμία τους για την διδασκαλία θεμάτων αναφορικά με την νομοθεσία περί αλλοδαπών, προτείνουν περισσότερα εκπαιδευτικά προγράμματα σε θέματα τροχαίας και συγκεκριμένα αναφορικά με τις ενέργειες των αστυνομικών για την αντιμετώπιση οиноφλύγων πολιτών. Επιπλέον, συνιστούν την καλύτερη εκμάθηση ξένων γλωσσών και χρήσης Η/Υ, την απόκτηση γνώσεων ψυχολογίας, και τη μεγαλύτερης διάρκειας εκπαίδευση.

Παράλληλα, οι γνώσεις και οι δεξιότητες των αστυνομικών και κατ' επέκταση η αξιολόγηση τους, βοηθά τους διοικητές και τα διευθυντικά στελέχη ώστε να μπορούν να πραγματοποιούν σωστή διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού. Είναι γεγονός ότι, η εξειδίκευση των αστυνομικών είναι δυνατόν να βελτιώσει την απόδοση και την αποτελεσματικότητά τους καθώς θα γίνει καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού τοποθετώντας το σωστό άτομο στη σωστή θέση, με απώτερο σκοπό την καλύτερη παροχή υπηρεσιών προς τον πολίτη.

Επίσης, σε προγράμματα κατάρτισης θα μπορούσαν να περιληφθούν και τεχνικές επικοινωνίας, με σκοπό τη βελτίωση των διαπροσωπικών σχέσεων στον εργασιακό χώρο, τόσο μεταξύ συναδέλφων όσο και τη στάση και τη συμπεριφορά απέναντι στους πολίτες.

Τα αποτελέσματα, λοιπόν, αυτής της έρευνας μπορούν να προσφέρουν απαραίτητες πληροφορίες στα διευθυντικά στελέχη της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης και λαμβάνοντας υπόψη τις προτάσεις των συμμετεχόντων στην έρευνα αστυνομικών για συνεχή ανανέωση γνώσεων, να δρομολογήσουν την υλοποίηση προγραμμάτων εκπαίδευσης .

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι οι δεξιότητες και οι πρακτικές, οι οποίες είναι απαραίτητες για την άσκηση ενός επαγγέλματος πρέπει να ανανεώνονται τόσο για τους νεοπροσληφθέντες όσο και για εκείνους που υπηρετούν αρκετά χρόνια έτσι ώστε να αποδίδουν το μέγιστο δυνατό.

Θα λέγαμε επίσης ότι, η επιμόρφωση είναι αυτή που συμπληρώνει την προσπάθεια του ανθρώπου για ευρύτερη μόρφωση αφενός μεν λόγω της ανάγκης για

προσωπική εξέλιξη και αφετέρου λόγω των απαιτήσεων που προβάλλει η κοινωνία μας. Η δια βίου μάθηση και εκπαίδευση θεωρείται απαραίτητη και για τον σύγχρονο αστυνομικό.

4.2. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Ένας περιορισμός της έρευνάς μας είναι ότι όλοι οι συμμετέχοντες στην έρευνα έπρεπε να έχουν πρόσβαση σε υπολογιστή και έτσι ο πληθυσμός περιορίστηκε ένα νεότερο ηλικιακά υποσύνολο το οποίο έχει μεγαλύτερη ικανότητα πρόσβασης στο διαδίκτυο.

Επίσης, περιορισμό της έρευνά μας αποτελεί η έλλειψη ελέγχου της ειλικρίνειας των ερωτηθέντων καθώς και η υποκειμενικότητα των ερωτηθέντων στην κατανόηση ερωτήσεων και γι αυτό το λόγο τα αποτελέσματα δεν μπορούν να γενικευτούν.

Ένας επιπλέον περιορισμός ήταν, οι προσωπικοί ενδοιασμοί των συμμετεχόντων αναφορικά με τη χρήση των πληροφοριών που αντλήθηκαν μέσω των ερωτηματολογίων και οι αμφιβολίες για τη σκοπιμότητα της έρευνας αλλά και η ανησυχία τους εάν είναι πιθανό χρησιμοποιηθούν οι απαντήσεις τους στην υπηρεσία και επηρεαστεί η αξιολόγησή τους.

4.3. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Η παρούσα έρευνα θα μπορούσε να αποτελέσει εφαλτήριο για περαιτέρω διερεύνηση ζητημάτων όπως:

- Η αξιολόγηση της άποψης των νεοεξερχόμενων αστυνομικών μετά από ένα – δύο έτη εμπειρίας τους στον εργασιακό χώρο
- Η έρευνα αναφορικά με την εκπαίδευση των Ειδικών κατηγοριών (Ειδικών Φρουρών και των Συνοριοφυλάκων)
- Η μελέτη των δόκιμων αστυνομικών, σχετικά με την ανάγκη για τη βελτίωση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.
- Η μελέτη άλλων ένστολων σωμάτων, προκειμένου να διαπιστωθούν τυχόν ανάγκες βελτίωσης στον τομέα της εκπαίδευσης.

Εν κατακλείδι, ανεξάρτητα από τις δυνατότητες διερεύνησης περαιτέρω ζητημάτων, τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν από στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας που ασχολούνται με τον σχεδιασμό επιμορφωτικών προγραμμάτων, τόσο ως προς την επιλογή θεματικών πεδίων όσο και ως προς τις μεθοδολογικές τεχνικές τις οποίες μπορούν να ενσωματώσουν στις Σχολές Αστυνομίας.

4.4.ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η συγκεκριμένη μελέτη έδειξε ότι, οι συμμετέχοντες αστυνομικοί θεωρούν αναγκαία τη βελτίωση και την ανανέωση των γνώσεων και των δεξιοτήτων τους για την αποτελεσματικότερη εκτέλεση των καθηκόντων τους και επιθυμούν να συμμετέχουν σε προγράμματα συνεχιζόμενης εκπαίδευσης. Σαφώς, στη στάση τους αυτή συμβάλει και η μετεξέλιξη της εγκληματικότητας. Παράλληλα, πιστεύουν ότι τα γνωστικά αντικείμενα της βασικής εκπαίδευσης είναι απαραίτητο να αναμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Είναι γνωστό ότι, στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στην μετεκπαίδευση των αστυνομικών. Η κατάρτιση λοιπόν του Έλληνα αστυνομικού πρέπει να αποτελεί μέρος του ευρύτερου σχεδιασμού. Σαφώς, για να υπάρξουν ουσιαστικά αποτελέσματα, η εκπαίδευση του αστυνομικού πρέπει να σχεδιάζεται τόσο με βάση τα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα αλλά και με τις απαιτήσεις της νέας πραγματικότητας.

Επομένως, σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από ένα καταγισμό γνώσεων και μια απaráμιλλη έκρηξη γνώσεων, η επιμόρφωση και η δια βίου μάθηση θεωρείται απαραίτητη και για τον κλάδο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Οι αλλαγές που συντελούνται έχουν αντίκτυπο σε όλους τους τομείς και έχουν αντίκτυπο και στην Ελληνική Αστυνομία, η οποία καλείται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στο τομέα της επιμόρφωσης προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της στην καταπολέμηση του εγκλήματος.

Η ανάλυση των δεδομένων που συλλέχτηκαν έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον αφού αυτά θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν είτε για να προσθέσουν ή για να συμπληρώσουν πεδία σε παλιότερες έρευνες με συναφές αντικείμενο. Θα μπορούσαν επίσης να αποτελέσουν μια αξιόπιστη πηγή πληροφοριών σε περίπτωση ενός νέου θεσμικού πλαισίου αναφορικά με την εκπαίδευση και κατάρτιση των αστυνομικών.

Στο πλαίσιο αυτό, θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν και οι προτάσεις του εγκληματολόγου Γιάννη Πανούση που αφορούν στον εκσυγχρονισμό της αστυνομίας και της εκπαίδευσης, αναφέρει ότι: «Η αστυνομική εκπαίδευση πρέπει να περιλαμβάνει τρεις βασικές κατευθύνσεις:

1) Την απόκτηση των αναγκαίων θεωρητικών γνώσεων και πρακτικών για την εκτέλεση των καθηκόντων των αστυνομικών. Πιο συγκεκριμένα, θεωρητικές γνώσεις πρέπει η αστυνομικοί να αποκτήσουν στα πεδία των επιστημών της κοινωνιολογίας, της νομικής, της εγκληματολογίας, της ψυχολογίας, της οικονομίας κ.λ.π., πρακτική

εξάσκησή τους στην εφαρμογή σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, γνώση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στα πλαίσια των καθηκόντων τους.

2) Την απόκτηση συγκεκριμένων φυσικών ικανοτήτων σε υψηλότερο επίπεδο από ό,τι ο μέσος άνθρωπος, οι οποίες να ανταποκρίνονται στις συχνά δύσκολες και επικίνδυνες συνθήκες του αστυνομικού επαγγέλματος. Ως εκ τούτου, απαιτούνται ειδικές σωματικές ικανότητες, τεχνικές αυτοάμυνας - αυτοπροστασίας και επιβίωσης σε δύσκολες συνθήκες, ψυχραιμία, σύνεση, αυτοέλεγχος, γρήγορη αντίληψη, ορθολογισμός κάτω από αντίξοες συνθήκες, θάρρος κ.λ.π.. Απαραίτητη κρίνεται και η πιστοποίηση των ικανοτήτων αυτών και δια βίου αξιολόγηση μέσα από συγκεκριμένες δοκιμασίες.

3) Την εσωτερίκευση και εμπέδωση συγκεκριμένων κανόνων ηθικής και δεοντολογίας, οι οποίοι θα διέπουν το σύνολο των ενεργειών των αστυνομικών έτσι ώστε να τις μετατρέπουν σε θετικές κοινωνικές δράσεις. (Παπακωνσταντής,2011)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

- Αθανασίου, Λ. (2000). Μέθοδοι και Τεχνικές Έρευνας στις Επιστήμες της Αγωγής, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.
- Βεργίδης, Δ., Καραλής, Θ. & Κουλαουζίδης, Γ. (2010). *Έκθεση για τη Διά βίου μάθηση στην Ελλάδα- Υπάρχουσα κατάσταση και προτάσεις μετασχηματισμού*. Αθήνα: Πολιτικό Γραφείο Πρωθυπουργού
- Γεωργογιάννης Χρήστος (2012) διδακτορική διατριβή. Εκπαίδευση και ανάπτυξη προσωπικού στην Ελληνική Αστυνομία: Προσδιοριστικοί παράγοντες, Μέθοδοι, Αξιολόγηση Αποτελεσματικότητας
- Cohen L. and Manion L,(1994). Μεθοδολογία εκπαιδευτικής έρευνας, εκδόσεις Μεταίχμιο, Αθήνα
- Δημητρόπουλος Ευ.(1994) Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής έρευνας, Εκδόσεις «Έλλην»: Αθήνα.
- Δινοπούλου Αικατερίνη (2018). Μεταπτυχιακή διατριβή «Αξιολόγηση προγραμμάτων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης»
- Ζαβλανός, Μ. (2002). Μάνατζμεντ. Αθήνα: Σταμούλη Α.Ε.
- Καρατζογιάννης, Σ. & Πανταζή, Σ. (2014). *Η επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση στην Ελλάδα. Αδυναμίες, δυνατότητες και προοπτικές*. Αθήνα: ΙΜΕ ΓΣΕΒΕΕ.
- Κασσωτάκης, Μ. (1990) Η αξιολόγηση της επίδοσης των μαθητών. Αθήνα: Γρηγόρη
- Καψάλης, Αχ. (2003), Παιδαγωγική ψυχολογία, Θεσσαλονίκη: Αφοί Κυριακίδη
- Κανελλόπουλος Χ. (2002). Διοίκηση προσωπικού -Ανθρώπινου δυναμικού. Εκδ: Ιδιωτική.
- Κόκκος, Α. (2005). *Εκπαίδευση Ενηλίκων: Ανιχνεύοντας το πεδίο*. Αθήνα: Μεταίχμιο
- Κουντούρη (2015) διδακτορική διατριβή. Εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού στην κυπριακή αστυνομία
- Μπαλατζάρας Μ. (2005), Δια Βίου Μάθηση και ο Ρόλος των Βιβλιοθηκών, Διπλωματική Εργασία, Ιόνιο Πανεπιστήμιο.
- Μπάρλα Κ.(2018) Διπλωματική εργασία. «Επιλογή ειδικότητας στην αρχική επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση- Η περίπτωση των Δ.Ι.Ε.Κ. Νομού Αρκαδίας»
- Μπουραντάς, Δ. & Παπαλεξανδρή, Ν. (2003). Διοίκηση Ανθρώπινων Πόρων. Αθήνα: Μπένου Γ.
- Ντούρος Γ.(2017) «Επιμόρφωση στον κλάδο της ελληνικής αστυνομίας»

- Νόμος 2226/1994 «Εισαγωγή, Εκπαίδευση και Μετεκπαίδευση στις σχολές της Αστυνομικής Ακαδημίας και άλλες διατάξεις»
- Νόμος 4249/2014 «Αναδιάρθρωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, Αναβάθμιση Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη»
- Νόμος 3879/21/9/2010 “Ανάπτυξη της Δια Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις” (Φ.Ε.Κ. 163/21/9/2010, άρθρο 2).
- Νόμος 4186/17/9/2013, “Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις” Φ.Ε.Κ. 193/17/9/2013, άρθρο 18.
- Ξηροτύρη - Κουφίδου, ς. (2001). Διοίκηση ανθρωπίνων πόρων. Θεσσαλονίκη: Ανικουλα.
- Ξωχέλλης Π. (1986) Θεμελιώδη προβλήματα της παιδαγωγικής επιστήμης, Αφοί Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη
- Παπακωνσταντής Γ. (2011) Προτάσεις για τη μεταρρύθμιση της Ελληνικής Αστυνομίας Αθήνα
- Προεδρικό Διάταγμα 319/1995 (ΦΕΚ- 174/Α/24-8-1995).Οργανισμός Σχολής Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας.
- Προεδρικό Διάταγμα 352/1995 (ΦΕΚ- 187/Α/08-09-1995).Οργανισμός Σχολής Αστυφυλάκων.
- Προεδρικό διάταγμα 254 /2004 (ΦΕΚ-238 02.12/03.12.2004) Κώδικας δεοντολογίας του αστυνομικού
- Σκουλάς Ν. & Οικονομάκη Κ. (1998). Διαχείριση και ανάπτυξη ανθρωπίνων πόρων. Ελλάδα: Κάπα.
- Τερζίδης, Κ. & Τζωρτζάκης, Κ. (2004). Διοίκηση Ανθρωπίνων Πόρων. Εκδ.: ROSILI.
- Φιλίας Β.(1996) Εισαγωγή στη μεθοδολογία και τις τεχνικές των κοινωνικών επιστήμων, Gutenberg: Αθήνα.
- Χατζηπαντελή, Π. (1999). Διοίκηση ανθρώπινου δυναμικού. Αθήνα: Μεταίχμιο.
- Χαλικιάς, κ.α. (2015) *Μεθοδολογία Έρευνας και Εισαγωγή στην Στατιστική Ανάλυση Δεδομένων με το IBM SPSS STATISTICS*.

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

- Aguinis H. 2009. Performance Management. Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall. 2nd ed
- Babbie, E., 2010. The practice of social research. Belmont, CA, : Wadsworth
- Bayley, D. (1999). *The Development of Modern Police*. In L. Gaines & G. Cordner (eds) *Policing Perspectives : An Anthology*. Los Angeles : Roxbury.
- Chen, G., Donahue, L.M., & Klimoski, R.J. (2004). Training undergraduates to work in organizational teams. *Academy of Management Learning and Education*
- Chinapah, V., and Miron, G.(1990) Evaluating educational programmes and projects: holistic and practical considerations. UNESCO, Paris.
- Correia, M.E.; Reisig, M.D. & Lovrich, N.P. (1996). Public perceptions of state police: An analysis of individual-level and contextual variables. *Journal of Criminal Justice*
- Creswell, J. W. (2011). *Η Έρευνα στην Εκπαίδευση: Σχεδιασμός, Διεξαγωγή και Αξιολόγηση της Ποσοτικής και Ποιοτικής Έρευνας*. Αθήνα: Ίων
- EQAVET(2016).http://www.eqavet.eu/Libraries/Website_Update_2016_Reports/2_EL_final_Template_for Updating_info_on_the_EQAVET_website.sflb.ashx (Ανακτήθηκε 22 Απριλίου, 2019).
- Eugene A. Paoline III, William Terrill & Michael T. Rossler, (2015). Higher Education, College Degree Major, and Police Occupational Attitudes
- Evans, B.J.; Coman, G.J. & Stanley, R.O. (1992). The police personality: Type A behavior and trait anxiety. *Journal of Criminal Justice*
- Giddens, A. (1995). *Sociology*. Cambridge: Polity Press.
- Haar, R.H. (1997). Patterns of integration in a police patrol bureau: race and gender barriers to integration. *Justice Quarterly*
- Hickman, M.J.; Piquero N.L.; & Piquero, A.R. (2004). The validity of Niederhoffer's cynicism scale. *Journal of Criminal Justice*
- Javeau C. (1996) Η έρευνα με ερωτηματολόγια: το εγχειρίδιο του καλού ερευνητή, Δαρδανός: Αθήνα.
- Jeffs T. and Smith M. (1990). Educating informal educators in Jeffs T. and Smith, M. (Eds): Using Informal Education, Buckingham: Open University Press
- Kaplan, A. (1964). The conduct of inquiry: Methodology for behavioral science. San Francisco: Chandler

- Kirkpatrick, Donald (1994). *Evaluating Training Programs*. San Francisco, CA:Berrett-Koehler Publishers, Inc
- LaGrange, R.L. (1998). *Policing American Society*. Chicago: Nelson – Hall.
- Lentz, S.A. & Chaires, R.H. (2007). The invention of Peel’s principles: A study of policing “textbook” history. *Journal of Criminal Justice*
- Novak, K.J., Alarid, L.F., & Lucas, W.L. (2003). Exploring officer’s acceptance of community policing: Implications for policy implementation. *Journal of Criminal Justice*
- Pagon, M., Novak, B.V., Djuric, M. & Lobnikar, B. (1996). *European systems of Police Education and Training. Policing in Central & Eastern Europe*, College of Police and security Studies, Slovenia.
- Peel, M. (1994). Επιτυχημένη εκπαίδευση προσωπικού σε μια εβδομάδα. μτφ: Β. Ταουσάνης. Εκδ: ANUBIS
- Rogers και Frevel «Higher Education and Police – 2018 An International View» <http://www.springer.com/la/book/9783319644080>
- Rogers, A. (1999). Η εκπαίδευση ενηλίκων.: Μετάιχμο.
- Spears, M. & Parker, D. (2002). A probit analysis of the impact of training on performance appraisal satisfaction. *American Business Review*
- Shernock Stanley (1992) The effects of college education on professional attitudes among police, *Journal*, Published online: 18 Aug 2006
- Taylor, P.A.; Russ-Eft, D.F. & Chan, D.W.L. (2005). A meta-analytic review of behavior modeling training. *Journal of Applied Psychology*.
- Vickerstaff, S. (1992), The training needs of small firms, *Human Resource Management Journal*
- Webb, V.J. & Marshall, C.E. (1995). The relative importance of race and ethnicity on citizen attitudes toward police. *American Journal of Police*.
- https://www.cepol.europa.eu/sites/default/files/PGEAPS_summary_greek.pdf (Αστυνομική επιστήμη- Η ευρωπαϊκή προσέγγιση του Hans-Gerd Jaschke 2008)
- <https://el.wikipedia.org/wiki> (Ανακτήθηκε 16 Μαΐου, 2019).
- <https://el.wiktionary.org> (Ανακτήθηκε 17 Απριλίου, 2019).
- <http://www.astynomia.gr> (Ανακτήθηκε 10 Απριλίου,2019).
- http://www.astinomia.gr/images/stories/periodiko/283_1.pdf (Ανακτήθηκε 6 Απριλίου,2019)
- <http://policenet.gr/article> (Ανακτήθηκε 15 Μαρτίου, 2019).

- https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdVQ0P_HuTYKfNIIWv03Y2BA1PolI-PQ_ELq08RmpD1AgKN6Ew/viewform?usp=sf_link(ερωτηματολόγιο έρευνας)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Αγαπητή/Αγαπητέ συνάδελφε

Το παρακάτω ερωτηματολόγιο περιλαμβάνει έναν αριθμό ερωτήσεων σχετικών με την εκπαίδευση και κατάρτιση των Αστυνομικών της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Θεσσαλονίκης. Οι πληροφορίες που θα δώσετε είναι εμπιστευτικές και θα χρησιμοποιηθούν μόνο για την εξαγωγή ερευνητικών συμπερασμάτων. Θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε εκ των προτέρων για την υπομονή και τη συνεργασία σας. Το ερωτηματολόγιο είναι ανώνυμο και οι απαντήσεις είναι απολύτως εμπιστευτικές και θα χρησιμοποιηθούν για καθαρά ερευνητικούς σκοπούς.

1. Μετά την αποφοίτησή σου από την Σχολή Αστυνομίας έχεις παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης;

- ΝΑΙ
- ΟΧΙ

2α. Όταν αποφοίτησα από τη σχολή ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω κάθε συμβάν.

- ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

2β. Σήμερα νιώθω ότι είμαι ικανός να αντιμετωπίσω κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας μου

- ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

3α. Όταν αποφοίτησα από τη σχολή ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση του όπλου.

- ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

3α. Σήμερα νιώθω ικανός να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση του όπλου.

- ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

4α. Όταν αποφοίτησα από τη σχολή ήμουν έτοιμος να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.

- ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

4α. Σήμερα νιώθω ικανός να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.

- ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

5. Πιστεύεις πως η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβες στη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησες ήταν:

- ΚΑΘΟΛΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ
- ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ
- ΜΕΤΡΙΑ
- ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ
- ΠΟΛΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ

6. Θεωρείς πως το χρονικό διάστημα της βασικής σου εκπαίδευσης ήταν:

- ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΟ
- ΜΙΚΡΟ
- ΜΕΤΡΙΟ
- ΜΕΓΑΛΟ
- ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΟ

7. Θεωρείς πως η βασική εκπαίδευσή σου ήταν:

- ΠΟΛΥ ΕΥΚΟΛΗ
- ΕΥΚΟΛΗ
- ΜΕΤΡΙΑ
- ΔΥΣΚΟΛΗ
- ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΗ

8. Θεωρείς πως η διαρκής επιμόρφωση-κατάρτιση είναι αναγκαία κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής σου;

- ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

9. Τα γνωστικά αντικείμενα της βασικής εκπαίδευσης είναι απαραίτητο να αναμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα

- ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ΣΥΜΦΩΝΩ

ο ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

10. Οι επιμορφώσεις θα πρέπει να έχουν ιδιαίτερα εξειδικευμένο χαρακτήρα και να επικεντρώνονται σε συγκεκριμένα θέματα

- ο ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ο ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

11. Η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών

- ο ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ο ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

12. Νιώθω περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσω περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή μου.

- ο ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ο ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

13. Κατά τη διάρκεια αντιμετώπισης ενός συμβάντος, νιώθω ότι εμπιστεύομαι περισσότερο έναν συνάδελφο που έχει πρόσφατα περάσει το ανάλογο «σχολείο»

- ο ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ο ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

14. Νιώθω ότι πρέπει να εκπαιδευτώ περισσότερο σε εξειδικευμένους τομείς εγκληματικότητας, όπως το οικονομικό έγκλημα ή τη τρομοκρατία

- ο ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ
- ο ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ
- ο ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ

15. Διάλεξε την επιλογή που αποτυπώνει καλύτερα την επιθυμία σου για συντηρητική εκπαίδευση σε θέματα Αυτοάμυνας-Αυτοπροστασίας –Οπλοτεχνικής/Σκοποβολής

- >3 ΗΜΕΡΕΣ/ΧΡΟΝΟ
- 3 ΗΜΕΡΕΣ /ΧΡΟΝΟ
- <3 ΗΜΕΡΕΣ/ΧΡΟΝΟ
- Άλλο:

16.Ανέφερε θέματα, τεχνικές, μεθόδους, γνώσεις που χρειάστηκες στη δουλειά σου και δεν είχες διδαχθεί στη σχολή.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Φύλο:

- Άνδρας
- Γυναίκα

2. Ηλικιακή ομάδα

- <35 ετών
- 35- 50 ετών
- >50 ετών

3. Έτη Υπηρεσίας:

- 1-5 έτη
- 6-10 έτη
- 11-15 έτη
- 16-20 έτη
- 20+ έτη

4. Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοιτήσατε:

- Σχολή Αστυφυλάκων
- Σχολή Αξιωματικών

5. Επιπλέον σπουδές:

- Πτυχίο Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι.
- Μεταπτυχιακό
- Διδακτορικό

Η απάντησή σου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Αξιοπιστία ερωτηματολογίου

Από τον πίνακα reliability statistics βλέπουμε ότι ο συντελεστής cronbach's Alpha είναι ικανοποιητικός (0.841). Άρα, λοιπόν, συμπεραίνουμε ότι τα ευρήματα από τις 23 ερωτήσεις είναι αξιόπιστα

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
,841	23

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι

Statistics

		1.Μετά την αποφοίτησή σου από τη Σχολή Αστυνομίας, έχεις παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης;	2.α.Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω κάθε συμβάν.	2.β.Σήμερα νιώθω ότι είμαι ικανός να αντιμετωπίσω το κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας μου.	3.α. Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.
N	Valid	100	100	100	100
	Missing	0	0	0	0
	Mean	1,26	2,17	3,70	2,26
	Std. Deviation	,441	,933	,798	,928

ΠΙΝΑΚΑΣ II

Statistics

		3.β.Σήμερα νιώθω ικανός να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.	4.α.Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.	4.β.Σήμερα νιώθω ικανός να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.	5.Πιστεύεις πως η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβες στη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησες ήταν:
N	Valid	100	100	100	100
	Missing	0	0	0	0
	Mean	3,85	2,56	3,93	3,33
	Std. Deviation	,657	,925	,671	,711

ΠΙΝΑΚΑΣ III

Statistics

		6.Θεωρείς πως το χρονικό διάστημα της βασικής σου εκπαίδευσης ήταν:	7.Θεωρείς πως η βασική σου εκπαίδευση ήταν:	8.Θεωρείς πως η διαρκής επιμόρφωση - κατάρτιση είναι αναγκαία κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής σου;	9. Τα γνωστικά αντικείμενα της βασικής εκπαίδευσης είναι απαραίτητα να αναμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα.
N	Valid	100	100	100	100
	Missing	0	0	0	0
	Mean	3,38	3,29	4,50	4,49
	Std. Deviation	,736	,591	,595	,659

ΠΙΝΑΚΑΣ IV

Statistics

		10. Οι επιμορφώσεις θα πρέπει να έχουν ιδιαίτερα εξειδικευμένο χαρακτήρα και να επικεντρώνονται σε συγκεκριμένα θέματα	11. Η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών.	12. Νιώθω περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσω περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή μου.	13. Κατά τη διάρκεια αντιμετώπισης ενός συμβάντος, νιώθω ότι εμπιστεύομαι περισσότερο ένα συνάδελφο που έχει πρόσφατα περάσει το ανάλογο "σχολείο".
N	Valid	100	99	100	100
	Missing	0	1	0	0
	Mean	4,55	4,62	4,25	3,45
	Std. Deviation	,609	,548	,657	,821

ΠΙΝΑΚΑΣ V

Statistics

		14. Νιώθω ότι πρέπει να εκπαιδευτώ περισσότερο σε εξειδικευμένους τομείς εγκληματικότητας, όπως το οικονομικό έγκλημα ή τη τρομοκρατία.	15. Διάλεξε την επιλογή που αποτυπώνει καλύτερα την επιθυμία σου για συντηρητική εκπαίδευση σε θέματα Αυτοάμυνας - Αυτοπροστασίας - Οπλοτεχνικής/Σκοποβολής.
N	Valid	100	100
	Missing	0	0
	Mean	3,75	1,70
	Std. Deviation	,783	,704

ΠΙΝΑΚΑΣ VI

(ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ)

Statistics

	1.Φύλο	2.Ηλικιακή ομάδα:	3.Έτη υπηρεσίας:	4.Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοιτήσατε:	5. Επιπλέον σπουδές:
Valid	99	100	100	96	25
Missing	1	0	0	4	75
Mean	1,39	1,97	3,76	1,35	1,36
Std. Deviation	,491	,437	1,498	,481	,569

Frequency Table

1.Μετά την αποφοίτησή σου από τη Σχολή Αστυνομίας, έχεις παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης;

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΝΑΙ	74	74,0	74,0	74,0
	ΟΧΙ	26	26,0	26,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

2.α.Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω κάθε συμβάν.

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	31	31,0	31,0	31,0
	ΔΙΑΦΩΝΩ	26	26,0	26,0	57,0
	ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	38	38,0	38,0	95,0
	ΣΥΜΦΩΝΩ	5	5,0	5,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

2.β. Σήμερα νιώθω ότι είμαι ικανός να αντιμετωπίσω το κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας μου.

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	3	3,0	3,0	3,0
	ΔΙΑΦΩΝΩ	1	1,0	1,0	4,0
	ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	30	30,0	30,0	34,0

ΣΥΜΦΩΝΩ	55	55,0	55,0	89,0
ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	11	11,0	11,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

3.α.Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	25	25,0	25,0	25,0
ΔΙΑΦΩΝΩ	32	32,0	32,0	57,0
ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	35	35,0	35,0	92,0
ΣΥΜΦΩΝΩ	8	8,0	8,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

3.β.Σήμερα νιώθω ικανός να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ΔΙΑΦΩΝΩ	2	2,0	2,0	2,0
ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	24	24,0	24,0	26,0
ΣΥΜΦΩΝΩ	61	61,0	61,0	87,0
ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	13	13,0	13,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

4.α.Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	14	14,0	14,0	14,0
	ΔΙΑΦΩΝΩ	31	31,0	31,0	45,0
	ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	41	41,0	41,0	86,0
	ΣΥΜΦΩΝΩ	13	13,0	13,0	99,0
	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	1	1,0	1,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

4.β.Σήμερα νιώθω ικανός να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	1	1,0	1,0	1,0
	ΔΙΑΦΩΝΩ	2	2,0	2,0	3,0
	ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	14	14,0	14,0	17,0
	ΣΥΜΦΩΝΩ	69	69,0	69,0	86,0
	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	14	14,0	14,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

5.Πιστεύεις πως η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβες στη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησες ήταν:

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΚΑΘΟΛΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ	1	1,0	1,0	1,0
	ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ	11	11,0	11,0	12,0
	ΜΕΤΡΙΑ	42	42,0	42,0	54,0
	ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ	46	46,0	46,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

6.Θεωρείς πως το χρονικό διάστημα της βασικής σου εκπαίδευσης ήταν:

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΟ	2	2,0	2,0	2,0
	ΜΙΚΡΟ	9	9,0	9,0	11,0
	ΜΕΤΡΙΟ	38	38,0	38,0	49,0
	ΜΕΓΑΛΟ	51	51,0	51,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

7. Θεωρείς πως η βασική σου εκπαίδευση ήταν:

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΠΟΛΥ ΕΥΚΟΛΗ	1	1,0	1,0	1,0
	ΕΥΚΟΛΗ	4	4,0	4,0	5,0
	ΜΕΤΡΙΑ	60	60,0	60,0	65,0

ΔΥΣΚΟΛΗ	35	35,0	35,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

8.Θεωρείς πως η διαρκής επιμόρφωση - κατάρτιση είναι αναγκαία κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής σου;

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	5	5,0	5,0	5,0
ΣΥΜΦΩΝΩ	40	40,0	40,0	45,0
ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	55	55,0	55,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

9.Τα γνωστικά αντικείμενα της βασικής εκπαίδευσης είναι απαραίτητο να αναμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ΔΙΑΦΩΝΩ	2	2,0	2,0	2,0
ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	3	3,0	3,0	5,0
ΣΥΜΦΩΝΩ	39	39,0	39,0	44,0
ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	56	56,0	56,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

10.Οι επιμορφώσεις θα πρέπει να έχουν ιδιαίτερα εξειδικευμένο χαρακτήρα και να επικεντρώνονται σε συγκεκριμένα θέματα

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ΔΙΑΦΩΝΩ	1	1,0	1,0	1,0
ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	3	3,0	3,0	4,0
ΣΥΜΦΩΝΩ	36	36,0	36,0	40,0
ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	60	60,0	60,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

11.Η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών.

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	3	3,0	3,0	3,0
ΣΥΜΦΩΝΩ	32	32,0	32,3	35,4
ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	64	64,0	64,6	100,0
Total	99	99,0	100,0	
Missing System	1	1,0		
Total	100	100,0		

12. Νιώθω περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσω περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή μου.

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	12	12,0	12,0	12,0
	ΣΥΜΦΩΝΩ	51	51,0	51,0	63,0
	ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	37	37,0	37,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

13. Κατά τη διάρκεια αντιμετώπισης ενός συμβάντος, νιώθω ότι εμπιστεύομαι περισσότερο ένα συνάδελφο που έχει πρόσφατα περάσει το ανάλογο "σχολείο".

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	2	9	9,0	9,0	9,0
	3	49	49,0	49,0	58,0
	4	30	30,0	30,0	88,0
	5	12	12,0	12,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

14. Νιώθω ότι πρέπει να εκπαιδευτώ περισσότερο σε εξειδικευμένους τομείς εγκληματικότητας, όπως το οικονομικό έγκλημα ή τη τρομοκρατία.

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΔΙΑΦΩΝΩ	5	5,0	5,0	5,0

ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	31	31,0	31,0	36,0
ΣΥΜΦΩΝΩ	48	48,0	48,0	84,0
ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	16	16,0	16,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

15. Διάλεξε την επιλογή που αποτυπώνει καλύτερα την επιθυμία σου για συντηρητική εκπαίδευση σε θέματα Αυτοάμυνας - Αυτοπροστασίας - Οπλοτεχνικής/Σκοποβολής.

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ΔΙΑΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ	44	44,0	44,0	44,0
ΔΙΑΦΩΝΩ	42	42,0	42,0	86,0
ΟΥΤΕ ΔΙΑΦΩΝΩ ΟΥΤΕ ΣΥΜΦΩΝΩ	14	14,0	14,0	100,0
Total	100	100,0	100,0	

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Φύλο

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ΑΝΔΡΑΣ	60	60,0	60,6	60,6
ΓΥΝΑΙΚΑ	39	39,0	39,4	100,0
Total	99	99,0	100,0	
Missing System	1	1,0		
Total	100	100,0		

2. Ηλικιακή ομάδα:

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	<35 ΕΤΩΝ	11	11,0	11,0	11,0
	35-50 ΕΤΩΝ	81	81,0	81,0	92,0
	> 50 ΕΤΩΝ	8	8,0	8,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

3. Έτη υπηρεσίας:

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1-5 ΕΤΗ	1	1,0	1,0	1,0
	6-10 ΕΤΗ	40	40,0	40,0	41,0
	> 20 ΕΤΗ	59	59,0	59,0	100,0
	Total	100	100,0	100,0	

4. Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοιτήσατε:

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΣΧΟΛΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ	62	62,0	64,6	64,6
	ΣΧΟΛΗ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ	34	34,0	35,4	100,0
	Total	96	96,0	100,0	
Missing	System	4	4,0		
	Total	100	100,0		

5. Επιπλέον σπουδές:

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ΤΙΠΟΤΕ ΕΠΙΠΛΕΟΝ	17	17,0	68,0	68,0
	ΑΕΙ	7	7,0	28,0	96,0
	ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	1	1,0	4,0	100,0
	Total	25	25,0	100,0	
Missing	System	75	75,0		
	Total	100	100,0		

ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

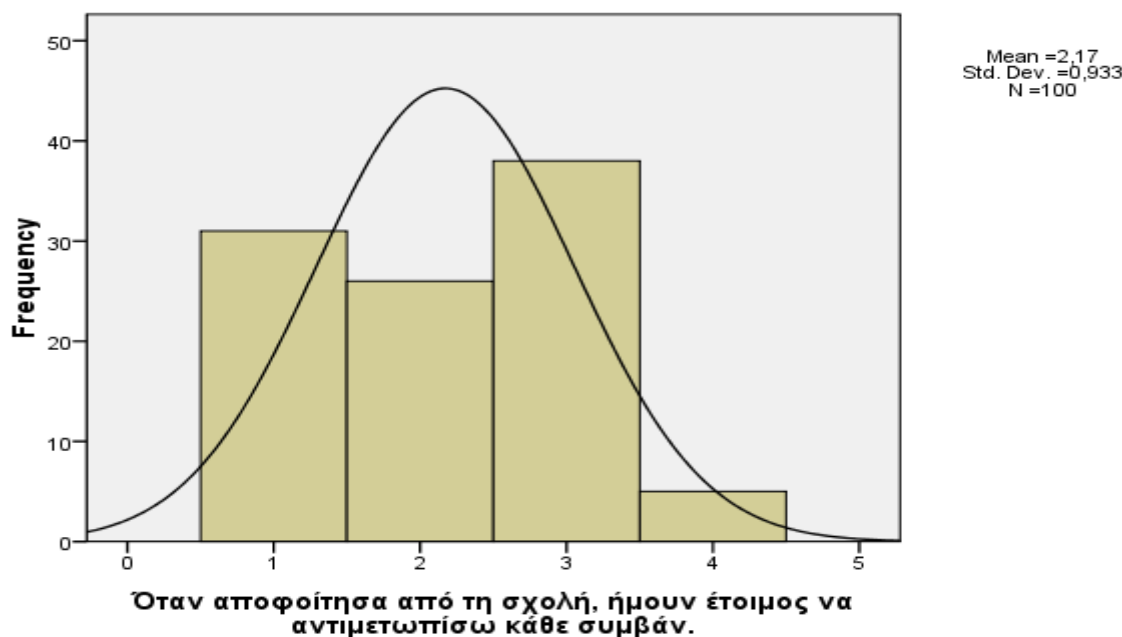
ΕΡΩΤΗΣΗ 1:

Μετά την αποφοίτησή σου από τη Σχολή Αστυνομίας, έχεις παρακολουθήσει προγράμματα συνεχιζόμενης κατάρτισης;

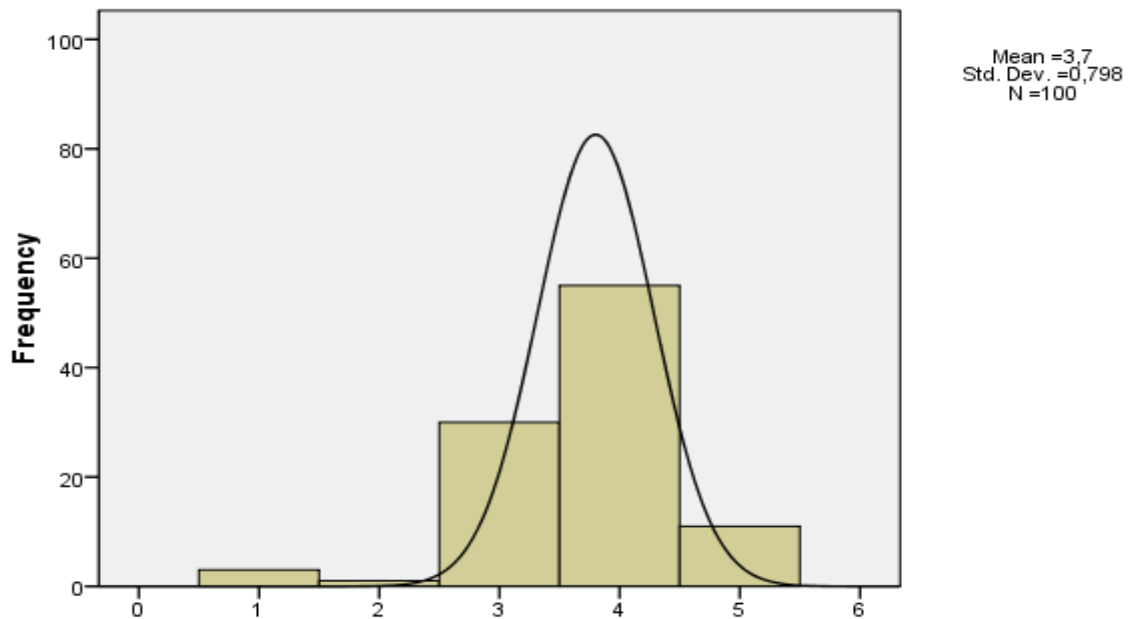
ΕΡΩΤΗΣΗ 2.α.

Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω κάθε συμβάν.

ΕΡΩΤΗΣΗ 2.β.

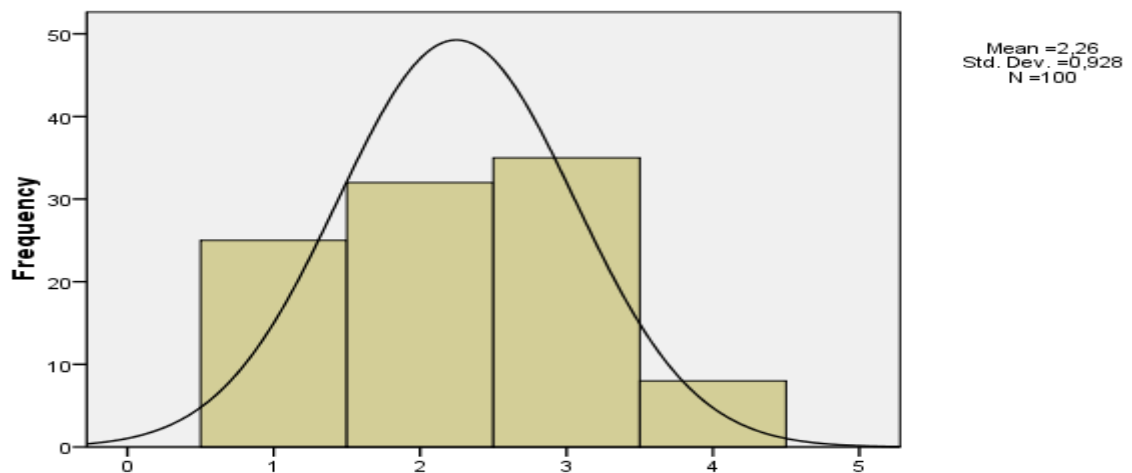
Σήμερα νιώθω ότι είμαι ικανός να αντιμετωπίσω το κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας μου.

Σήμερα νιώθω ότι είμαι ικανός να αντιμετωπίσω το κάθε συμβάν κατά την ώρα της υπηρεσίας μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ 3.α.

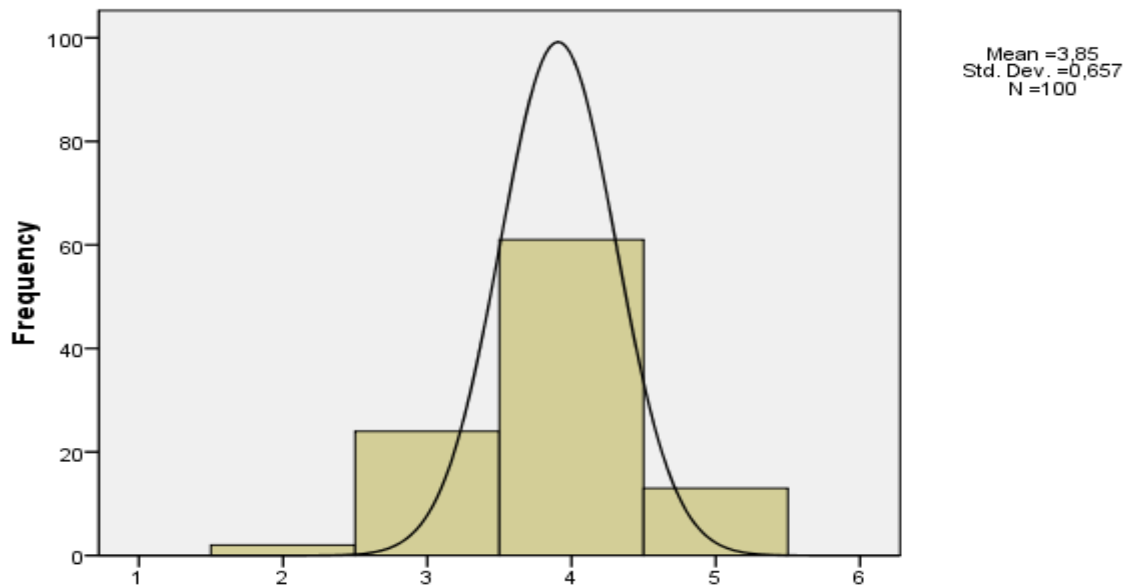
Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.

Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ 3.β.

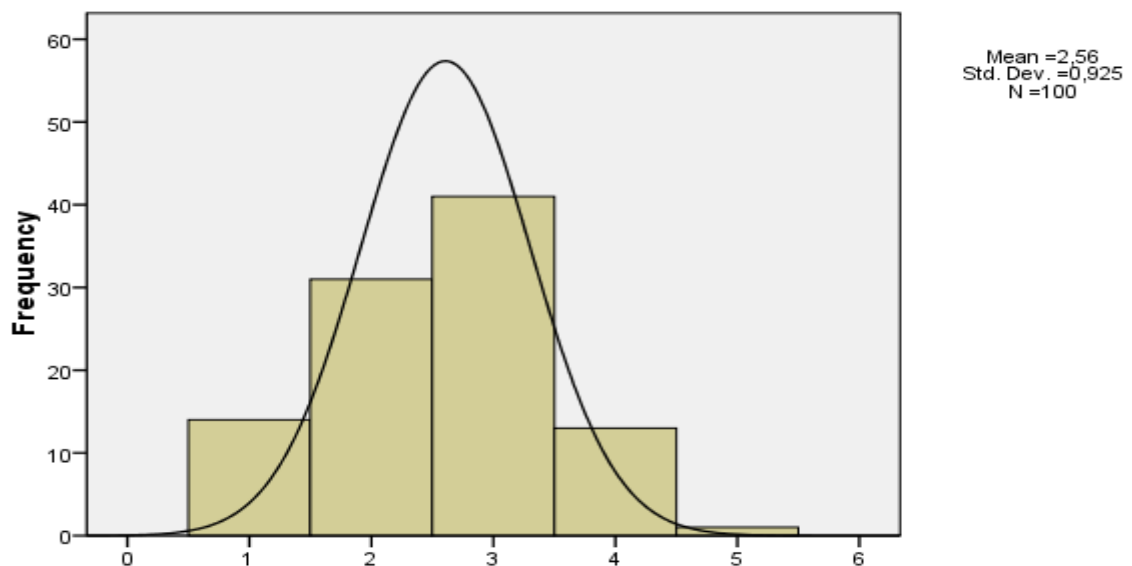
Σήμερα νιώθω ικανός να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.

Σήμερα νιώθω ικανός να αντιμετωπίσω περιστατικό όπου κρίνεται απαραίτητη η χρήση όπλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ 4.α.

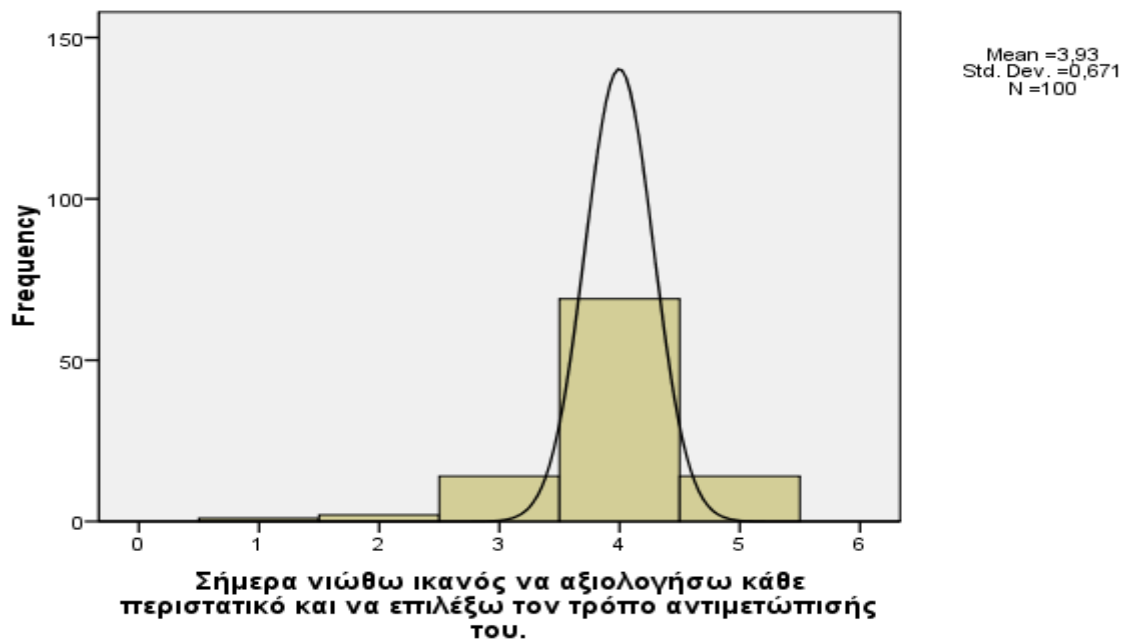
Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.

Όταν αποφοίτησα από τη σχολή, ήμουν έτοιμος να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.

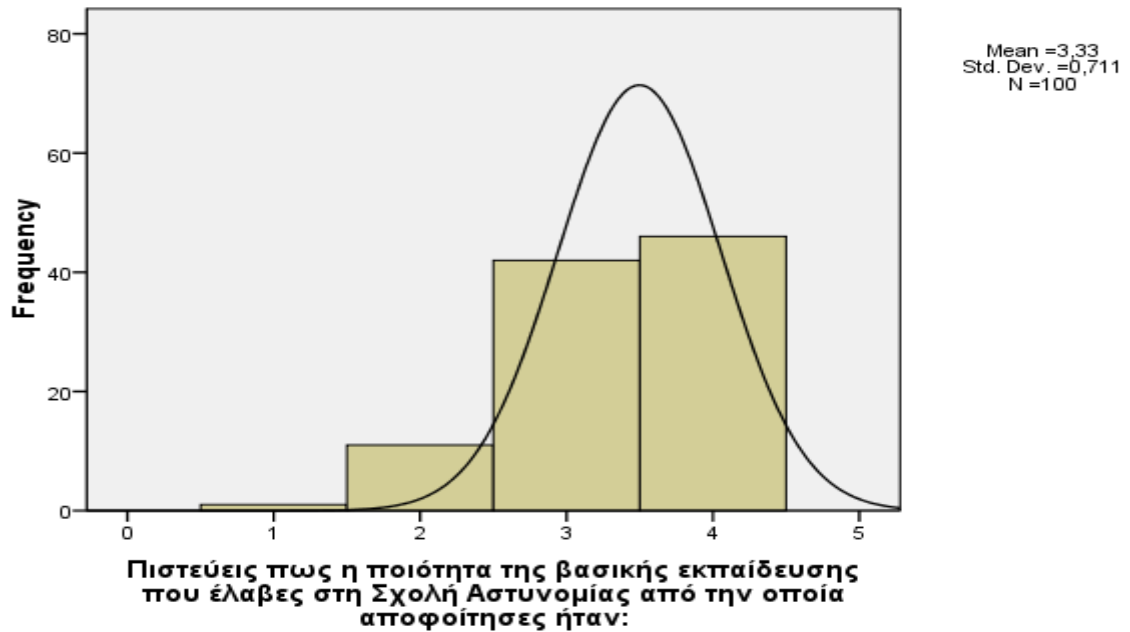
ΕΡΩΤΗΣΗ 4.β.

Σήμερα νιώθω ικανός να αξιολογήσω κάθε περιστατικό και να επιλέξω τον τρόπο αντιμετώπισής του.

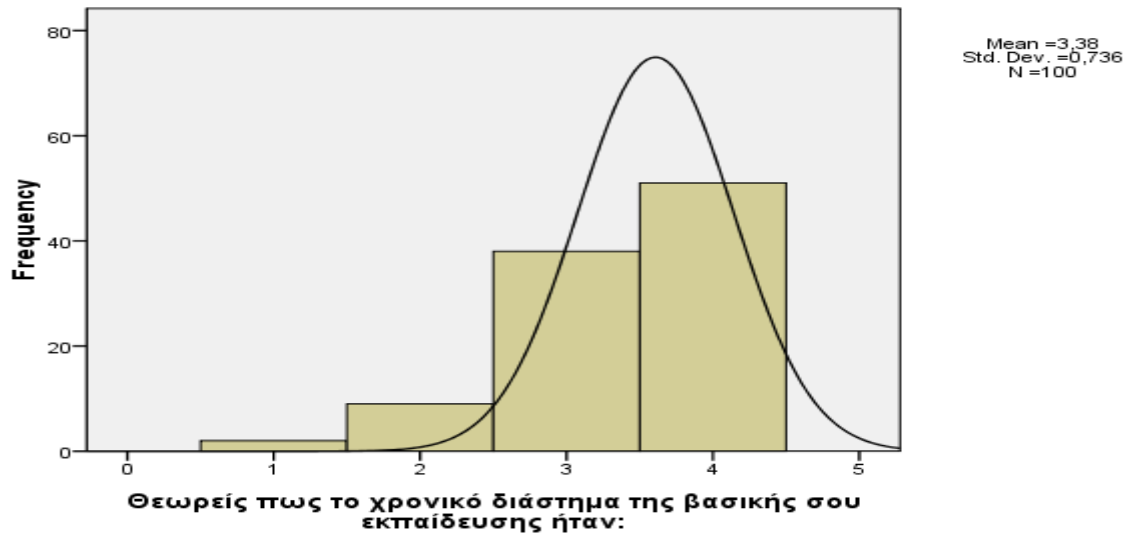
ΕΡΩΤΗΣΗ 5.

Πιστεύεις πως η ποιότητα της βασικής εκπαίδευσης που έλαβες στη Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοίτησες ήταν:

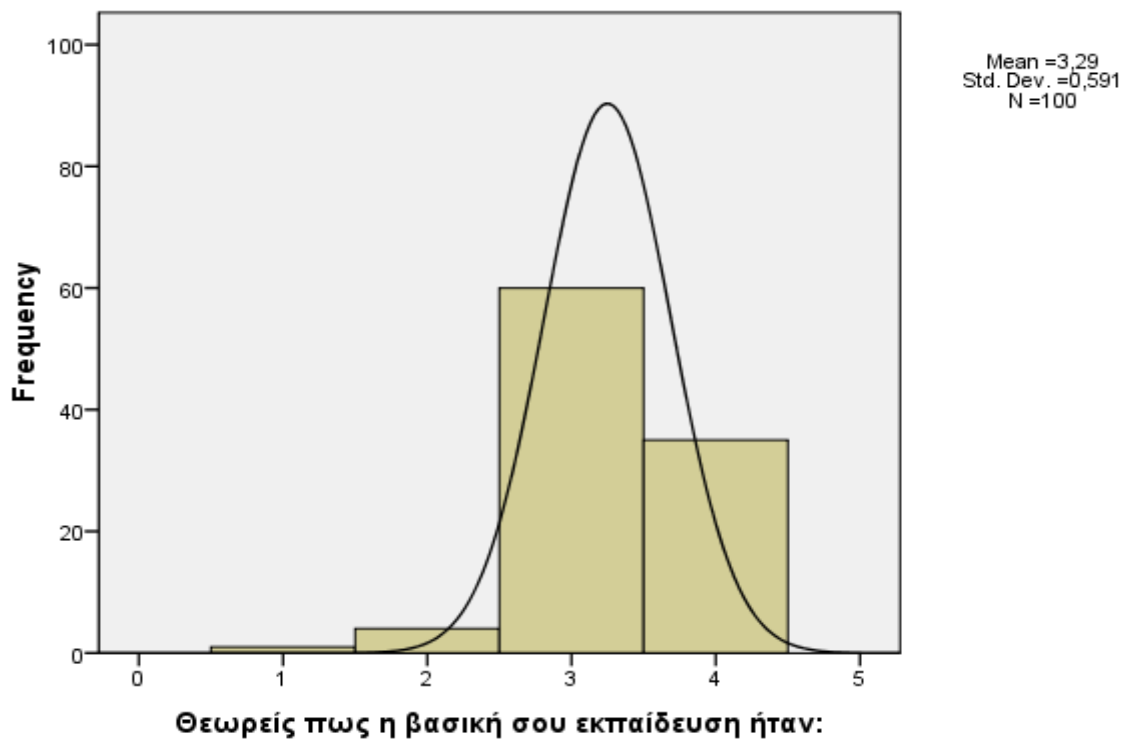
ΕΡΩΤΗΣΗ 6.

Θεωρείς πως το χρονικό διάστημα της βασικής σου εκπαίδευσης ήταν:

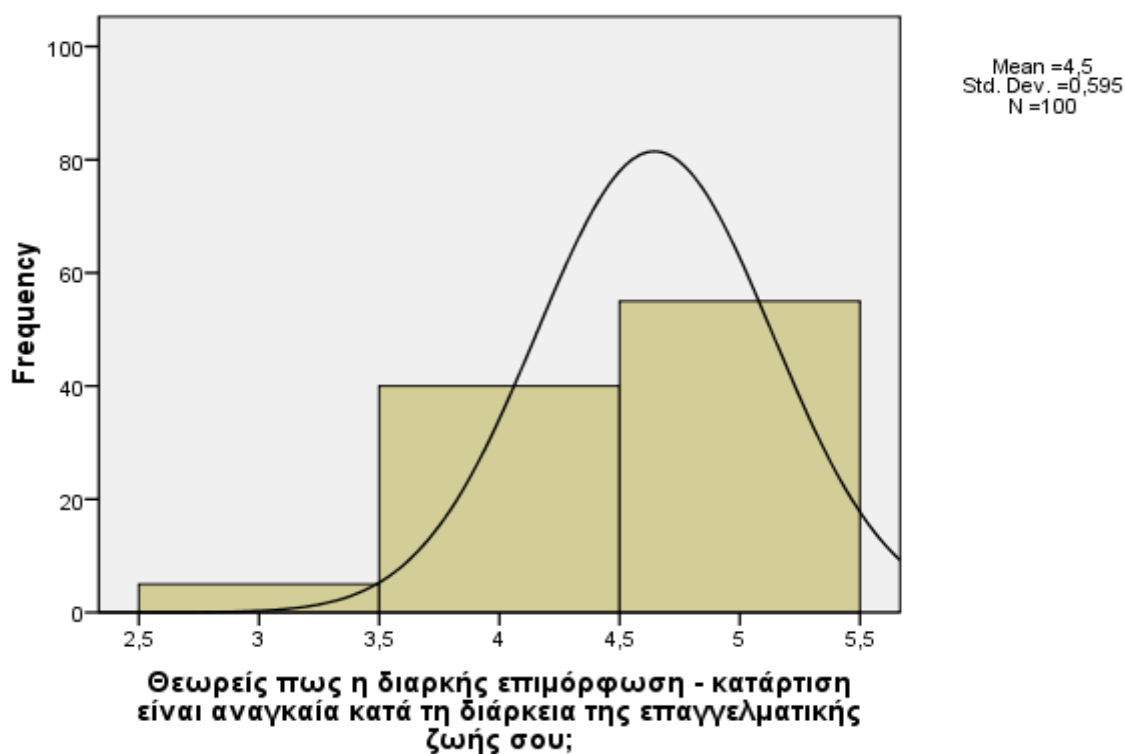
ΕΡΩΤΗΣΗ 7.

Θεωρείς πως η βασική σου εκπαίδευση ήταν:

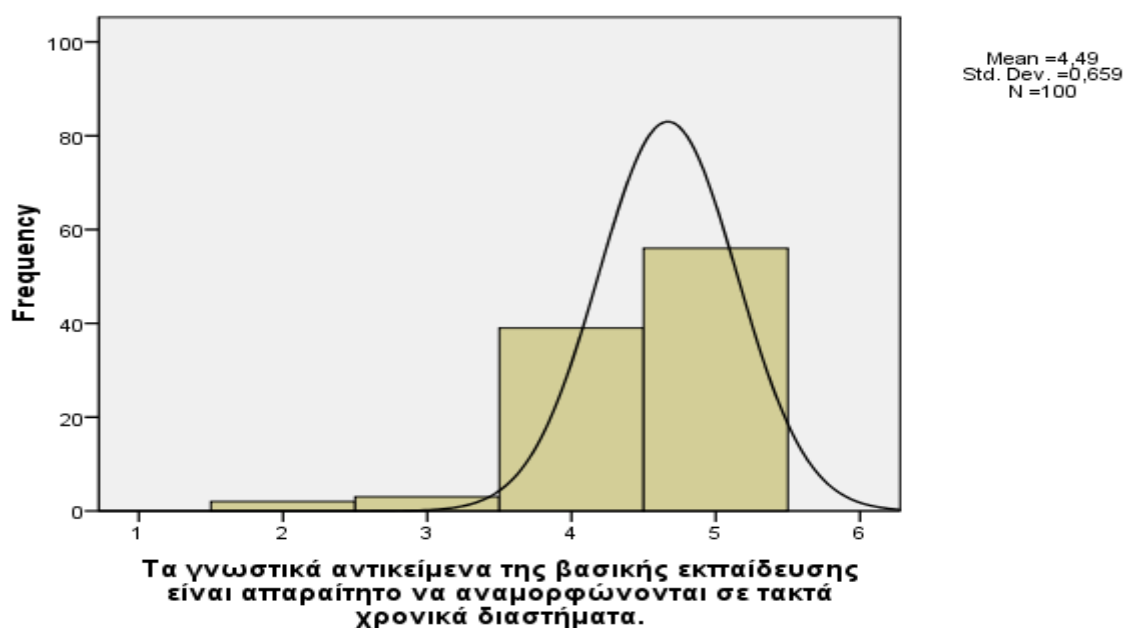
ΕΡΩΤΗΣΗ 8

Θεωρείς πως η διαρκής επιμόρφωση - κατάρτιση είναι αναγκαία κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής ζωής σου;

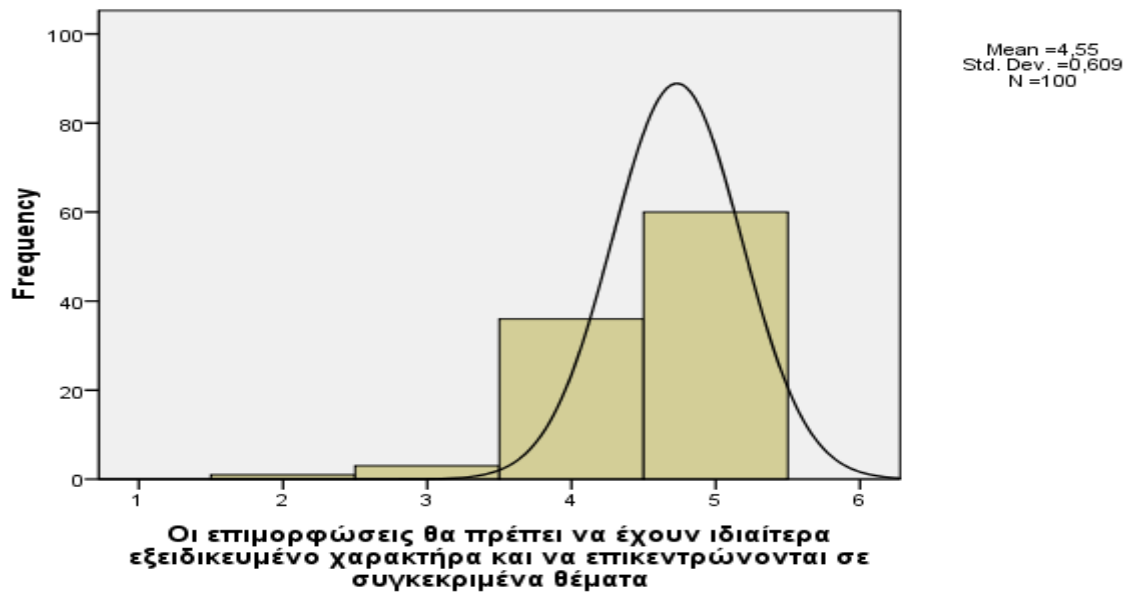
ΕΡΩΤΗΣΗ 9

Τα γνωστικά αντικείμενα της βασικής εκπαίδευσης είναι απαραίτητο να αναμορφώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

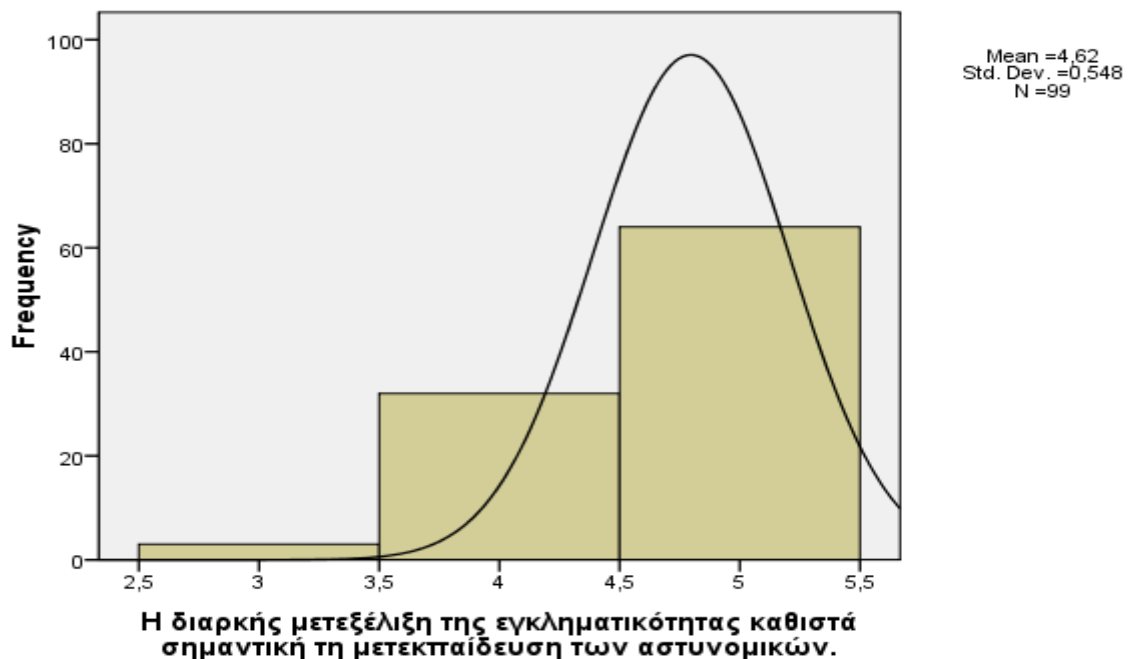
ΕΡΩΤΗΣΗ 10

Οι επιμορφώσεις θα πρέπει να έχουν ιδιαίτερα εξειδικευμένο χαρακτήρα και να επικεντρώνονται σε συγκεκριμένα θέματα

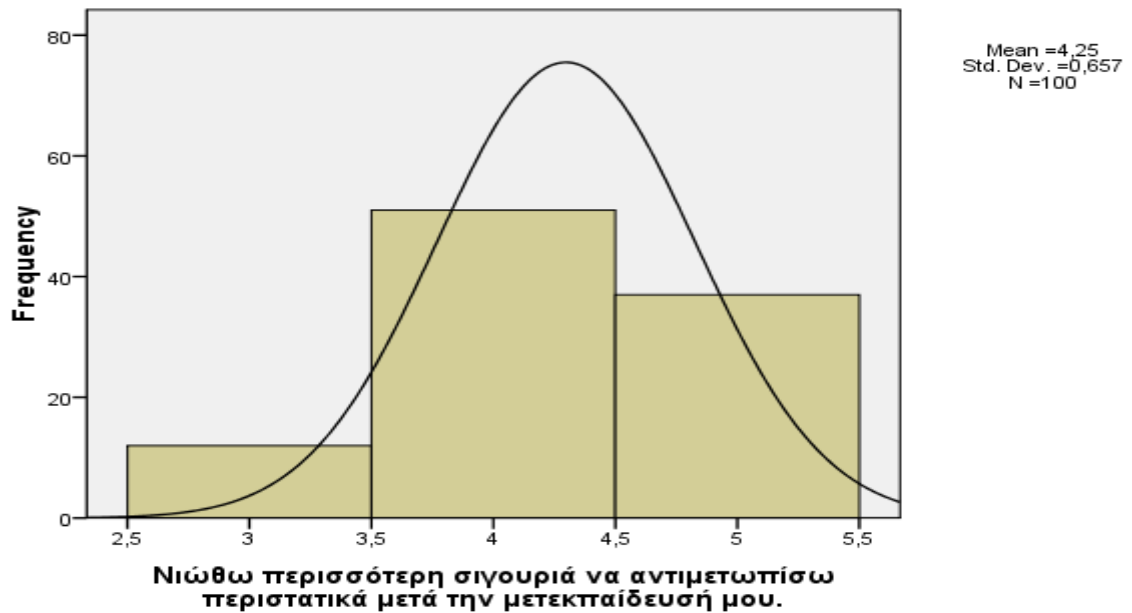
ΕΡΩΤΗΣΗ 11.

Η διαρκής μετεξέλιξη της εγκληματικότητας καθιστά σημαντική τη μετεκπαίδευση των αστυνομικών.

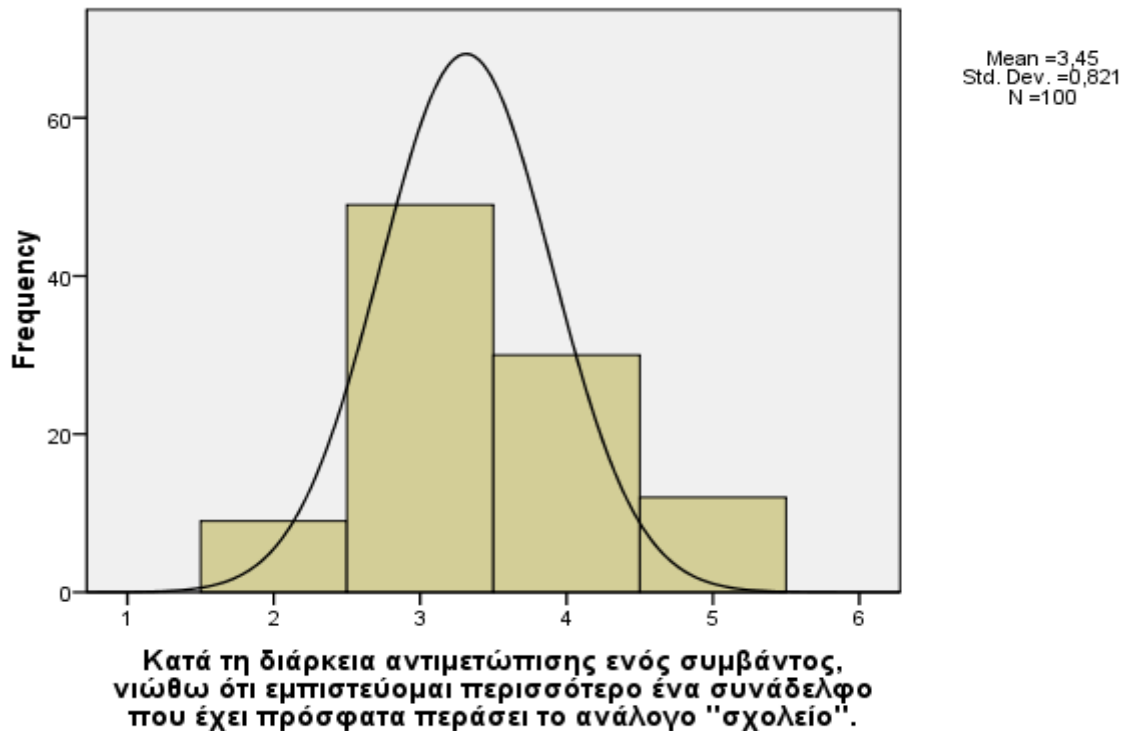
ΕΡΩΤΗΣΗ 12.

Νιώθω περισσότερη σιγουριά να αντιμετωπίσω περιστατικά μετά την μετεκπαίδευσή μου.

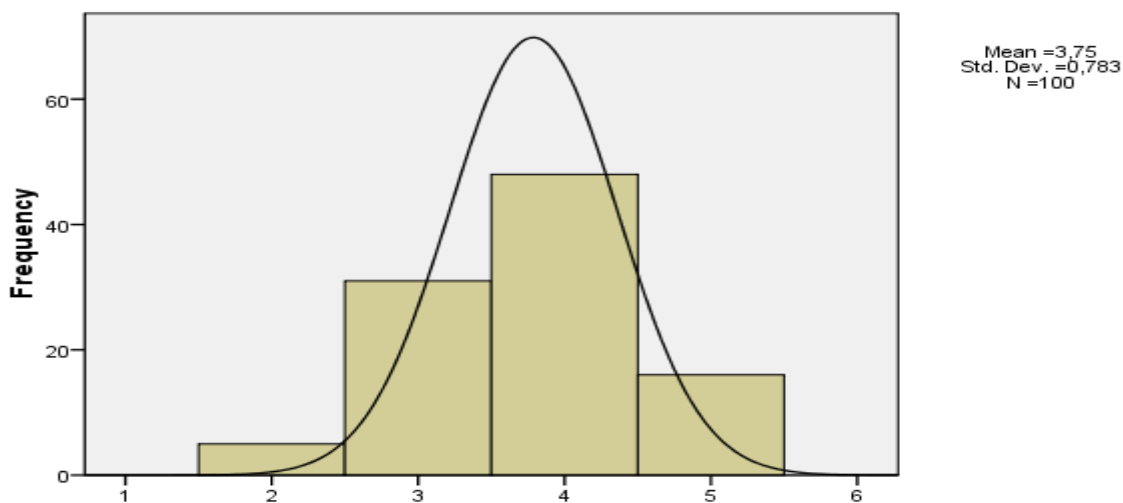
ΕΡΩΤΗΣΗ 13.

Κατά τη διάρκεια αντιμετώπισης ενός συμβάντος, νιώθω ότι εμπιστεύομαι περισσότερο ένα συνάδελφο που έχει πρόσφατα περάσει το ανάλογο "σχολείο".

ΕΡΩΤΗΣΗ 14.

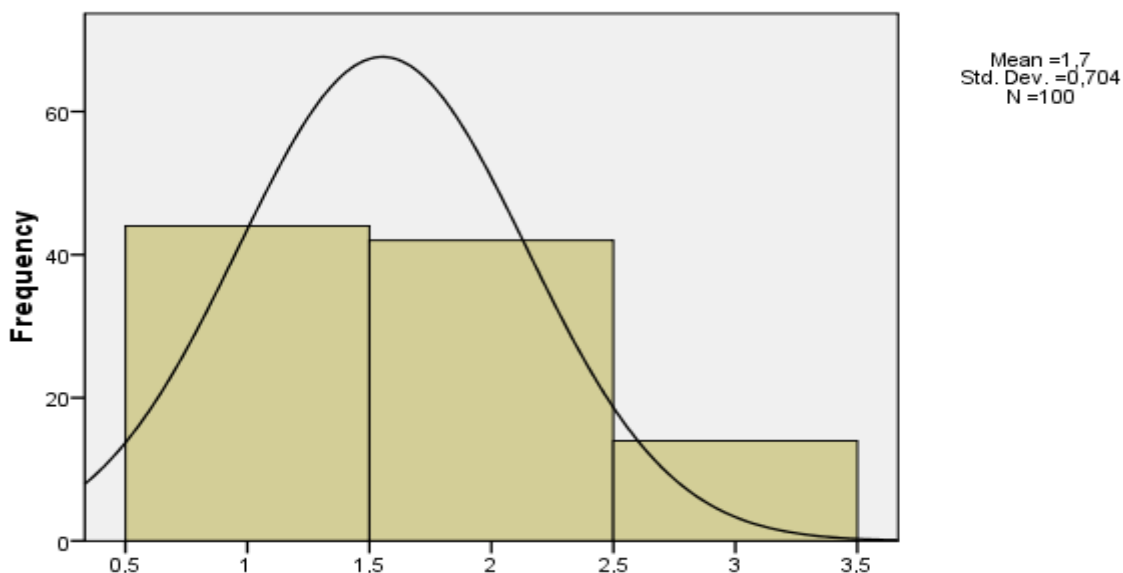
Νιώθω ότι πρέπει να εκπαιδευτώ περισσότερο σε εξειδικευμένους τομείς εγκληματικότητας, όπως το οικονομικό έγκλημα ή τη τρομοκρατία.

Νιώθω ότι πρέπει να εκπαιδευτώ περισσότερο σε εξειδικευμένους τομείς εγκληματικότητας, όπως το οικονομικό έγκλημα ή τη τρομοκρατία.

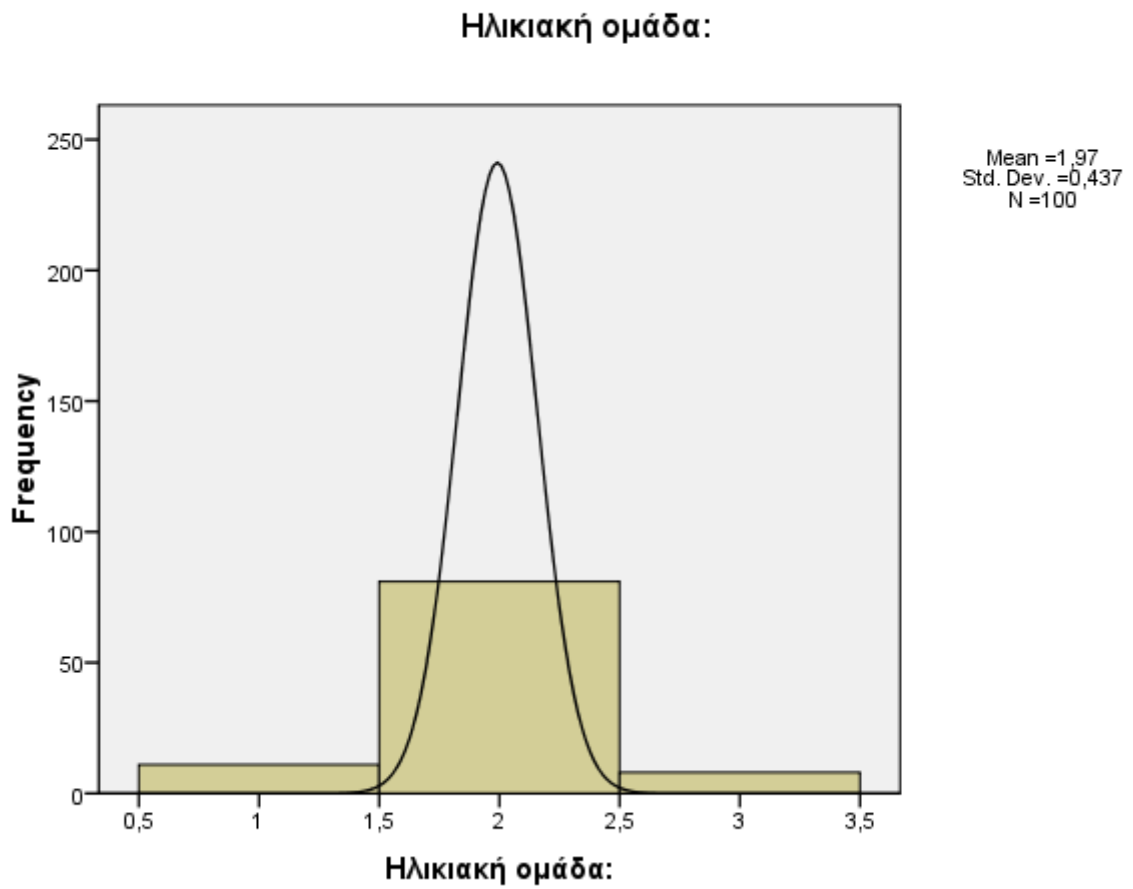
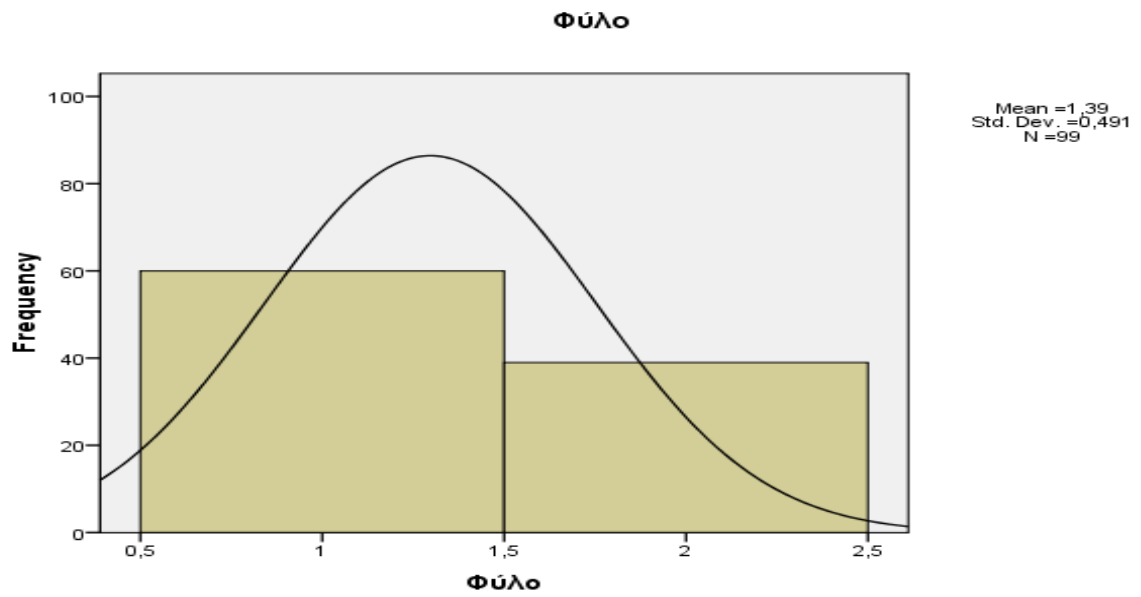
ΕΡΩΤΗΣΗ 15.

Διάλεξε την επιλογή που αποτυπώνει καλύτερα την επιθυμία σου για συντηρητική εκπαίδευση σε θέματα Αυτοάμυνας - Αυτοπροστασίας - Οπλοτεχνικής/Σκοποβολής.

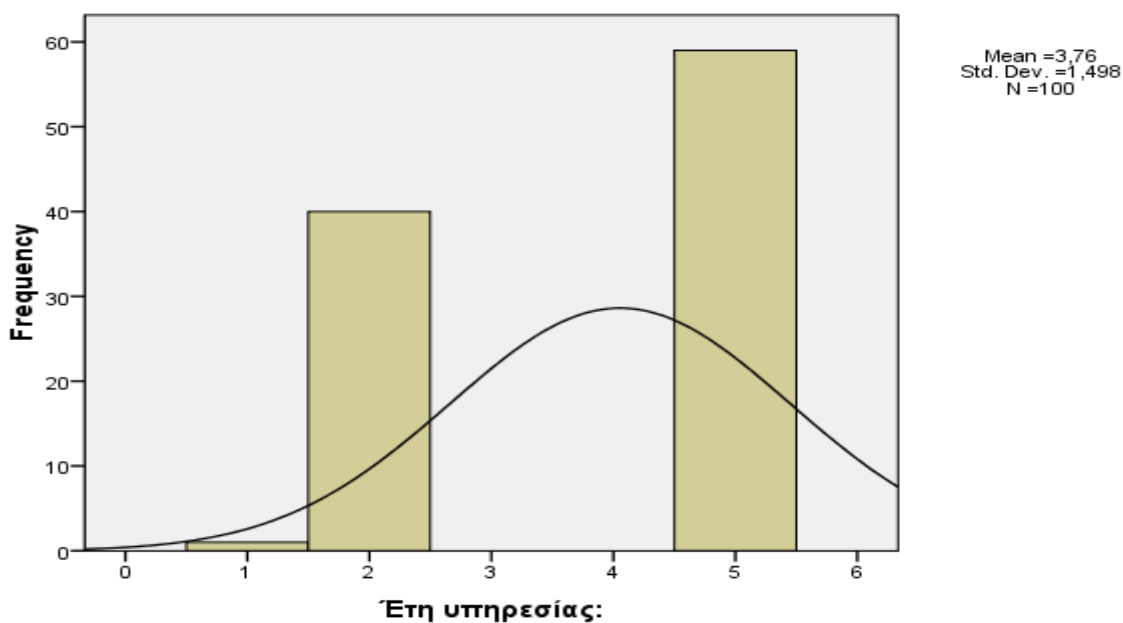

Διάλεξε την επιλογή που αποτυπώνει καλύτερα την επιθυμία σου για συντηρητική εκπαίδευση σε θέματα Αυτοάμυνας - Αυτοπροστασίας - Οπλοτεχνικής/Σκοποβολής.

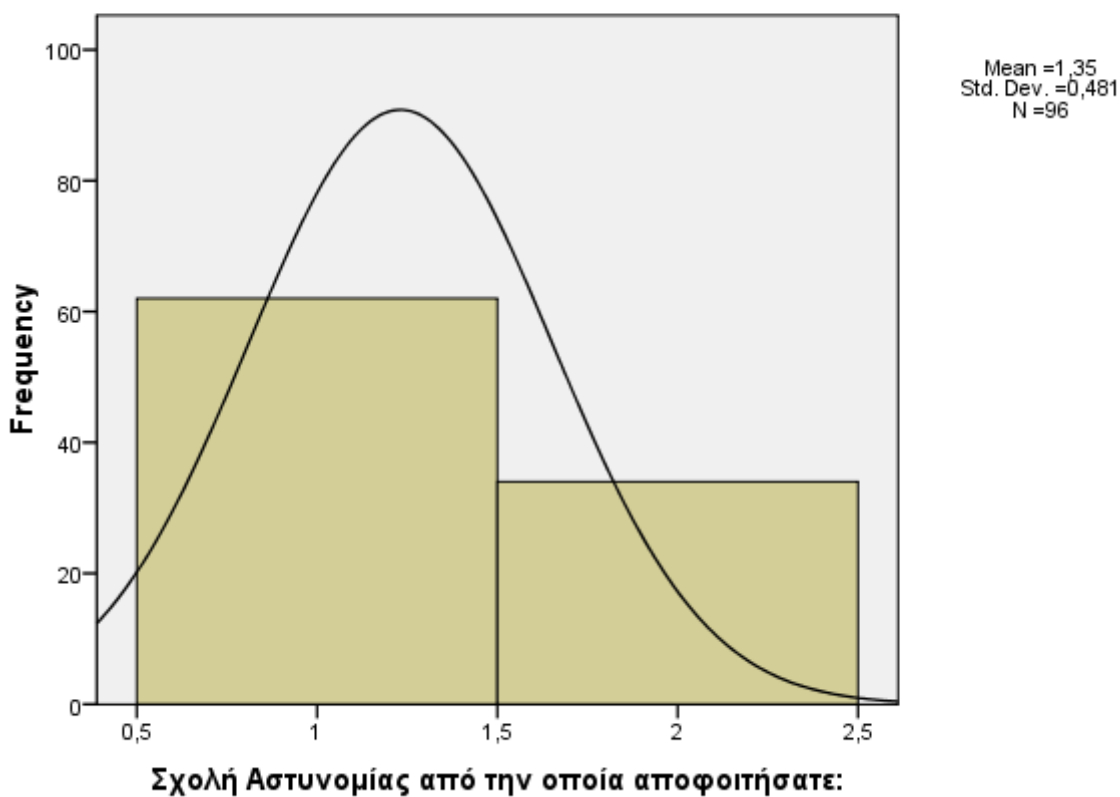
ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Έτη υπηρεσίας:

Σχολή Αστυνομίας από την οποία αποφοιτήσατε:

Επιπλέον σπουδές:

